

IJA # 409

אור גדול חמשה חומשי תורה ספר דברים

Or Gadol Ḥamishah Ḥumshe Torah Sefer Devarim

Livorno, 5646 (1885 or 1886)

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

אור גדול

חמשה חומשי תורה

ראה זה חדש את הגרולות ואת הנוראות למען
ירוך כל קורא כס מנער ועד זקן אותיות מחכימות
שכלם מתאימות • גביש ורמ'ות • אשר כמוהו
לא נהיה בכל מיני שלמורת • עם חמש
מגילות והפטרות כל השנה שובע שמהות
ונעימות :

ספר דברים

פה ליוורנו יע"א

טנת וזאת הברכה לפ"ק

מיד שלמה בילפורטי וחבירו הי"ו

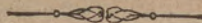
מדפוס ומוכרי ספרים

תלכ

ב

בכ"ד

ספר דברים

בס"ת יניח ד' שטין פנויות ויתחיל משטה המישות

א אלה הדברים אשר דבר משה אל
 ב בני ישראל בעבר הירדן
 במדבר בערבה מול סוף בין פארן
 ובין תפר ולבן וחצרות ודי זרוב:
 ג אחד עשר יום מהרבה דרך הרשעיר
 עד קדש ברנע: ד ויהי בארבעים שנה
 בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר
 משה אל בני ישראל ככל אשר צוה
 יהוה אתו אלהם: ה אחרי הכתו את
 סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון
 וארץ עוג מלך הבשן אשר יושב
 בעשתרת בארדעי: ו בעבר הירדן
 בארץ מואב הואיל משה באר את
 התורה הזאת לאמר: ז יהוה אלהינו
 דבר אלינו בהרב לאמר רכלכם

שבת

שבת בהר הזה : ז פנו י וסעו לכם
 ובאו הר האמרי ואל כל שכניו
 בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף
 הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנחל
 הגדל נהר פרת : ח ראה נתתי לפניכם
 את הארץ באו ורשו את הארץ
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם
 ולזרעם אחריהם : ט ואמר אלכם
 בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי
 שאת אתכם : י יהוה אלהיכם הרבה
 אתכם והנכם היום ככוכבי השמים
 לרב : שני יא יהוה אלהי אבותכם יסף
 עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם
 כאשר דבר לכם : יב איכה אשא
 לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם :
 יג הבו לכם אנשים חכמים ונבנים
 וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם :
 יד ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר

דברת

מלא וחסר י

דברת לעשות : טו ואקח את דאשי
 שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן
 אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי
 מאות ושרי חמשים ושרי עשרת
 ושמרים לשבטיכם : טו ואצוה את
 שבטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין
 אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין
 אחיו ובין גרו : יז לא תכירו פנים
 במשפט כקטן כגדול תשמעון לא
 תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים
 הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון
 אלי ושמעתי : יח ואצוה אתכם בעת
 ההוא את כל הדברים אשר תעשון :
 יט ונסע מחרב ונלך את כל המדבר
 הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך
 הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו
 אתנו ונבא עד קדש ברנע : כ ואמר
 אלכם באתם עד הר האמרי אשר
 יהוה אלהינו נתן לנו : כא ראה נתן

יהוה

קדש

יהוה אלהיך לפניך את הארץ עליה
 דש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך
 לך אל תירא ולא תחת: ^{שלישי כג} ותקרבו
 אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים
 לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו
 אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה
 ואת הערים אשר נבא אליהן: ^{כג} ויטב
 בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר
 אנשים איש אחד לשבט: ^{כד} ויפנו
 ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכול
 וירגלו אתה: ^{כה} ויקחו בידם מפרי
 הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר
 ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו
 נתן לנו: ^{כו} ולא אביתם לעלת ותמרו
 את פי יהוה אלהיכם: ^{כז} ותרגנו
 באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
 הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו
 ביד האמרי לה שמידנו: ^{כח} אנה אנחנו
 עלי אחינו המסו את לבבנו לאמר

מלרע

עם

עם גדול ורם ממנו ערים גדלות
 ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו
 שם: ^{כט} ואמר אלכם לא תערצון ולא
 תיראון מהם: ^ל יהוה אלהיכם ההלך
 לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר
 עשה אתכם במצרים לעיניכם:
^{לא} ובמדבר אשר ראית אשר נשאך
 יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו
 בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם
 עד המקום הזה: ^{לב} ובדבר הזה אינכם
 מאמינים ביהוה אלהיכם: ^{לד} ההלך
 לפניכם בדרך לתור לכם מקום
 לחנתכם באשי לילה לראתכם בדרך
 אשר תלכו בה ובענן יומם: ^{לז} וישמע
 יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע
 לאמר: ^{לח} אם יראה איש באנשים
 האלה הדור הרע הזה את הארץ
 הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם:
^ט זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו

אתו

ה

אתן את הארץ אשר דרך-בה ולבניו
יען אשר מלא אחרי יהוה : לו גם-כי
התאנף יהוה בגללכם לאמר גם-אתה
לא-תבא שם : לו יהושע בן-נון העמד
לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי
הוא ינחלנה את-ישראל רביע טל וטפכם
אשר אמרתם לבו יהיה ובניכם אשר
לא-ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה
ולהם אתנגה והם ירשוה : מ ואתם
פנו לכם וסעו המדברה דרך ים-סוף :
מט ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה
אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר-צונו
יהוה אלהינו ותחגרו איש את-כלי
מלחמתו ותהינו לעלת ההרה : מכ ויאמר
יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא
תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו
לפני איביכם : מנ ואדבר אליכם ולא
שמעתם ותמרו את-פי יהוה ותזרו
ותעלו ההרה : מד ויצא האמרי הישב

מלעל

בהר

ה

ה

בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם
כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם
בשעיר עד-חרמה : מה ותשבו ותבכו
לפני יהוה ולא-שמע יהוה בקלכם
ולא האזין אליכם : מו ותשבו בקדש
ימים רבים כימים אשר ישבתם :
ב ז ונפן ונסע המדברה דרך ים-סוף
כאשר דבר יהוה אלי ונסב את-הר
שעיר ימים רבים : ס חמישי כ ויאמר
יהוה אלי לאמר : נ רב-לכם סב את-
ההר הזה פנו לכם צפנה : ד ואת-
העם צו לאמר אתם עבדים בגבור
אחיכם בני-עשו הישבים בשעיר ויראו
מכם ונשמרתם מאד : ס אל-תתגרו
בם כי לא-אתן לכם מארעם עד
מדרך כף-רגל כי-ירשה לעשו נתתי
את-הר שעיר : ו אכל תשברו מאתם
בכסף ואכלתם וגם-מים תכרו מאתם
בכסף ושתיתם : ז כי יהוה ילהיך

דברים

ב 2

ברוך

בְּרַכְךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדְךָ יִדְעֶךָ רַכְתָּךְ
 אֶת־הַמְדַבֵּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה אַרְבַּעִים
 שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ
 דָּבָר : ח וַנַּעֲבֹר מֵאֵת אַחֵינוּ בְּנֵי־עִשׂוֹ
 הַיִּשְׁבִּים בְּשַׁעִיר מִדְּרֹךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת
 וּמֵעֵצִין גִּבֹר : ס וּנְפֹן וַנַּעֲבֹר דֶּרֶךְ
 מִדְּבַר מוֹאָב : ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 אַל־תִּצְרֹךְ אֶת־מוֹאָב וְאֶל־תִּתְנַגֵּר בָּם
 מִלְחָמָה כִּי לֹא־אַתָּן לָךְ מֵאֲרָצוֹ יְרֵשָׁה
 כִּי לְבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עַר יְרֵשָׁה :
 י הָאֲמִים לְפָנִים יֵשְׁבוּ בְּהָ עֵם גְּדוֹל
 וְרַב וְרַם כְּעַנְקִים : יא רְפָאִים יִחַשְׁבוּ
 אֶף־הֵם כְּעַנְקִים וְהַמֵּאֲבִים יִקְרְאוּ לָהֶם
 אֲמִים : יב וּבְשַׁעִיר יֵשְׁבוּ הַחֲרִים לְפָנִים
 וּבְנֵי עִשׂוֹ יִירָשׁוּם וַיִּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם
 וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
 לְאֶרֶץ יְרֵשָׁתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָהֶם :
 יג עַתָּה קָמוּ וְעִבְרוּ לָכֶם אֶת־נַחַל
 זָרַד וַנַּעֲבֹר אֶת־נַחַל זָרַד : יד וְהַיָּמִים

אֲשֶׁר־לָכְנוּ י מִקִּדְשׁ בְּרִנֵּעַ עַד
 אֲשֶׁר־עָבְרָנוּ אֶת־נַחַל זָרַד שְׁלִשִׁים
 וּשְׁמֹנֶה־שָׁנָה עַד־תָּם כָּל־הַדּוֹר אֲנָשֵׁי
 הַמִּלְחָמָה מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לָהֶם : טו וְגַם יִרְיֶהוּ הִיתָה בָּם
 לְהַמָּס מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה עַד תָּמָס : טז וַיְהִי
 כַּאֲשֶׁר־תָּמּוּ כָּל־אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה לָמוֹת
 מִקֶּרֶב הָעָם : ס י" וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי
 לֵאמֹר : י"א אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־גְּבוּל
 מוֹאָב אֶת־עַר : י"ב וּקְרַבְתָּ מֹל בְּנֵי
 עַמּוֹן אֶל־תִּצְרַם וְאֶל־תִּתְנַגֵּר בָּם
 כִּי לֹא־אַתָּן מֵאֲרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן לָךְ יְרֵשָׁה
 כִּי לְבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי יְרֵשָׁה : י"ג אֶרֶץ
 רְפָאִים תִּחַשֵּׁב אֶף־הוּא רְפָאִים יֵשְׁבוּ
 בְּהָ לְפָנִים וְהַעַמֻּנִים יִקְרְאוּ לָהֶם
 זְמִזִּים : י"ד עֵם גְּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעַנְקִים
 וַיִּשְׁמִידֵם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשָׁם וַיֵּשְׁבוּ
 תַּחְתָּם : י"ה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְבְנֵי עִשׂוֹ
 הַיִּשְׁבִּים בְּשַׁעִיר אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת־

החרי מפניהם וירשם וישבו תחתם
 עד היום הזה : כג והעוים הישבים
 בחצרים עד עזה כפתרים היצאים
 מכפתר השמידם וישבו תחתם :
 כי קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה
 נתתי בידך את סיחון מלך חשבון
 האמרי ואת ארצו החל רש והתגר
 בו מלחמה : כד היום הזה אחל תת
 פחדך ויראתך על פני העמים תחת
 כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו
 וחלו מפניך : כה וישלח מלאכים
 ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון
 דברי שלום לאמר : כו אעברה בארצך
 בדרך בדרך אלך לא אסור ימין
 ושמאל : כז אכל בכסף תשברני
 ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי
 רק אעברה ברגלי : כח כאשר עשיתי
 בני עשו הישבים בשעיר והמואבים
 הישבים בער עד אשר אעבר את

הירדן אל הארץ אשר יהודה אלהינו
 נתן לנו : ל ולא אבה סיחון מלך חשבון
 העברנו בו כיהקשה יהודה אליהך
 את דוחו ואמץ את לבבו למען תתו
 בידך כיום הזה : ס ששי לה ויאמר
 יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך
 את סיחון ואת ארצו החל רש לרשת
 את ארצו : לב ויצא סיחון לקראתנו
 הוא וכל עמו למלחמה יהצרה :
 לד ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו
 ואת בנו ואת כל עמו : לה ונלכד את
 כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל
 עיר מתם והנשים והטף לא השארנו
 שריד : לו רק הבחמה בזנו לנו ושלל
 הערים אשר לכדנו : לו מערער אשר
 עד שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל
 ועד הגלעד לא היתה קריה אשר
 שגברה ממנו את הכל נתן יהודה
 אלהינו לפנינו : לו רק אל ארץ בני

עמון לא קרבת כל־יד נחל יבֿק וערי
ההר וכל אשר־צוה יהוה אלהינו : ג וּנְפִן
וְנַעַר דֶּדֶךָ הַבִּשָּׁן וַיֵּצֵא עֹג מֶלֶךְ־
הַבִּשָּׁן לְקִרְאָתָנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ
לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי : כ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
אֶל־תִּירֵא אֹתוֹ כִּי בִדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ
וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֶרְצוֹ וְעַשִּׂיתָ לוֹ
כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
יָשָׁב בְּחִשְׁבוֹן : ד וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּיָדָנוּ גַם אֶת־עֹג מֶלֶךְ־הַבִּשָּׁן וְאֶת־
כָּל־עַמּוֹ וּנְכָהוּ עַד־בִּלְתִּי הַשְּׂאִירֵלּוּ
שְׂרִיד : ו וּנְלַכְדָּ אֶת־כָּל־עָרָיו בְּעֵת
הַהוּא לֹא הִיטָה קְרוֹיָה אֲשֶׁר לֹא־לָקַחְנוּ
מֵאֲתָם שְׂשִׁים עֵיר כָּל־חֶבֶל אֲרָגָב
מִמְּלַכַת עֹג בְּבִשָּׁן : ס כָּל־אֵלֶּה עָרִים
בְּצִרְתָּ חֹמֶרָה גְּבַהָה דְּלֹתִים וּבְרִיחַ
לְכַד מַעְרֵי הַפְּרוֹזִי הַרְבֵּה מְאֹד :
וּנְחָרָם אֲתָם כְּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְסִיחֹן
מֶלֶךְ חִשְׁבוֹן הַחֵרֶם כָּל־עֵיר מֵתָם

הנשים

הַנָּשִׁים וְהַטָּף : ז וְכָל־הַבְּהֵמָה וַיִּשְׁלַח
הָעָרִים בְּזוּגוֹ לָנוּ : ח וּנְקַח בְּעֵת הַהוּא
אֶת־הָאָרֶץ מִיַּד שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִנְּחַל אֲרָנָן עַד־הַר
חֶרְמוֹן : ט צִיִּדְנִים יִקְרְאוּ לְחֶרְמוֹן שְׂרִין
וְהָאֱמֹרִי יִקְרְאוּ־לוֹ שְׁנִיר : י כָּל־עָרֵי
הַמִּישָׁר וְכָל־הַגְּלָעַד וְכָל־הַבִּשָּׁן עַד־
סֹלֶכָה וְאֲדָרְעִי עָרֵי מַמְלַכַת עֹג בְּבִשָּׁן :
י� כִּי רַק־עֹג מֶלֶךְ הַבִּשָּׁן נִשְׂאָר מִיַּתֵּר
הַרְפָּאִים הִנֵּה עָרְשׁוֹ עָרֵשׁ בְּרוֹל הִלָּה
הוּא בְּרַבַת בְּנֵי עַמּוֹן תִּשַׁע אַמּוֹת
אַרְבֵּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רַחְבָּה בְּאַמַּת־
אִישׁ : יב וְאֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת יְרִשְׁנוּ בְּעֵת
הַהוּא מֵעַרְעָר אֲשֶׁר־עַל־נְחַל אֲרָנָן
וְחָצִי הַר־הַגְּלָעַד וְעָרָיו נָתַתִּי לְרֵאשִׁי
וְלַגְּדֵי : יג וַיִּתֵּר הַגְּלָעַד וְכָל־הַבִּשָּׁן
מִמְּלַכַת עֹג נָתַתִּי לְחָצִי שֶׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה
כָּל חֶבֶר הָאֲרָגָב לְכָל־הַבִּשָּׁן הַחֹוֹיָה
יִקְרָא אֶרֶץ רְפָאִים : יד יֵאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה

קחל

א נחה

לקח את כל חבר ארנב עד גבור
הגשורי והמעבתי ויקרא אתם על שמו
את הבשן חות יאיר עד היום הזה :
טו ולמכיר נתתי את הגלעד : שביע
טז ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד
ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבול ועד
יבק הנחל גבול בני עמון : יז והערבה
והירדן וגבל מפגרת ועד ים הערבה
ים המלח תחת אשרת הפסגה
מזרחה : יח ואצו אתכם בעת ההוא
לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את
הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו
לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל :
יט רק נשיכם ומפכם ומקנכם ידעתי
כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר
נתתי לכם : מפטיר כ עד אשר יניח יהוה
לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
הירדן ושבתם איש לירשתו אשר

א נחה

נתתי

נתתי לכם : כה ואת יהושוע צויתי בעת
ההוא לאמר עיניך הראת את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם לשני
המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל
הממלכות אשר אתה עבר שמרה :
כב לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם : ס ס ס

כג ואתחנן אל יהוה בעת ההוא
לאמר : כד יאדני יהוה
אתה החלום להראות את עבדך את
גדלך ואת ירך החזקה אשר מי אל
בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך
וכגבורתך : כה אעברה נא ואראה את
הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר
הטוב הזה והלבנן : כו ויתעבר יהוה
בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר
יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי
עוד בדבר הזה : כז עלה ראש
הפסגה ושם עיניך ימה וצפנה

דברים 1 3 מלא 1 קדש ותימנה

וְתִמְנָה וּמִזְרַחָה וּרְאָה בְּעֵינֶיךָ כִּי לֹא
 תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה : כִּי וְצֹו אֶת
 יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקֵהוּ וְאַמְצֵהוּ כִּי הוּא יַעֲכֹר
 לְפָנַי הָעַם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם
 אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה : כֵּט וּנְשֹׁב
 בְּנֵי מוֹל בֵּית פְּעוֹר : פ ד וְעַתָּה
 יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ אֶל הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
 אֲשֶׁר אֲנִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
 לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבֵאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן
 לָכֶם : ג לֹא תִסְפוּ עַל הַדְּבָר אֲשֶׁר
 אֲנִי מְצִוֶה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ
 לְשֹׁמֵר אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 אֲנִי מְצִוֶה אֶתְכֶם : ג עֵינֵיכֶם הִרְאוּת
 אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי
 כָרַח הָאִישׁ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אַחֲרָי בְּעַר-
 פְּעוֹר הִשְׁמִידוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִקִּרְבְּךָ :
 ד וְאַתֶּם הִדְבַקְתֶּם בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם : ס רְאֵה וְלִמְדָתִי

אתכם

אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוִּי
 יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כֵּן בִּקְרַב הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :
 וּשְׁמַרְתֶּם וְעָשִׂיתֶם כִּי הוּא חֻמַּתְכֶם
 וּבִנְתְּכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן
 אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם-
 חֲכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה : ז כִּי מִי-
 גּוֹי גָדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו
 כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קְרָאֵנוּ אֵלָיו : ס וּמִי-
 גּוֹי גָדוֹל אֲשֶׁר לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
 צְדִיקִים כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
 אֲנִי נֹתֵן לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם : ט רַק הַשְׁמַר
 לָךְ וְשֹׁמֵר נִפְשֶׁךָ מֵאֵד פְּנֵי תִשְׁכַּח אֶת
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפְנֵי יָסוּרוּ
 מִלְּבַבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָם לְבָנֶיךָ
 וּלְבָנֵי בָנֶיךָ : י יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לְפָנַי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּחֲרֹב בְּאָמַר יְהוָה אֵלָי
 הִקְהַל לִי אֶת הָעַם וְאַשְׁמַעֵם אֶת דְּבָרַי
 אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לִירְאָה אֹתִי כָּל הַיָּמִים

אשר

קדש

אִשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה וְאֶת־
בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן : יח וְתִקְרְבוּן וְתַעֲמִדוּן
תַּחַת הַהָר וְהַהָר בְּעַר בָּאֵשׁ עַד־לֵב
הַשָּׁמַיִם חִשָּׁךְ עָנִי וְעַרְפָּל : יג וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים
אֲתֵם שֹׁמְעִים וְתִמּוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים
זוֹרְתֵי קוֹל : יד וַיִּגַּד לָכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ
אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עִשְׂרֵת
הַדְּבָרִים וַיְכַתְּבֶם עַל־שְׁנֵי לְחוֹת
אֲבָנִים : יו וְאֵתִי צִוָּה יְהוָה בְּעַת הַהוּא
לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
לַעֲשׂוֹתְכֶם אֲתֵם בְּאֶרֶץ אִשׁוּר אֲתֵם
עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : יז וּנְשַׁמְרֹתֶם
מְאֹד לִנְפְשֵׁיכֶם כִּי לֹא רֹאִיתֶם כָּל־
תִּמּוּנָה בַּיּוֹם דְּבַר יְהוָה אֲלֵיכֶם בַּחֲרָב
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : יח פֶּן־תִּשְׁחַרְחוּן וַעֲשִׂיתֶם
לָכֶם פֶּסֶל תִּמּוּנֹת כָּל־סִמּוֹל תִּבְנִית
זָכָר אוֹ נִקְבָּה : יט תִּבְנִית כָּרְבֵּהמָה
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ תִּבְנִית כָּרְבֵּה צִפּוֹר כְּנָף

אשר

אֲשֶׁר תַּעֲוֹף בַּשָּׁמַיִם : יא תִּבְנִית כָּל־
רִמָּשׁ בְּאָדָמָה תִּבְנִית כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר־
בַּמַּיִם מִתַּחַת לְאֶרֶץ : יב וּפֶן־תִּשְׂכַּח
עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וּרְאִיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הַיָּרֵחַ וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל צִבְיָה
הַשָּׁמַיִם וּנְדַחַת וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם
וְעִבַדְתֶּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲתֵם
לְכָל הָעַמִּים תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם :
יג וְאֲתֶכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם
מִכּוּר הַבְּרָזִל מִמִּצְרַיִם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם
נַחֲלָה בַּיּוֹם הַזֶּה : יד וַיְהוֶה הַתְּאֲנָף־בִּי
עַד־דְּבָרֵיכֶם וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עֲבָרִי אֶת־
הַיָּרְדֵן וּלְבַלְתִּי־בֹא אֶל־הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה :
טו כִּי אֲנֹכִי מֵת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת אֵינְנו
עֹבֵר אֶת־הַיָּרְדֵן וְאֲתֵם עֹבְרִים וִירִשְׁתֶּם
אֶת־הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת : טז הַשְּׁמֹרוּ
לָכֶם פֶּן־תִּשְׁכַּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה
אֲלֵהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם

לכם

לכם פסל תמונת כל אשר צוה יהוה
 אלהיך : כי כי יהוה אלהיך אש אכלה
 הוא אל קנא : פ כס כיתוליד בנים
 ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם
 ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם
 הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו :
 כי הועידתי בכם היום את השמים
 ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר
 מעל הארץ אשר אתם עברים את
 הירדן שמה ררשתה לא תאריבן
 ימים עליה כי השמד תשמדון :
 כי והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם
 מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה
 אתכם שמה : כח ועבדתם שם אלהים
 מעשה ידי אדם עין ואבן אשר לא
 יראו ולא ישמעו ורא יאכלו ורא
 יריחו : כט ובקשתם משם את יהוה
 אלהיך ומצאת כי תדרישנו בכר
 לבבך ובכר נפישך : ל בצר רך

פ' לשהרית השעה כאב

ומצאוך

ומצאוך כל הדברים האלה באחרית
 הימים ושבת עדי יהוה אלהיך ושמעת
 בקלו : לב כי אל רחום יהוה אלהיך
 לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח
 את ברית אבתיך אשר נשבע להם :
 לב כי שאלנא לימים ראשנים אשר
 היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים
 אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד
 קצה השמים הנהיה פדבר הגדול
 הזה או הנשמע כמהו : לב השמע עם
 קול אלהים מדבר מתוך האש באשר
 שמעת אתה ויחי : לד או הנסה אלהים
 לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת
 באתת ובמופתים ובמלחמה וביר
 חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים
 ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם
 במצרים לעיניך : לה אתה הראת
 לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד
 מלבדו : לו מן השמים השמיעך את

כב' טעמים ומלועל קדש קדש

קדו

קלו ריסרד ועד הארץ הראך את
 אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
 האש : ו תחת כי אהב את אבתיך
 ויבחר בזרעו אחריו ויצאך בפניו
 בכחו הגדל ממצרים : למ להוריש גוים
 גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך
 לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה :
 כל וידעת היום והשבת אל לבבך כי
 יהוה הוא האלהים בשמים ממער
 ועל הארץ מתחת אין עוד : מ ושמרת
 את חקי ואת מצותיו אשר אנכי
 מצוך היום אשר יטב לך ולבניך
 אחריך ולמען תאריך ימים עד האדמה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים : פ
 שלישי מנ אז יבדיר משה שלש ערים
 בעבר הירדן מזרחה שמש : נב לגם
 שמה רוצח אשר ירצה את רעהו
 בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל
 שלשם וגם אר אחת מן הערים האל
 וחי

וחי : מנ את בצר במדבר בארץ
 המישר לראובני ואת ראמת בגלעד
 לגדי ואת גולן בבשן למנשי : מד וזאת
 התורה אשר שם משה לפני בני
 ישראל : מה אלה העדות והחקים
 והמשפטים אשר דבר משה אר בני
 ישראל בצאתם ממצרים : מו בעבר
 הירדן בגיא מור בית פעור בארץ
 סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון
 אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם
 ממצרים : מו וירשו את ארצו ואת
 ארץ י עוג מלך הבשן שני מלכי
 האמרי אשר בעבר הירדן מזרח
 שמש : נח מערער אשר על שפת נחל
 ארנן ועד הר שיאן הווא חרמון :
 מט וכר הערבה עבר הירדן מזרחה
 ועד ים הערבה תחת אשדות
 הפסגה : פ ה רביעי ח ויקרא משה
 אל כל ישראל ויאמר אלהים שמע
 ישראל

ישראל את החקים ואת המשפטים
 אשר אנכי דבר באזניכם היום
 ולמדתם אתם ושמרתם לעשותם :
 ה יהוה אלהינו כרת עמנו ברית
 בחרב : ג לא את אבותינו כרת יהוה
 את הברית הזאת כי אתנו אנחנו
 אלה פה היום כלנו חיים : ד פנים ו
 בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך
 האש : ה אנכי עמד בין יהוה ובניכם
 בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה
 כי יראתם מפני האש ולא עליתם
 בהר לאמר : ו אנכי יהוה אלהיך
 אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
 עבדים : ז לא יהיה לך אלהים אחרים
 על פני : ח לא תעשה לך פסל כל
 תמונה אשר בשמים ממעל ואשר
 בארץ מתחת ואשר במים מתחת
 לארץ : ט לא תשתחוה להם ולא
 תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אר

לקורא בצבור תמצאם בסוף הספר

קנא

קנא פקד עון אבות ערפנים וער
 שלישים ועל רבעים לשנאי : י ועשה
 חסד ראלפים לאהבי ורשמרי
 מצותנו : יא לא תשא את שם
 יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
 את אשר ישא את שמו לשוא : יב
 יב שמור את יום השבת לקדשו כאשר
 צוך יהוה אלהיך : יג ששת ימים
 תעבד ועשית כל מלאכתך : יד ויום
 השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
 תעשה כל מלאכה אתה ובעדך ובתך
 ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל
 בהמתך וגרך אשר בשעריך למען
 ינוח עבדך ואמתך כמוך : טו וזכרת
 כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך
 יהוה אלהיך משם ביד תוקה ובוזרע
 נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות
 את יום השבת : טז כבד את אביך
 ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך

מצותי ק

למען

רָמַעַן יִאֲרִיבֶן יִמִּיד וּלְמַעַן יִיטֵב לָךְ
 עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לָךְ : ס י לא תרצח ס ולא
 תנאף ס ולא תגנב ס ולא
 תענה ברעך עד שוא : ס י ולא
 תחמד אִשֶׁת רֵעֶךָ ס ולא תתאוה
 בֵּית רֵעֶךָ שָׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ שׂוֹרוֹ
 וְחִמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לרֵעֶךָ : ס חמישי
 יט אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל־
 כָּל־קְהֵלְכֶם בְּהַר מִתְּוֶה הָאֵשׁ הַעֲנַן
 וְהָעֲרַפֵּל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסַף וַיִּכְתַּבְכֶּם
 עַל־שְׁנֵי לַחֹת אֲבָנִים וַיִּתֶּנֶם אֵלָי :
 כ וַיְהִי כִשְׁמַעְכֶּם אֶת־הַקּוֹל מִתּוֹךְ
 הַחֹשֶׁךְ וְהַהָר בָּעָר בְּאֵשׁ וַתִּקְרַבּוּ
 אֵלָי כָּל־רֵאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם וּקְנִיכֶם :
 כג וַתֹּאמְרוּ הֵן הִרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֶת־כְּבוֹדוֹ וְאֶת־גְּדֻלוֹ וְאֶת־קְלוֹ שָׁמַעְנוּ
 מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי־יְדַבֵּר
 אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וְחִי : כד וְעַתָּה לְמַה

נמות

נְמוֹת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
 אִם־יֹסֵפִים אֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַתְּךָ קוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמִתָּנוּ : כג כִּי מִי כָרַ־
 בְּיָשָׁר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים
 מִדְּבַר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כְּמִנוּ וַיְחִי : כד קָרַב
 אֶתָּה וּשְׁמַע אֶת כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֶת־יְדִבְרֵי אֱלֹהֵינוּ אֶת כָּל־
 אֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַעְנוּ
 וְעִשִּׂינוּ : כה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל
 דְּבָרֵיכֶם בְּדַבְּרֶכֶם אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלָי שָׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה
 אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלַיךָ הִיטִיבוּ כָּל־אֲשֶׁר
 דִּבְרוּ : כו מִי־יִתֵּן וְהָיָה לְבַבְכֶם זֶה לָהֶם
 לִירְאָה אֶת־י וּלְשָׁמֵר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יִיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
 לְעֹלָם : כז לָךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם
 לְאֵהֲלֵיכֶם : כח וְאֶתָּה פַּה עֹמֵד עִמָּדִי
 וְאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֶת כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים
 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּלְמָדֶם וְעִשׂוּ כְּאֲרָץ

אשר

כב' מעמים ומלעיל קדש

אִישׁר אֲנֹכִי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ :
 כט וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם לֹא תִסְרוּ יְמִין וּשְׁמַאֲל :
 ל בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲתֶכֶם תֵּלְכוּ לְמַעַן תַּחֲיוּן וְטוֹב לָכֶם
 וְהֵאֲרַכְתֶּם יָמִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן :
 ו ס וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֲתֶכֶם
 לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ : ז לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֹתָהּ וּבְנֶה וּבִן־בִּנְךָ
 כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכּוּ יְמֵיךָ :
 ג וּשְׁמַעַת יִשְׂרָאֵל וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר
 יִטַּב לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְבּוֹן מֵאֵד כַּאֲשֶׁר
 דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זִבְת
 חֶלֶב וּדְבַשׁ : פ שְׁשִׁי שָׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה י אַחַד : ס וְאַהֲבַת
 אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־

נפשך

ערכתי ד רבתי

נַפְשֶׁךָ וּבְכָל מַאֲדֶךָ : ז וְהָיוּ הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אִישׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל־
 לְבַבְךָ : י וּשְׁנַנְתֶּם לְבַנְיָךְ וּדְבַרְתָּ בֵּם
 בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
 וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : יא וּקְיַשְׁרְתֶּם לְאוֹת
 עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּרֶת בֵּין עֵינֶיךָ :
 יב וּכְתַבְתֶּם עַל־מַזְזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ : ס
 י וְהָיָה כִּי־בִיאָךְ י יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶרֶץ־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְאֶבְרָהָם
 לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְתַת לָךְ עָרִים גְּדֹלֹת
 וְטִבְרוֹת אֲשֶׁר לֹא־בִנִיתָ : יג וּבָתִּים
 מְלֵאִים כָּל טוֹב אֲשֶׁר לֹא־מְדַאֲתָ וּבִרְת
 חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא־חֲצַבְתָּ כְּרֵמִים
 וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא־נִטַּעְתָּ וְאֶבְרָת
 וְשִׁבְעַת : יד הַשְּׁמַר לָךְ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־
 יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבֵּית עֲבָדִים : יו אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 תִירָא וְאֶתוֹ תַעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ תִשְׁבַּע :
 יז לֹא תִלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים

מאכהו

מֵאלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם :
 טו כִּי אֵל קָנָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ
 פִּן יַחַרְהֵ אַף־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ וְהִשְׁמִידֶךָ
 מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה : ס טו לֹא תִנְסוּ
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם
 בְּמִסָּה : יי שְׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעַדְתִּיו וְחֻקֵּי אֲשֶׁר צִוְּךָ :
 יז וְעֲשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה
 לְמַעַן יִטֹּב לְךָ וּבָאתָ וִירִשְׁתָּ אֶת־
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה
 לֵאבֹתֶיךָ : יט לִי הִדְרָף אֶת־כָּל־אֵיבֶיךָ
 מִפְּנֵיךָ כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה : ס כִּי־
 יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֵדוּת
 וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ אִתְּכֶם : כא וְאָמַרְתָּ לְבִנְךָ
 עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם וַיֹּצִיאֲנוּ
 יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה : כב וַיִּתֵּן
 יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתֵּימַיִם גְּדֹלִים וְרַעִים
 בְּמִצְרַיִם בְּפָרְעָה וּבְכַד־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ :

ואותנו

כג וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הִבִּיאַ
 אֹתָנוּ לְתֵת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לֵאבֹתֵינוּ : כד וַיִּצְוֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־
 כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לִירְאָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחֵיתָנוּ
 כְּהַיּוֹם הַזֶּה : כה וְצִדְקָה תִּהְיֶה־לָּנוּ כִּי־
 נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ : ס
 שְׁבִיעִי זא כִּי־יִבְיֹאךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־אָתָּה בְּאִשְׁמָה לְרִישָׁתָהּ וּנְשָׂר
 גוֹיִם־רַבִּים י מִפְּנֵיךָ הַחַתִּי וְהַגְּרִגְשִׁי
 וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
 שְׁבַעֲרָה גוֹיִם רַבִּים וְעַצוּמִים מִמֶּךָ :
 כ וּנְתַנָּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵיךָ וְהִכִּיתֶם
 הַחֲרָם תַּחֲרִים אִתְּם לֹא־תִכְרַת לָהֶם
 בְּרִית וְלֹא תִחַנְּם : ג וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם
 בְּתוֹךְ לֹא־תִתֵּן לָבְנוֹ וּבְתוֹ לֹא־תִקַּח
 לְבַנְךָ : ד כִּי־יִסֹּר אֶת־בְּנֶךָ מֵאַחֲרַי
 וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַחַרְהֵ אַף־יְהוָה

בכם

ה

ה

דברים

בכם והשמידך מהר : ס כי אם כה
 תעשו להם מזבחתיהם תתצו
 ומצבתם תשברו ואשיריהם תגרעו
 ופסיליהם תשרפון באש : י כי עם
 קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר
 יהוה אלהיך להיות לו לעם סגולה
 מכל העמים אשר על פני האדמה :
 לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה
 בכם ויבחר בכם כי אתם הומעט
 מכל העמים : ס כי מאהבת יהוה
 אתכם ומשמרו את השבעה אשר
 נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם
 ביד חזקה ויפרך מבית עבדים מיד
 פרעה מלך מצרים : ט מפטיר ט וידעת כי
 יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן
 שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי
 מצותו לאלף דור : י ומשדם לשנאיו
 אר פניו להאכידו לא יאחר לשנאו
 אר פניו ישלם לו : יא ושמרת את

מצותיו ק

המצוה

המצוה ואת החקים ואת המשפטים
 אשר אנכי מצוה היום לעשותם :

פ פ פ

יב והיה י עקב תשמעון את המשפטים
 האלה ושמרתם ועשיתם אתם
 ושמר יהוה אלהיך לך את הברית
 ואת החסד אשר נשבע לאבותיך :
 יג ואהבך וברכך והרבה וברך פרי
 בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך
 ויצהרך שגר אלפיד ועשתרת צאנך
 על האדמה אשר נשבע לאבותיך
 לתת לך : יד ברוך תהיה מכל העמים
 לא יהיה בך עקר ועקרה ובכהמתך :
 טו והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי
 מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם
 בך ונתנם בכל שנאיך : טו ואכלת
 את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן
 לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד
 את אלהיהם כי מוקש הוא לך : ס

כי

י כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה
 ממני איכה אוכל להורישם : יח לא
 תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה
 יהוה אליהך לפרעה ולכל מצרים :
 יט המסת הגדלת אשר ראו עיניך
 והאתת והמפתים והיד החזקה והזרע
 הנטויה אשר הוציאך יהוה אליהך
 בן עשה יהוה אליהך לכל העמים
 אשר אתה ירא מפניהם : כ וגם את
 הצרעה ישלח יהוה אליהך במ ער
 אבד הנשארים והנסתרים מפניך :
 כא לא תערץ מפניהם כי יהוה
 אלהיך בקרבך אל גדור ונורא :
 כב ונשל יהוה אליהך את הגוים האר
 מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם
 מהר פן תרבה עליך חית השדה :
 כג ונתנם יהוה אליהך לפניך והימם
 מהומה גדלה עד השמדם : כד ונתן
 מלכיהם בידך והאבדת את שמם

מתחת

מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך
 עד השמדך אתם : כה פסילי אלהיהם
 תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב
 עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי
 תועבת יהוה אלהיך הוא : כו ולא
 תביא תועבה אל ביתך והיית חרם
 כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו
 כי חרם הוא : כז כל המצוה
 אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות
 למען תחיון ורכיבתם ובאתם וירשתם
 את הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם : כח וזכרת את כל הדרך
 אשר הוליכך יהוה אליהך זה ארבעים
 שנה במדבר למען ענתך לנסתך
 לדעת את אשר בלבבך החשמר
 מצורתו אם לא : כט ויענך וירעבך
 ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא
 ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא
 עלה לחם לבדו יחיה האדם כי ער

מצותיו ק

כל

כר-מוצא פי-יהוה יחיה האדם :
 ו שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך
 לא בצקה זה ארבעים שנה : ו ידעת
 עם לבבך כי כאשר יסר איש את
 בנו יהוה אלהיך מיסרך : ו ושמרת
 את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו
 וליראה אתו : כי יהוה אלהיך מביאך
 אל-ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת
 ותהמת יצאים בבקעה ובהר : ו ארץ
 חטה ושערה ונפץ ותאנה ורמון ארץ
 זית שמן ודבש : ו ארץ אשר לא
 במסכנת תאכל בנה לחם לא תחסר
 כל בה ארץ אשר אבניה ברזל
 ומהרריה תחצב נחשת : ו ואכלת
 ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על-
 הארץ הטובה אשר נתן לך : שני יח השמר
 לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי
 שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר
 אנכי מצוך היום : י פן תאכל ושבעת

ובתים

ובתים טובים תבנה וישבת : י ובקרך
 וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך
 וכל אשר לך ירבה : י ורם לבבך
 ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך
 מארץ מצרים מבית עבדים :
 ו המוליכך במדבר הגדל והגורא
 נחש ושרף ועקרב וצמאון אשר אין
 מים המוציא לך מים מצור החלמיש :
 ו המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון
 לאכתך רמען ענתך ורמען נסתה
 להיטבך באחרייתך : ו ואמרת בלבבך
 כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה :
 ו זכרת את יהוה אלהיך כי הוא
 הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים
 את בריתו אשר נשבע לאבתך כיום
 הזה : פ ויהי אם שכח תשכח את
 יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים
 ועבדתם והשתחווית להם העדתי
 בכם היום כי אבד תאבדון : כ פגוים

אשר

אִשֶּׁר יְהוָה מֵאֲבִיר מִפְּנֵיכֶם בֵּן תֹּאבְדוֹן
 עֶקֶב לֹא תִשְׁמַעוֹן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ פ
 ט שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶתְּךָ עֵבֶר הַיּוֹם
 אֶת־הַיַּרְדֵּן רַבָּא לְרִשְׁתָּ גוֹיִם גְּדוֹלִים
 וְעֲצָמִים מִמֶּךָ עָרִים גְּדוֹלֹת וּבְצֻרֹת
 בְּשָׁמַיִם׃ כ עַם־גְּדוֹל וְרַם בְּנֵי עֲנָקִים
 אִשֶּׁר אַתָּה יָדַעְתָּ וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ מִי
 יִתְּצֵב לִפְנֵי בְנֵי־עֲנָק׃ ג וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם
 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא־הָעֵבֶר לְפָנֶיךָ
 אִשׁ אֲכָלָה הוּא יִשְׁמִירֶם וְהוּא יִכְנִיעֶם
 לְפָנֶיךָ וְהוֹרִשְׁתֶּם וְהִאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לְךָ׃ שְׁלִישִׁי ה' אֵל־
 תֹּאמַר בְּלִבְּךָ בְּהַדְף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אַתָּה מִלִּפְנֵיךָ לֹאמַר בְּצַדִּיקְתִּי הֵבִיאֲנִי
 יְהוָה לְרִשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם
 מִפְּנֵיךָ׃ ס לֹא בְצַדִּיקְתְּךָ וּבִישׁוֹר לִבְבְּךָ
 יָהוָה בָּא לְרִשְׁתָּ אֶת־אֲרָצָם כִּי
 בְרִשְׁעַת י' הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

מורישים

מוֹרִישָׁם מִפְּנֵיךָ וּלְמַעַן הַקִּים אֶת־
 הַדְּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
 לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב׃ י וַיִּדְעַתְּ כִּי
 לֹא בְצַדִּיקְתְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
 אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי
 עַם־קָשֶׁה־עָרַף אֶתָּה׃ י זָכַר אֵל־
 תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר־הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּמַדְבַּר לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר־יָצֵאתָ
 מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם עַד־בְּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם
 הַזֶּה מִמֵּרִים הֵייתָ עִם־יְהוָה׃ ט וּבְחָרֹב
 הִקְצַפְתָּם אֶת־יְהוָה וַיִּתְאַנֶּף יְהוָה בְּכֶם
 לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ ט בעֲלֹתִי הַהָרֵה
 לְקַחַת לוחֹת הָאֲבָנִים לוחֹת הַבְּרִית
 אֲשֶׁר־כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם וְאַשְׁבֵּב בְּהָר
 אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא
 אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי׃ י וַיִּתֵּן יְהוָה
 אֵלָי אֶת־שְׁנֵי לוחֹת הָאֲבָנִים כְּתוּבִים
 בְּאֲצַבַּע אֱלֹהִים וְעָלִיהֶם כָּכָל־הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ

האש

דברים 1 6

הָאֵשׁ בַּיּוֹם הַקֶּהֱלִי : יא וַיְהִי מִקֵּץ
 אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה נָתַן יְהוָה
 אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לַחֹת הָאֲבָנִים לַחֹת
 הַבְּרִית : יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד
 מִהַר מֹזֶה בִּי שַׁחַת עִמָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאת
 מִמִּצְרַיִם סֵרוּ מִהָר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
 צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם מִסְכָּה : יג וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רֵאִיתִי אֶת־הָעַם הַזֶּה
 וְהִנֵּה עִם־קִשָׁה עֲרַף הוּא : יד הֲרַף
 מִמֶּנִּי וְאֲשַׁמְדֶם וְהִמַּחֵה אֶת־שִׁמְם
 מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְהַעֲשֵׂה אוֹתְךָ לְגוֹי
 עֲצוּם וְרַב מִמֶּנּוּ : טו וְאִפֵּן וְאֵרַד מִן־הָהָר
 וְהָהָר בָּעַר בְּאֵשׁ וּשְׁנֵי לוֹחַת הַבְּרִית
 עַד שְׁתֵּי יָדַי : טז וְאֵרָא וְהִנֵּה חֲטֵאתֶם
 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֲגוֹל
 מִסְכָּה סֹדֶתֶם מִהַר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־
 צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם : יז וְאַתֶּפֶשׁ בְּשֵׁנֵי
 הַלֹּחֹת וְאֲשַׁרְכֶם מֵעַל שְׁתֵּי יָדַי
 וְאֲשַׁבְּרֶם לְעֵינֵיכֶם : יח וְאַתֶּנְפֵּל לִפְנֵי

יהוה

יְהוָה כִּרְאִשְׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
 לַיְלָה לֹחֶס לֹא אֲכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שְׁתִּיתִי
 עַל כָּל־חֲטֵאתֶכֶם אֲשֶׁר חֲטֵאתֶם
 לַעֲשׂוֹת הֲרַע בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיסוּ :
 יט כִּי יָגִדְתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה אֲשֶׁר
 קִצַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם
 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפֶּעַם הַזֶּה וַיֹּא :
 כ וּבִאֲהָרֹן הַתְּאֵנָף יְהוָה מֵאֵד לְהַשְׁמִידוֹ
 וְאַתֶּפֶּל ל גַּם בְּעַד אֲהָרֹן בַּעַת הַהוּא :
 כא וְאֶת־חֲטֵאתֶכֶם אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֶת־
 הָעֲגוֹל לְקַחְתִּי וְאֲשַׁרְף אֹתוֹ בְּאֵשׁ
 וְאֲכַת אֹתוֹ טָחוֹן הַיֵּטֵב עַד אֲשֶׁר־דַּק
 לְעֶפֶר וְאֲשַׁלֵּךְ אֶת־עֶפְרוֹ אֶל־הַנָּחַל
 הַיָּרֵד מִן־הָהָר : כב וּבַתְּבַעֲרָה וּבַמִּסָּה
 וּבַקְּבֻרַת הַתְּאוּהָ מִקְצָפִים הֵייתֶם אֶת־
 יְהוָה : כג וּבִשְׁלַח יְהוָה אֶתְכֶם מִקְדֵּשׁ
 בְּרַנֵּעַ לֵאמֹר עֲלוּ וְרִשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וּתְמַרוּ אֶת־פִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֵאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שִׁמַּעְתֶּם

בקלו

בקלו : כד ממרים הייתם עסיהוה מיום
 דעתי אתכם : כה ואתנפל לפני יהוה
 את ארבעים היום ואת ארבעים
 הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה
 להשמיד אתכם : כו ואתפלל אליהוה
 ואמר אדני יהוה אל תשחרו עמך
 ונחלתך אשר פדית בגדריך אשר
 הוצאת ממצרים ביד חזקה : כז זכר
 לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל
 תפן אר קשי העם הזה ואלרשעו
 ואל חטאתו : כח פן יאמרו הארץ אשר
 הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה
 להביאם אל הארץ אשר דבר להם
 ומשנאתו אותם הוציאם להמתם
 במדבר : כט והם עמך ונחלתך אשר
 הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה : פ
 י רביעי ס בעת ההוא אמר יהוה אלי
 פסרלך שני לוחת אבנים כראשנים
 ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ :

ואכתב

כואכתב על הלחת את הדברים אשר
 היו על הלחת הראשנים אשר שברת
 ושמתם בארון : ג ואעש ארון עצי
 שטים ואפסל שני לחת אבנים
 כראשנים ויאעל ההרה ושני הלחת
 בידי : ד ויכתב על הלחת כמכתב
 הראשון את עשרת הדברים אשר
 דבר יהוה אליכם בהר מתוך האיש
 ביום הקהל ויתנם יהוה אלי : ה ואפן
 וארד מן ההר ואשם את הלחת
 בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר
 צוני יהוה : ו ובני ישראל נסעו מבארת
 בני עקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר
 שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו : ז משם
 נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה
 ארץ נחלי מים : ח בעת ההוא הכריל
 יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון
 ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו
 ולברך בשמו עד היום הזה : ט על כן

לא

לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו
 יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה
 אלהיך לו : ואנכי עמדתי ברוח
 כימים הראשנים ארבעים וסווארבעים
 לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם
 ההוא לא אברה יהוה השחיתך :
 יא ויאמר יהוה אלי קום רך למסע
 לפני העם וכאו ויירשו את הארץ
 אשר נשבעתי לאבתם לתת להם : ס
 חמישי יב ועתה ישראל מה יהוה אלהיך
 שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה
 אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה
 אתו ולעבד את יהוה אלהיך
 בכל לבבך ובכח נפשך : יג לשמר
 את מצוות יהוה ואת חקתיו
 אשר אנכי מצוה היום לטוב לך :
 יד הן ליהוה אלהיך השמים ושמי
 השמים הארץ וכל אשר בה : טו תק
 באבתך חשק יהוה לאהבה אותם

ויבחר

ויבחר בזרעם אחריהם בכנס מבר
 העמים כיום הזה : טו ומלתם את
 ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו
 עוד : יז כי יהוה אלהיכם הוא אלהי
 האלהים ואדני האדנים האל הגדול
 הגבור והנורא אשר לא ישא פנים
 ודא יקה שחד : יח עשה משפט יתום
 ואלמנה ואתב גר לתת לו לחם
 ושמלה : יט ואהבתם את הגר כי גרים
 הייתם בארץ מצרים : כ את יהוה
 אלהיך תירא אתו תעבד ובו תרבק
 ובשמו תשבוע : כא הוא תהלתך והוא
 אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות
 ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך :
 כב בשבעים נפש ירדו אבתך מצרימה
 ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי
 השמים לרב : כג יא ואתב את
 יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו
 ומשפטיו ומצותיו כל הימים :

וידעתם

קדש חול קדש חול

כ וידעתם היום כי לא את בניכם אשר
 ראידעו ואשר לאדאו את מוסר יהוה
 אלהיכם את גדלו את ידו החזקה
 וזרעו הנטויה : ג ואת אתתיו ואת
 מעשיו אשר עשה בתוך מצרים
 לפרעה מלך מצרים ודכל ארצו :
 ד ואשר עשה לחיר מצרים לסוסיו
 ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף
 על פניהם ברדפם אחריכם ויגברם
 יהוה עד היום הזה : ה ואשר עשה
 לכם במדבר עד באכם עד המקום
 הזה : ו ואשר עשה לדתן ולבגורם
 בני יליאב בן ראובן אשר פצתה
 הארץ את פיה ותברעם ואת בתיהם
 ואת אהליהם ואת כל היקום אשר
 ברגליהם בקרב כל ישראל : ז כי
 עיניכם הראת את כל מעשה יהוה
 הגדל אשר עשה : ח ושמרתם את
 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום

למען

ל למען תחזקו ובאתם וירשתם את
 הארץ אשר אתם עברים שמה
 לרשתה : ט ולמען תאריכו ימים על
 האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 לתת להם ולרדעם ארץ זבת חלב
 ודבש : ס שביע כי הארץ אשר אתה
 בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים
 הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע
 את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק :
 יא והארץ אשר אתם עברים שמה
 לרשתה ארץ הרים ונקעת למטר
 השמים תשתה מים : יב ארץ אשר
 יהוה ילהיך ררש אתה תמיד עיני
 יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד
 אחרית שנה : ס י והיה אם שמע
 תשמעו אר מצותי אשר אנכי מצוה
 אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
 ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם :
 יד ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה

ומלקוש

דברים ז חסר א

זמלקוש ואספת דגנך ותירושך ויצהרך:
 ונתתי עשב בשדך לבהמתך
 ואכלת ושבעת: ^{טו} השמרו לכם פן
 יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
 אחרים והשתחיתם להם: ^{יז} וחררה
 אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא
 יהיה מטר והאדמה לא תתן את
 יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
 הטבה אשר יהוה נתן לכם: ^{יט} וישמתם
 את דברי אלה על לבבכם ועל
 גפשכם וקשרתם אתם לאות על
 ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם:
^{יט} ולמדתם אתם את בניכם לדבר
 בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
 ובשכבך ובקומך: ^כ וכתבתם על
 מזוזות ביתך ובשעריך: ^{כא} למען ירבו
 ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
 נשבע יהוה לי אבותיכם לתת להם
 כימי השמים על הארץ: ^{כב}

מפסוד

כי

^{כב} כי אם שמר תשמרון את כל
 המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם
 לעשתה לאתבה את יהוה אלהיכם
 ללכת בכל דרכיו ולדבקהו בו:
^{כג} והוריש יהוה את כל הגוים האלה
 מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים
 מכם: ^{כד} כל המקום אשר תדרך כף
 רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר
 והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים
 האחרון יהיה גבלכם: ^{כה} לא יתיצב
 איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן
 יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר
 תדרכו בה כאשר דבר לכם:

ס ס ס

^{כו} ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה
 וקללה: ^{כז} את הברכה אשר
 תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר
 אנכי מצוה אתכם היום: ^{כח} והקללה
 אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם

וסרתם

וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה
אתכם היום ללכת אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם : ס כט והיה
כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה
את הברכה על הר גרוזים ואת
הקללה על הר עיבל : ל הלא המה
בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש
בארץ הכנעני הישב בערבה מול
הגלגל אצל אלוני מרה : לה כי אתם
עברים את הירדן לבא לרשת את
הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
ורשתם אתה וישבתם בה : לב ושמרתם
לעשות את כל החקים ואת המישפטים
אשר אנכי נתן לפניכם היום : יב אלה
החקים והמישפטים אשר תשמרון
לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי
אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר
אתם חיים על האדמה : כ

תאבדון

תאבדון את כל המקומות אשר
עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים
אתם את אלהיהם על ההרים הרמים
ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן :
ג ונתצתם את מזבחתם ושבדתם את
מזבחתם ואשריהם תשרפון באש
ופסלי אלהיהם תגדעון ואבדתם
את שמם מן המקום ההוא : ד לא
תעשון כן ליהוה אלהיכם : ה כי אם
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם
מכל שבטיכם לשום את שמו שם
לשכנו תדרשו ובאת שמה : ו והבאתם
שמה עלתיכם וזבחיכם ואת
מעשרתיכם ואת תרומת ידכם
וגדריכם וגדבתיכם ובכרת בקרכם
וצאנכם : ז ואכלתם שם לפני יהוה
אלהיכם ושמחתם בכל משחה ידכם
אתם וזבתיכם אשר ברכת יהוה
אלהיך : ח לא תעשון ככל אשר

אנחנו

אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כְּלֵי־יָשָׁר
 בְּעֵינָיו: ט כִּי לֹא־בִאתֶם עַד־עַתָּה אֶל־
 הַמְנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: י וְעַבְדְּתֶם אֶת־הַיִּרְדָּן
 וַיִּשְׁכַּתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 מִנְּחִיל אֲתֶכֶם וְהִנִּיחַ לָכֶם מִכָּר־
 אֵיבֵיכֶם מִסָּבִיב וַיִּשְׁכַּתֶּם בְּטַח: שני
 יא וְהִירָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לִישְׁבַן שְׁמוֹ שֵׁם שְׁמֵהּ
 תָּבִיאוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֹוֶה
 אֲתֶכֶם עוֹלְתֵיכֶם וּבְחִיכֶם מֵעֲשֻׁרְתֵיכֶם
 וּתְרַמַּת יִדְכֶם וְכֹל מִבְּחַר גְּדֵרֵיכֶם
 אֲשֶׁר תִּדְרוּ לַיהוָה: יב וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
 וְעַבְדֵיכֶם וְאִמְהַתֵיכֶם וְהַלְוֵי אֲשֶׁר
 בְּשַׁעְרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה
 אֲתֶכֶם: יג הִשְׁמַר לָךְ פֶּן תַּעֲלֶה עֲלֵיךָ
 בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה: יד כִּי אִם־
 בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שְׁבָטֶיךָ

שֵׁם תַּעֲלֶה עֲלֵיךָ וַיִּשֶׁם תַּעֲשֶׂה כָּל־
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֹוֶה: טו רַק בְּכָל־אוֹת
 נִפְשֶׁךָ תִּזְבַּח וְאָכַלְתָּ בָּשָׂר כְּבִרְכַּת
 יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ בְּכָר־שַׁעְרֶיךָ
 הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר יֹאכְלוּ בָצֵבִי וּבְאֵיל:
 טו רַק הַדָּם לֹא תֹאכְלוּ עַל־הָאָרֶץ
 תִּשְׁפְּכֶנּוּ בַּמַּיִם: יז לֹא־תוֹכַר לֹאכֹר
 בְּשַׁעְרֶיךָ מֵעֵשֶׂר דִּגְגֶךָ וּתִירֶשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ
 וּבְכִרַת בְּקָרְךָ וּצְאֹנְךָ וּכְר־גְּדֵרֶיךָ אֲשֶׁר
 תִּדֹר וְגִדְבַתֶּךָ וְתִרְוַמַת יִדְךָ: יח כִּי אִם־
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ תֹאכְלוּ בְּמָקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בּוֹ אֶתְהוּ וּבְנֶךָ
 וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְרָתְךָ וְהַלְוֵי אֲשֶׁר
 בְּשַׁעְרֶיךָ וּשְׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 בְּכָל מִשְׁלַח יִדְךָ: יט הִשְׁמַר לָךְ פֶּן־
 תַּעֲזֹב אֶת־הַלְוֵי כָּל־יְמֶיךָ עַד־
 אֲדַמְתְּךָ: ס כִּי־יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 אֶת־גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְאִמְרַת
 אֲכַלְהָ בָּשָׂר כִּי־תֹאוֹה נִפְשֶׁךָ רֹאכֹל

בשר בכל אות נפשך תאכל בשר :
 כה כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחתי
 מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך
 כאשר צויתך ואכלת בשערך בכל
 אות נפשך : כג אך כאשר יאכל את
 הצבי ואת האיל כן תאכלנו חטמנו
 ורהטהור יהוה יאכלנו : כד רק חזק
 לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש
 ולא תאכל הנפש עם הבשר : כה לא
 תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים :
 כו לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך
 אחרך כי תעשה הישר בעיני יהוה :
 כז רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא
 ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה :
 כח ועשית עלתך הבשר והדם על
 מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך
 על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל :
 כט שמר ושמעת את כל הדברים

האלה

האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב
 לך ולבניך אחרך עד עולם כי תעשה
 הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך : ס
 שלישי כט כי יבירית יהוה אלהיך את
 הגוים אשר אתה באשמה לרשת
 אותם מפניך וירשת אתם וישבת
 בארצם : ל השמר לך פן תנקש
 אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן
 תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
 הגוים האלה את אלהיהם ואעשה
 כן גם אני : לא לא תעשה כן ליהוה
 אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנה
 עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת
 בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם :
 יג את כל הדבר אשר אנכי מצוך
 אתכם אתו תשמרו לעשות לא תספו
 עליו ולא תגרע ממנו : פ כ כי יקום
 בקרבך נביא או חלם חרום ונתן
 אליך אות וזו מופת : ג ובא האות

דברים ח 8 כ רגושה עמ"ש והמופת

והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה
 אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם
 ונעבדם : י לא תשמע אר דברי
 הנביא ההוא או אר חולם החלום
 ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם
 לדעת הישגם אהבים את יהוה
 אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם :
 ס אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תראו
 ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו
 ואתו תעבדו וכו תדבקון : י והנביא
 ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי
 דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא
 אתכם מ ארץ מצרים והפרך מבית
 עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה
 יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע
 מקרבך : ס כי יסיתך איתך בין
 אמן או בנה או כתה או אשת חיקך
 או רעה אשר בנפשה בפתר לאמר
 נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר

לא ידעת אתה ואבותיך : ס מאלהי
 העמים אשר סביבתיכם הקרובים
 אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ
 ועד קצה הארץ : ט לא תאבה לו ולא
 תשמע אליו ולא רחום עינך עליו
 ולא תחמל ולא תכסה עליו : י כי
 הרג תהרגנו ירך תהיה בו בראשונה
 להמיתו ויד כל העם באחרונה :
 יי וסקרתו באבנים ומת כי בקש
 להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך
 מארץ מצרים מבית עבדים : יב וכל
 ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות
 כדבר הרע הזה בקרבך : ס יב כי
 תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לשבת שם לאמר : יד יצאו
 אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את
 ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה
 אלהים אחרים אשר לא ידעתם :
 טו ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה

אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
 הזאת בקרבך : טו הבה תכה את
 ישבי העיר ההוא לפי חרב החרם
 אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה
 לפי חרב : יז ואת כל שללה תקבץ
 אל תוך רחבה ושרפת באש את
 העיר ואת כל שללה כליל ליהוה
 אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה
 עוד : יח ולא ידבק בידך מאומה מן
 החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו
 ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר
 נישבע לאבותיך : יט כי תשמיי בקור
 יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו
 אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר
 בעיני יהוה אלהיך : יד ס רביע ס בניס
 אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדרו
 ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת :
 כ כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
 ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגולה

מכל העמים אשר על פני האדמה : ס
 ג לא תאכל כל תועבה : ז זאת
 בהמה אשר תאכלו שור שיה כשבים
 ושה עזים : ס איל וצבי ויחמור ואקו
 ודישן ורתאו וזמר : י וכל בהמה
 מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי
 פרסות מעלת גרה בבהמה אתה
 תאכלו : יא אך את זה לא תאכלו
 ממערי הגרה וממפריסי הפרסה
 השסועה את הגמל ואת הארנבת
 ואת השפן כי מעלה גרה המה
 ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם :
 כ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא
 ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא
 תאכלו ובנבלתם לא תגעו : ס ט את
 זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר
 לו סנפיר וקשקשת תאכלו : י וכל
 אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא
 תאכלו טמא הוא לכם : ס יא כל

צפור טהרה תאכלו : יב וזה אשר
לא תאכלו מהם הנישר והפרס
והעזניה : יג והראה ואת האיה והדיה
למינה : יד ואת כר ערב למינו : טו ואת
בת היענה ואת התחמס ואת השחף
ואת הנץ למינהו : טז את הכוס ואת
הנישוף והתנשמת : יז והקאת ואת
הרחמה ואת השלך : יח והחסידה
והאנפה למינה וההוכיפת והעטלף :
יט וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא
יאכלו : כ כר עוף טהור תאכלו :
כא לא תאכלו כר נבלה לגר אשר
בשעריך תתננה ואכלה אזו מכל
לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו : פ חמישי
כב עשר תעשר את כל תבואת זרעך
היצא השדה שנה שנה : כג ואלת
לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
לשבן שמו שם מעשר דגנך תירשך

פ' יום ח' של פסח ש"ע ויום ב' של שבועות כשחל בשבת ויצהרך

ויצהרך ובכרת בקרב וצאנך למען
תלמד ליראה את יהוה אלהיך כר
הימים : כד וכי ירבה ממך הדרך כי
לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו
שם כי יברכך יהוה אלהיך : כה ונתתה
בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו :
כו ונתתה הכסף בכל אשר תאווה
גפשך בבקר ובצאן ובין ובשבר
ובכל אשר תשאלך גפשך ואכרת שם
לפני יהוה אלהיך ושמת אתה
וביתך : כז והלוי אשר בשעריך לא
תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך : ס
כח מקצה שלש שנים תוציא את כל
מעשר תבואתך בשנה התוא והנחת
בשעריך : כט ובא הלוי כי אין לו חלק
ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען

יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה : ס שִׁי טו ס מִקֵּץ שִׁבְע־
שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה : כ וְזֶה דְבַר
הַשְּׁמִטָּה שְׁמוֹט כָּל־בַּעַל מִשֶּׁה יָדוֹ
אֲשֶׁר יִשָּׂה בְרַעְזוֹ לֹא־יִגֹּשׁ אֶת־רַעְזוֹ
וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה :
ג אֶת־הַנֶּכְרִי תִגֹּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־
אֲחִיךָ תִשְׁמַט יָדְךָ : ד אָפֶס כִּי לֹא־
יִהְיֶה־כֶּךָ אֲבִיוֹן כִּי־כֹרֵךְ יְבָרְכֶךָ יְהוָה
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
גַּחְלָה לְרִישְׁתָּהּ : ס רַק אִם־שָׁמוּעַ
תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת הַזֹּאת אֲשֶׁר
אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם : ו כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר לְךָ וְהֶעֱבַט גּוֹיִם
רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמִשְׁרַת בְּגוֹיִם
רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשְׁלוּ : ס כִּי־יִהְיֶה
כֶּךָ אֲבִיוֹן מֵאַחַד אֲחִיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ

לֹא תִאֲמִין אֶת־לִבְּךָ וְלֹא תִקְפִּין אֶת־
יָדְךָ מֵאֲחִיךָ הָאֲבִיוֹן : ס כִּי־פָתַח תִּפְתַּח
אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהֶעֱבַט תַּעֲבִיטְנוּ דִּי מַחֲסָרוֹ
אֲשֶׁר יִחְסַר לוֹ : ט הַשְּׁמֹר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה
דְּבַר עִם־לִבְּךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר קָרְבָּה
שְׁנַת־הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעַה עֵינֶיךָ
בְּאֲחִיךָ הָאֲבִיוֹן וְלֹא רַתַּן לוֹ וּקְרָא
עֲלֶיךָ אֱלֹהֵי־יְהוָה וְהָיָה כֶּךָ חַטָּא : י נָתַן
תַּתֵּן לוֹ וְלֹא־יִרַע לְבָבְךָ בַּתַּתֵּן לוֹ
כִּי בְגִלְלִי הַדְּבַר הַזֶּה יְבָרְכֶךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל־מִשְׁלַח יָדְךָ :
יא כִּי לֹא־יִחַדֵּל אֲבִיוֹן מִקְרַב הָאָרֶץ
עַד־כֵּן אָנֹכִי מִצְוֶה לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתַּח
אֶת־יָדְךָ לְאֲחִיךָ רַעֲיֶיךָ וְלֹא־אֲבִינֶךָ
בְּאֶרֶץ : ס יב כִּי־
יִמְכַר לְךָ אֲחִיךָ הָעֵבֶרִי אוֹ הָעֵבֶרִיָּה
וְעַבְדְּךָ יֵשִׁי שְׁנַיִם וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית
תִּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ : יג וְכִי־תִשְׁלַחְנוּ
חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם :

י העניק תעניק לו מצאנך ומגנך
 ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך
 תתן לו : טו וזכרת כי עבד היית בארץ
 מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן
 זאנכי מצוך את הדבר הזה היום :
 טו והיה כייאמר אליך לא אצא מעמך
 כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך :
 י ולקחת את הפרצע ונתתה באזנו
 וכדלת והיה רך עבד עולם ואף
 לאמתך תעשה כן : יח לא יקשה בעיניך
 בשדתך אתו חפשי מעמך כי משנה
 שבו שכיר עבדך ישיש שנים וברכך
 יהוה אלהיך בכל אשר תעשה : פ
 שביע יט כל הבכור אשר יולד בבקרך
 ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך
 לא תעבד בכבד שורך ולא תגז בכר
 צאנך : כ לפני יהוה אלהיך תאכלנו
 שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה
 אתה וביתך : כא וכי יהיה בו מום

אם הל כחול מתחילין טכאן

פסח

פסח או עזר כל מום רע לא תזבחנו
 ליהוה אלהיך : כג בשעריך תאכלנו
 הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל :
 כג רק את דמו לא תאכל על הארץ
 תשפכנו כמים : פ טז א ישמור את
 חדש האביב ועשית פסח ליהוה
 אלהיך כי בחדש האביב הוציאך
 יהוה אלהיך ממצרים לילה : כ זבחת
 פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום
 אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם :
 ג לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
 תאכר עליו מצות לחם עני כי בחפז
 יצאת מארץ מצרים למען תזכר את
 יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך :
 ד ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת
 ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח
 בערב ביים הראשון רבקר : ה לא
 תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך
 אשר יהוה אלהיך נתן לך : ו כי אם

אל

אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לישכן שמו שם תזבח אתה הפסח
בערב כבוא השמש מועד צאתך
ממצרים : ו ובשלת ואכלת במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית
בבקר והלכת לאהליך : ש ששת ימים
תאכל מצות וביום השביעי עצרת
ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה : ס
שבעה שבעת תספורך מהחל
חרמיש בקמה תחר לספור שבעה
שבעות : ועשית חג שבעות ליהוה
אלהיך מפת נדבת ירך אשר תתן
כאשר יברכך יהוה אלהיך : יא ושמת
לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך וחלוי אשר בשעריך
והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לישכן
שמו שם : יב וזכרת כי עבד היית
במצרים ושמרת ועשית את החקים

האלה

האלה : פ מפטיר יג חג הסכת תעשה
רך שבעת ימים באספך מגרונך
ומיקבך : יד ושמת בחגך אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך וחלוי ורגר
והיתום והאלמנה אשר בשעריך :
טו שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך
במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך
יהוה אלהיך בכל תבואתך וכל
מעשה ירך והיית אך שמח : טז שדווש
פעמים בשנה יראה כל זכורך את
פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
בחג המצות ובחג השבעות ובחג
הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם :
יז איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך : יח ס ס ס
יט שפטים ושטרס תתן לך בכל שעריך
אשר יהוה אלהיך נתן לך
לשכטיך ושפטו את העם משפט
צדק : יט לא תטה משפט לא תכיר

פנים

פנים ולא תקח שחר כי השחר יעור
 עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים :
 כ צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת
 את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 לך : ס כה לא תטעוך אשה פרעץ
 אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה
 לך : כג ולא תקים לך מצבה אשר
 שגא יהוה אלהיך : ס ג לא תזבח
 ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה
 בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה
 אלהיך הוא : ס ז ס כי ימצא בקרבך
 באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן
 לך איש או אשה אשר יעשה את הרע
 בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו :
 כ וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו
 להם ולשמש או לירח או לכרצבא
 השמים אשר לא צויתי : ג והגד לך
 ושמעת ודרשת היטב והנה אמרת
 נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת

בישראל

בישראל : ד והוצאת את האיש ההוא
 או את האשה ההוא אשר עשו את
 הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש
 או את האשה וסקלתם באבנים ומתו :
 ס על פי שנים עדים או שלשה עדים
 יומת המת לא יומת על פי עד אחד :
 ו יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו
 ויד כל העם באחרונה ובערת הרע
 מקרבך : פ ז כי יפלא ממך דבר
 למשפט ביןדם לדם בין דין לדין
 ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך
 וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך בו : ס ובאת אל הכהנים
 הלויים ואל המשפט אשר יהיה בימים
 ההם ודרשת והגידו לך את דבר
 המשפט : ט ועשית על פי הדבר אשר
 יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר
 יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך :
 י על פי התורה אשר יורוך ועל

המשפט

המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא
 תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין
 ושמאל: י והאיש אשר יעשה בודון
 לבלתי שמע אל הנהן העמד לשרת
 שם את יהוה אלהיך או אל השפט
 ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל:
 יב וכל העם ישמעו ויראו ולא יזדון
 עוד: ס שני יג כי תבא אל הארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה
 וישבתה בה ואמרת אישימה עלי מלך
 בכל הגוים אשר סביבתי: יד שום
 תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה
 אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך
 מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי
 אשר לא אחיך הוא: טו רק לא ירבה
 לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה
 למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם
 לא תספון לשוב בדרך הזה עוד:
 טז ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו

וכסף

וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: יז והיה
 כשבתו עד כסא ממלכתו וכתב לו
 את משנה התורה הזאת על ספר
 מלפני הכהנים הלויים: יח והיתה עמו
 וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד
 ליראה את יהוה אלהיו לשמר את
 כל דברי התורה הזאת ואת החקים
 האלה לעשתם: יט לבלתי רוס לבבו
 מאהיו ולבלתי סור מן המצוה ימין
 ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו
 הוא ובניו בקרב ישראל: ס שלישי
 יח לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט
 לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה
 ונחלתו יאכלון: כ ונחלה לא יהיה
 לו בקרב אחיו יהודה הוא נחלתו
 כאשר דבר לו: סג וזה יהיה משפט
 הכהנים מאת העם מאת זבחי הובח
 אם שור אם ששה ונתן לכהן הזרע
 והלחיים והקברה: יד ראשית דגנך

תירשך

דברים יוד 10

ויורשך ויצרתיך ורשית גזו צאנך
 תתקלו : ס כי בו בחר יהוה אלהיך
 מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה
 הוא ובניו כל הימים : ס רביע ו כי
 יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל
 אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו
 אר המקום אשר יבחר יהוה : ו ושרת
 בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלויים
 העמדים שם לפני יהוה : ס חלק
 כחלק יאכלו לבד ממכרו על
 האבות : ס ט כי אתה בא אר הארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד
 לעשות כתועבת הגוים ההם : י לא
 ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם
 קסמים מעונן ומנחש ומבשף : יא וחבר
 חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל
 המתים : יב כי תועבת יהוה כל עשה
 אלה ובגדל התועבת האלה יהוה
 אלהיך מוריש אותם מפניך : יג תמים

תהיה

תהיה עם יהוה אלהיך : חמישי יד כי ו
 הגוים האלה אשר אתה יורש אותם
 אל מעוננים ואל קסמים ישמעו ואתה
 לא כן נתן לך יהוה אלהיך : טו נביא
 מקרבך מאחריך כמני יקים לך יהוה
 אלהיך אליו תשמעון : טו בכל אשר
 שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום
 הקהל לאמר לא אסף לשמע את
 קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה
 הזאת לא אראה עוד ולא אמרת :
 יז ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו :
 יח נביא אקים להם מקרב אחיהם
 כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם
 את כל אשר אצונו : יט והיה האיש
 אשר לא ישמע אר דברי אשר ידבר
 בשמי אנכי אדרש מעמו : כ אך הנביא
 אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר
 לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם
 אלהים אחרים ומת הנביא ההוא :

וכי

כא וכי תאמר בלבבך איכה נדע את-
הדבר אשר לאדברו יהוה : כב אשר
ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה
הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא-
דברו יהוה בודון דברו הנביא לא
תגור ממנו : ס יט כי יכרית יהוה
אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך
נתן לה את ארצם וירשתם וישבת
בעריהם ובבתיהם : כ שלוש ערים
תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לה לרשתה : ג תבין לך
הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר
ינחילך יהוה אלהיך והיה לנו שמה
כל רצח : ד וזה דבר הרצח אשר ינוס
שמה וחי אשר יבה את רעהו בבלי-
דעת והוא לא שנא לו מתמר שלישים :
ה ואשר יבא את רעהו ביער לחטב
עצים ונדחה ידו בגרון לברת העץ ומשל
הפרזל מן העץ ומצא את רעהו ומת

הוא

הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי :
ז פן ירדך גאל הדם אחרי הרצח כי יחס
לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו
נפש ודו אין משפט מות כי לא שנא
הוא לו מתמוד שלישים : י על בן אנכי
מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך :
יא ואם ירחיב יהוה אלהיך ארצ גבולך
כאשר נשבע לאבותיך ונתן לך את
כל הארץ אשר דבר לתת לאבותיך :
יב בית שמר ארצ כל המצוה הזאת
לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה
את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל
הימים ויספת לך עוד שלש ערים על
השלש האלה : יג ולא ישפך דם נקי
בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחדה והיה עליך דמים : פ
יח וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו
וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אר-
אחת הערים האל : יט ושדחו וקני עירו

ולקחו

ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאר
 הדם ומת : יג לא תחוס עינך עליו
 ובערת דם הנקי מישרא וטוב לך : ס
 ששי יד לא תסיג גבול רעה אשר גבלו
 ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה : ס
 טו לא יקום עד אחד באיש לכל עון
 ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא
 על פי י שני עדים או על פי שלשה
 עדים יקום דבר : טו כי יקום עד חמס
 באיש לענות בו סרה : י ועמדו שני
 האנשים אשר להם הריב לפני יהוה
 לפני הבהנים והשפטים אשר יהיו
 בימים ההם : יט ודרשו השפטים היטב
 והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו :
 יט ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו
 ובערת הרע מקרבך : כ והגשאים
 ישמעו ויראו ולא יספּו לעשות עוד
 כדבר הרע הזה בקרבך : כא ולא תחוס

עניך

עניך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד
 ביד רגל ברגל : ס כ כ ביתצא
 למלחמה על איבך וראית סוס ורכב
 עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה
 אלהיך עמך המעלה מארץ מצרים :
 כ והיה בקרבכם יה המלחמה ונגש
 הכהן ודבר אל העם : ג ואמר אלהם
 שמע ישראל אתם קרבים היום
 למלחמה על איביכם אלייך לבבכם
 יה תיראו ואל תחפזו ואל תערצו
 מפניהם : ד כי יהוה אלהיכם ההלך
 עמכם להדחם לכם עם איביכם להושיע
 אתכם : ה ודרשו השפטים אל
 העם לאמר מי האיש אשר בנה
 בית חרש ולא חנכו ילך וישב לביתו
 פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו :
 ו ומי האיש אשר נטע פרם ולא חללו
 ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
 ואיש אחר יחללנו : ז ומי האיש אשר

ארש

אֲרֶשׁ אִשָּׁה וְלֹא לְקַחָהּ יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ
פְּרִימֹת בְּמִלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקְחָנָה:
וַיִּסְפּוּ הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וַאֲמָרוּ
מִי־הָאִישׁ הַזֶּה וְרַךְ הַלֵּבָב יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב
לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמָּס אֶת־לֵבָב אַחִיו כְּלִבְבוֹ:
וְהָיָה כְּכֹלֵת הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם
וּפְקָדוֹ יִשְׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: ס שְׂבִיעִי
וְכִי־תִקְרַב אֶעִיר לְהִלָּחֵם עֲלֶיךָ וְקִרְאתָ
אֵלֶיךָ לְשָׁלוֹם: יא וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶךְ
וּפָתַחְתָּ לָּךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָהּ
יִהְיוּ לָךְ לְמָס וְעַבְדוּךָ: יב וְאִם־לֹא
תִשְׁלִים עִמָּךְ וַעֲשִׂיתָהּ עִמָּךְ מִלְחָמָה
וְצָרָתָ עֲלֶיךָ: יג וּנְתַנָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְיָדְךָ וְהִבִּיתָ אֶת־כָּל־זְכוּרָהּ לְפִי־חַרְבִּי:
יד רַק הַנְּשִׁים וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר
יִהְיֶה בְּעִיר כָּל־שְׂדֵלָהּ תָּבוֹז לָךְ וְאָכַלְתָּ
אֶת־שָׂרְלֵי אִיבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָךְ: טו כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֹקֹת
מִמָּךְ מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־מִעָרֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

הנה

הנה: טו רַק מִעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לֹא תַחִיָּה
כָּל־נִשְׁמָה: יז כִּי־הִחַרְסָם תַּחֲרִימָם
הַחֲתִי וְהָאִמְרֵי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִי הַחֲוִי
וְהַיְבוּסִי כְּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
יח לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִדְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
כְּכֹל תּוֹעֵבֹתֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם
וַחֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ס ט כִּי־
תִצּוֹר אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עֲלֶיךָ
לְתַפְשֵׂהָ לֹא־תִשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לְנֹדֶחַ
עָלְיוֹ גְרוֹן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֹתוֹ לֹא
תִכְרַת כִּי הוֹאֵדֶם עֵץ הַשֹּׂדֶה לְבֹא
מִפְּנֵיךָ בַּמִּצּוֹר: כ רַק עֵץ אֲשֶׁר־תִּדְעַ
כִּי לֹא־עֵץ מֵאֲכָל הוּא אֹתוֹ תִשְׁחִית
וְכָרַת וּבְנִית מִצּוֹר עַל הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא
עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּה: פ
כא כִּי־יִמְצָא חֵלֶךְ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ נִפְרַד
בְּשָׂדֶה לֹא נוֹדַע מִי הִכְתָּהוּ: כ וַיֵּצְאוּ

זקניך

דברים יא 11

זקניך ושפטיך ומדרו אל הערים אשר
 סביבת החלל : ויהי העיר הקרבה
 אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת
 בקר אשר לא עבד בה אשר לא
 משכה בעל : והורדו זקני העיר ההוא
 את העגלה אל נחל איתן אשר לא
 יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את
 העגלה בנחל : ונגשו הכהנים בני
 לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו
 ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל
 ריב וכל נגע : וכל זקני העיר ההוא
 הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם
 על העגלה הערופה בנחל : מפטיר וענו
 ואמרו ידנו לא שפכה את הדם הזה
 ועינינו לא ראו : כפר לעמך ישראל
 אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי
 בקרב עמך ישראל ונפפר להם הדם :
 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך
 כיתעשה הישר בעיני יהוה :

ס ס ס

כי תצא למלחמה על איבך ונתנו
 יהוה אלהיך בידך ושבת
 שביו : וראית בשביה אשת יפרת
 תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה :
 והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את
 ראשה ועשתה את צפרניה : והסירה
 את שמלת שביה מעליה וישבה
 בביתך ובכתרה את אביה ואת אמה
 ירח ימים ואחר כן תבוא אליה
 ובעלתה והיתה לך לאשה : והיה
 אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה
 ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר
 בה תחת אשר עניתה : ס כו כיתתיין
 ראיש שתי נשים האחת אהובה
 והאחת שנואה וילדו לו בנים אהובה
 והשנואה והיה הבן הבכר לשנואה :
 והיה ביום הנחילו את בניו את אשר
 יהיה לו לא יוכל לבכר את בן

האחובה על פני בן השנואה הבכר :
 י כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת
 לו פי שנים בכר אשר ימצא לו כי
 הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה : ס
 יח כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו
 שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו
 ולא ישמע אליהם : יט ותפשו בו אביו
 ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל
 ישער מקמו : כ ואמרו אל זקני עירו בננו
 זה סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל
 וסבא : כא ורגמרו כד אנשי עירו
 באבנים ומת ובערת הרע מקרבך
 וכל ישראל ישמעו ויראו : סכ וכי יהיה
 באיש חטא משפט מות והומת ותלית
 אתו על עץ : כג לא תלין נבלתו על
 העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי
 קללת אלהים תלוי ולא תטמא ארץ
 אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך
 נחלה : ס שני כב ה לא תראה ארץ

שור

שור אחיך או את שני נדחים והתעלמת
 מהם השב תשיבם לאחיך : כ ואם לא
 קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו
 אל תוך ביתך והירה עמך עד דרש
 אחיך אתו והישבתו לו : כג וכן תעשה
 לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה
 לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו
 ומצאתה לא תוכל להתעלם : סד לא
 תראה את חמור אחיך או שורו
 נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם
 תקים עמו : סה לא יהיה כלי גבר
 על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה
 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה
 אלה : פו כי יקרא קן צפור לפניך
 בדרך בכל עין או על הארץ אפרחים
 או ביצים והאם רבצת על האפרחים
 או על הביצים לא תקח האם על
 הבנים : שז שדח תשלח את האם
 ואת הבנים תקח לך למען יטב לך

והארכת

והארכת ימים : ס שלישי ח כי תבנה
 בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא
 תשים דמים בביתך כי יפל הנפר
 ממנו : ט לא תזרע כרמך בלאים פן
 תקדש המלאה הזרע אשר תזרע
 ותבואת הכרם : ס י לא תחרש
 בשור ובחמור יחדו : יא לא תלבש
 שעטננו צמר ופשתים יחדו : ס יב גדלים
 תעשה לך על ארבע בנפות
 בסותך אשר תכסה בה : ס יג כי
 יקח איש אשה ובא אליה ושנאה :
 יד ושם לה עלילת דברים והוציא עליה
 שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי
 ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים :
 טו ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את
 בתולי הנער אל זקני העיר השערה :
 טז ואמר אבי הנער אל הזקנים את
 בתי נתתי לאיש הזה לאשה ושנאה :
 יז והנה הוא שם עלילת דברים לאמר

הנשרה ק' הנשרה ק' הנשרה ק' לא

לא מצאתי רבתך בתולים ואלה
 בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני
 העיר : יח ולקחו זקני העיר ההוא את
 האיש ויסרו אתו : יט וענשו אתו מאד
 כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם
 רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה
 לא יוכל לשלחה כל ימיו : ס כ ואם
 אמת הירד הדבר הזה לא נמצאו
 בתולים לנער : כא והוציאו את הנער
 אל פתח בית אביו וסקלוהו אנשי
 עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה
 בישראל לזנות בית אביו ובערת הרע
 מקרבך : ס כב כי ימצא איש שכב
 עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם
 הואיש השכב עם האשה והאשה
 ובערת הרע מישראל : ס כג כי יהיה
 נער בתולה מארשה לאיש ומצאה
 איש בעיר ושכב עמה : כד והוצאתם
 את שניהם אל שער העיר ההוא

לנשרה ק' הנשרה ק' הנשרה ק' וסקלתם

מכל דבר רע: יא כי יהיה בך איש אשר
לא יהיה טהור מקדה לילה ויצא אל-
מחויץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה:
יב והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא
השמש יבא אל תוך המחנה: יג ויר
תהיה לך מחויץ למחנה ויצאת שמרו
חויץ: יד ויתר תהיה לך על אוגך והיה
בישבתך חויץ וחפרתה בה ושבת
וכסית את צאתך: טו כי יהוה אלהיך
מתהקך בקרב מחנה להצידך ולתת
איביך לפניך והיה מחנה קדוש ולא
יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: ס
טז לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל
אליך מעם אדניו: יז עמך ישב בקרבך
במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב
לו לא תוננו: ס יח לא תהיה קדשה
מבנות ישראל ולא יהיה קדוש מבני
ישראל: יט לא תביא אתנן זונה ומחיר
כלב בית יהוה אלהיך לבר נדר כי

תועבת

תועבת יהוה אלהיך גם שניהם: ס
כ לא תשיך לאחריך נשך כסף נשך אכל
נשך כל דבר אשר ישך: כא לנכרי
תשיך ולאחריך לא תשיך למען יברכך
יהוה אלהיך בכל משלח ירך על הארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה: ס
כב כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר
לשלמו כי דרשי דרשנו יהוה אלהיך
מעמד והיה בך חטא: כג וכי תחדר
נדר לא יהיה בך חטא: כד מוצא
שפתך תשמר ועשית כאשר נדרת
ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת
בפיה: ס חמישי כד כי תבא בכרם
רעד ואכלת ענבים כנפשך שבעך
ואר פליך לא תתן: ס ט כי תבא
בקמת רעד וקטפת מלילת בידך
וחרמש לא תניף על קמת רעד: ס
כד כי יקח איש אשה ובעלה והיה
אסלא תמצא חן בעיניו כי מצא בה

ערות

ערות דבר וכתב לה ספר ברית ונתן
 בידה ושלחה מביתו : כ ויצאה מביתו
 והלכה והיתה לאיש אחר : ד ושנאה
 האיש האחרון וכתב לה ספר בריתת
 ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות
 האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה :
 ו לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה
 לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי
 אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני
 יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה : ס שיש כי
 יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא
 ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה
 לביתו שנה אחת ושמח את אשתו
 אשר לקח : ו לא יחבל רחים ורכב
 כי נפש הוא חבל : ס כי ימצא
 איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל
 והתעמר בו ומכרו ומרת הגנב ההוא
 ובערת הרע מקרבך : ס השמר

בנגע

בנגע הצרעת רשמור מאד ולעשות
 ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים
 כאשר צויתם תשמרו לעשות : ט זכור
 את אשר עשה יהוה אלהיך למרים
 בדרך בצאתכם ממצרים : ס כי
 תשה ברעך משאת מאומה לא תבא
 אל ביתו לעבט עבטו : י בחוץ תעמד
 והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך
 את העבוט החוצה : יב ואם איש עני
 הוא לא תשכב בעבטו : יג הישב תשיב
 לו את העבוט כבוא השמש ושכב
 בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה
 לפני יהוה אלהיך : ס שביעי יד לא תעשק
 שכיר עני ואביון מאחיק או מגרך אשר
 בארצך בשעריך : טו ביומו תתן שכרו
 ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא
 ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא
 עליך אליהוה והיה בך חטא : ס
 לא יומתו אבות על בנים ובנים לא

יומתו

יומתו על אבות איש בחטאו יומתו : ס
 י לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל
 בגר אלמנה : י וזכרת כי עבד היית
 במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על-
 כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
 הזה : ס יט כי תקצר קצירך בשדך
 ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו
 לגר ליתום ולא למנה יהיה למען
 יברכך יהוה אלהיך בכל מעשרה
 ידיך : ס כ כי תחבט זיתך לא תפאר
 אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה :
 כג כי תבצר ברמך לא תעולל אחריו
 לגר ליתום ולא למנה יהיה : כד וזכרת
 כי עבד היית בארץ מצרים על כן
 אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה : ס
 כה כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו
 אדמה משפט ושפטום והצדיקו את-
 הצדיק והרשיעו את הרשע : כ והיה
 אם בן הכות הרשע והפילו השפט

והכהו

והכהו לפני כדי רשעתו במספר :
 ג ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו
 על אלה מכה רבה ונקדה אחיך
 לעיניך : ד לא תחסם שור בדישו : ס
 כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם
 ובן אינלו לא תהיה אשרת המת
 החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה
 ולקחה לו לאשה ויבמה : י והיה
 הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו
 המת ולא ימחה שמו מישראל : י ואם
 לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו
 ועלתה יבמתו השערה אד הזקנים
 ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם
 בישראל לא אבה יבמי : ס וקראו לו
 זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא
 חפצתי לקחתה : ט ונגשה יבמתו אליו
 לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו
 וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה
 לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו :

ונקרא

ונקרא שמו בישראל בית הרוץ
 הנעל : ס יא כי ינצו אנשים יחדו איש
 ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את
 אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה
 במכשיו : יב וקצתה את כפה לא תחוס
 עינה : ס יג לא יהיה לך בכיסך אבן
 ואבן גדולה וקטנה : יד לא יהיה לך
 בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה :
 טו אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה
 שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו
 ימך עד האדמה אשר יהוה אלהיך
 נתן לך : טו כי תועבת יהוה אלהיך
 כל עשה אלה כל עשה עור : פ מפטור
 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך
 בצאתכם ממצרים : יז אשר קרך
 בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך
 ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים :
 יט והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל
 איבך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך

נתן

נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר
 עמלק מתחת השמים לא תשכח :

פ פ פ

כו ויהי כיתבוא אלה הארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך נחלה
 וירשתה וישבת בה : כ ורקחת
 מראשית כל פרי האדמה אשר תביא
 מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך
 ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם :
 ג ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים
 ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה
 אלהיך כי באתי אלה הארץ אשר נשבע
 יהוה לאבותינו לתת לנו : ד ולקח
 הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח
 יהוה אלהיך : ה וענית ואמרת לפניו
 יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד
 מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם
 רגזי גדול עצום ורב : ו וירעו אתנו

המצרים

43

דברים יג

המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה
 קשה : ו ונצעק אר יהוה אלהי אבותינו
 וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו
 ואת עמלנו ואת לחצנו : ח ויוצאנו
 יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה
 ובמרא גדל ובאתות ובמפתים :
 ט ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את
 הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש :
 י ועתה הנה הובאתי את ראשית פרי
 האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו
 לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני
 יהוה אלהיך : יא ושמת בכל הטוב
 אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך
 אתה והלוי והגר אשר בקרבך : שני ס
 יב כי תכלה לעשר את כל מעשר
 תבואתך בשנה השלישית שנת
 המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום
 ולאדמנה ואכלו בשעריך ושבעו :
 יג ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי

הקדש

הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר
 ליתום ולאדמנה ככל מצותך אשר
 צויתני לא עברתי ממצותיך ולא
 שכחתי : יד לא אכלתי באני ממנו
 ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי
 ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי
 עשיתי ככל אשר צויתני : טו השקיפה
 ממעון קדשך מן השמים וברך את
 עמך את ישראל ואת האדמה אשר
 נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו
 ארץ זבת חלב ודבש : ס שלישי טז היום
 הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את
 החקים האלה ואת המשפטים ושמרת
 ועשית אותם בכל לבבך ובכל
 נפשך : יז את יהוה האמרת היום
 להיורת לך לאלהים וללכת בדרכיו
 ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטי ולישמע
 בקלו : יח ויהוה האמירך היום להיות
 לו לעם סגולה כאשר דבר לך ולשמר

כל

כָּל־מִצְוֹתָיו : יט וּלְתַתְּךָ עֲלוּיֹן עַל כָּל־
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהַדְּרָה וּלְשֵׁם
וּלְתַפְּאֶרֶת וּלְהִיתְךָ עִם קְדוּשׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר : רביע פ כז ה וַיֵּצֵא
מִשֶּׁה וּזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם לֵאמֹר
שָׁמַר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
אֲתֶכֶם הַיּוֹם : כ והיה ביום אֲשֶׁר תַּעֲבֹרוּ
אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָךְ וְהִקְמַתָּ לָךְ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת
וְשִׁדַּתְּ אֹתָם בְּשִׁיר : ג וּכְתַבְתָּ עֲלֵיהֶן
אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעֵבֶר־ךָ
לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֶה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ יִנְתֵּן לָךְ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבִישׁ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲכַתֶּיךָ לָךְ :
ד והיה בְּעֵבֶרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן תְּקִימוּ
אֶת־הָאֲבָנִים הַזֵּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
אֲתֶכֶם הַיּוֹם בְּחַר עֵיבַל וְשִׁדַּת אֹתָם
בְּשִׁיר : ס וּבִנִּיתָ שֵׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לֹא־תִנֶּה עֲלֵיהֶם

ברזל

בְּרֹזֶל : ז אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת־
מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ : ח וּזְבַחַת שְׁלָמִים
וְאָכַלְתָּ שֵׁם וּשְׂמַחַת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :
ט וּכְתַבְתָּ עַל־הָאֲבָנִים אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֵר הַיֵּטֶב : סט וַיְדַבֵּר
מִשֶּׁה וְהַכְהֵנִים הַלְוִיִּם אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הִסְכַּתִּי וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה
נְהִייתָ לְעַם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ : יי וַיִּשְׁמַעְתָּ
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַעֲשִׂיתָ אֶת־מִצְוֹתָיו
וְאֶת־חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם : ס חמישי
יג וַיֵּצֵא מִשֶּׁה אֶת־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר : יד אֱלֹהִים יַעֲמְדוּ לְכַרְךָ אֶת־הָעָם
עַל־הַר גְּרִזִים בְּעֵבֶרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן
שְׁמַעוֹן וְרֹדֵן וַיהוּדָה וַיִּשְׁשֹׁנִי וַיֹּסֵף
וּבְנֵימִן : יו וְאֱלֹהִים יַעֲמְדוּ עַל־הַקְּלָרָה
בְּהַר עֵיבַל רְאוּבֵן גַּד וְאֲשֶׁר וּזְבוּלֹן הֵן
וּנְפֹתָלִי : יז וַעֲנֵנו הַלְוִיִּם וַאֲמָרוּ אֶל־כָּל־
אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רֵם : ס טו אָרוּר

ב כפתח מצותיו ק

האיש

האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן : ס טו ארור מקרה אביו ואמו ואמר כל העם אמן : ס י" ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן : ס י"א ארור משגרה עור בדרך ואמר כל העם אמן : ס י"ב ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן : ס י"ג ארור ישבב עם אישת אביו כי גלה בנה אביו ואמר כל העם אמן : ס י"ד ארור ישבב עם כר בהמה ואמר כל העם אמן : ס י"ה ארור ישבב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן : ס י"ו ארור ישבב עם חתנתו ואמר כל העם אמן : ס י"ז ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן : ס י"ח ארור ריקח שחד להבות גפיש דם נקי ואמר כל העם

אמן

אמן : ס טו ארור אשר לא יקים את דברי התורה זאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן : פ כח ויהי אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גווי הארץ : כ ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך : נ ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה : ד ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיה ועשתרות צאנך : ס ברוך טנאך ומשאתך : ו ברוך אתה בכאך וברוך אתה בצאתך : ש"ו יתן יהוה את איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך : ס יצו יהוה אתך את הברכה באסמך ובכל משלה ירך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך

נתן

נתן לך : ט יקימך יהוה לו לעם קדוש
כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות
יהוה אלהיך והלכת בדרכיו : י וראו
כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך
ויראו ממך : יא והותרך יהוה לטובה
בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי
אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבותיך לתת לך : יב יפתח יהוה לך
את אוצרו הטוב את השמים לתת
מטר ארצך בעתו ולברך את כל
מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה
לא תלוה : יג ונתנה יהוה לראש ולא
לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה
למטה כי תשמע אל מצות יהוה
אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר
ולעשות : יד ולא תסור מכל הדברים
אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין
ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים
לעבדם : פ

והיה

טו והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו
אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל
הקללות האלה והשיגוך : טז ארור
אתה בעיר וארור אתה בשדה : יז ארור
מנאך ומשארתיך : יח ארור פרי בטנך
ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרת
צאנך : טט ארור אתה בבאך וארור
אתה בצאתך : כ ישלח יהוה בך את
המארה את המהומה ואת המגערת
בכר משלח ידך אשר תעשה עד
השמדך ועד אבדך מהר מפני רע
מעלליך אשר עזבתני : כא ידבק יהוה
בך את הדבר עד פלתו אתך מעל
האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה :
כב יבכה יהוה בשחפת ובקדחת
ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון
ובירקון ורדפוך עד אבדך : כג והיו
שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ
אשר

אשר

דברים יד 14

אשר תחתיך ברזל : כד יתן יהוה את
מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד
עליך עד השמדך : כה יתנך יהוה נגף
לפני איביך בדרך אחד תצא אליו
ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית
רצועה לכל ממלכות הארץ : כו והיתה
גבלתך למאכל לכל עוף השמים
ולבהמת הארץ ואין מחריד : כז יבכה
יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב
ובחרס אשר לא תוכל להרפא :
כח יבכה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון
לבב : כט והיית ממשש בצהרים כאשר
ימשש העור באפלה ולא תצליח את
דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל הימים
ואין מושיע : ל אשה תארש ואיש אחר
ישלנה בית תבנה ולא תישב בו כרם
תטע ולא תחללנו : לא שורך טבות
לעיניך ולא תאכל ממנו חמריך גזול
מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות

ע כגש ו טחורים ק' ישכנה ק' לאיביך

לאיביך ואין לך מושיע : לב בניך ובנותיך
נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות
אליהם כל היום ואין לאל ידך : לד פרי
אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא
ידעת והיית רק עשוק ורצוץ בר
הימים : לו והיית משגע ממראה עיניך
אשר תראה : לה יבכה יהוה בשחין
רע עד הברכים ועד השקים אשר לא
תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך :
לו יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר
תקים עליך אר גוי אשר לא ידעת
אתה ואכתך ועבדת שם אלהים
אחרים עץ ואבן : לו והיית לשמה
למשל ולשנינה בכל העמים אשר
ינהגך יהוה שמה : לה זרע רב תוציא
השדה ומעט תאסף כי יחסרנו
הארבה : טל ברמים תטע ועבדת ויין
לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו
התלעת : מ זיתים יהיו לך בכל גבורך

ושמן

מלרע

ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: ^{מא} מנח בנים
 ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו
 בשבי: ^{מב} מכ כל עצק ופרי אדמתך ירש
 הצלצל: ^{מג} הגר אשר בקרבך יעלה
 עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה
 מטה: ^{מד} מד הוא ילוך ואתה לא תלונו
 הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב:
^{מה} מה ובאו עליך כל הקלרות האלה
 ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא
 שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר
 מצותיו והקתיו אשר צוך: ^{מו} והיו בך
 לאורת ולמופת ובזרעך עד עולם:
^{מו} ו תחרת אשר לא עבדת את יהוה
 אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל:
^{מז} מז ועבדת את איביך אשר שלחנו
 יהוה בך ברעב ובצמא ובעירוס ובחסר
 כל ונתן על ברזך על צוארך עד
 השמידו אתך: ^{מט} מט ישא יהוה עליך גוי
 מרחק מקצה הארץ באשר יראה הנשר

גוי

גוי אשר לא תשמע לשנו: ^כ כ גוי עז פנים
 אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן:
^{כא} כא ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד
 השמדך אשר לא ישאיר לך דגן
 תירוש ויצהר שגר אלפיה ועשתרת
 צאנך עד האכידו אתך: ^{כב} כב והצר לך
 בכל שעריך עד רדת חמתיך הגבהת
 והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל
 ארצך והצר לך בכל שעריך בכל
 ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך:
^{כג} כג ואכלת פרי בטנך בשר בניך
 ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך
 במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך:
^{כד} כד האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו
 באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר
 יותיר: ^{כה} כה מתת לאחד מהם מבשר
 בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל
 במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך
 בכל שעריך: ^{כו} כו הרבה בך והענגה

אשר

שניהם מלרע

אִשׁר לֹא־נִסְתָּה כַּף־רִגְלָהּ הַצַּג עַל־
 הָאָרֶץ מֵהַתְּעַנֵּג וּמִרַךְ תִּרְעַע עֵינָהּ בְּאִישׁ
 חִיקָהּ וּבִבְנָהּ וּבִבְתָרָהּ : ^ט וּבִשְׁלִיתָהּ
 הַיּוֹצֵרָתִי מִבֵּין רִגְלֶיהָ וּבִבְנֵיהָ אִשׁר
 תֵּלֵד כִּי־תֹאכְלֶם בְּחֹסֶר־כֹּל בְּסֹתֵר
 בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אִשׁר יִצִּיק לָךְ אִיבֶךָ
 בִּישְׁעֶיךָ : ^כ אִם־לֹא תִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
 אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַכְּתוּבִים
 בְּסֵפֶר הַזֶּה לִירְאָה אֶת־ה'שֵׁם הַנּוֹכַח
 וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : ^{כא} וְהִפְלֵא
 יְהוָה אֶת־מִכְתָּךְ וְאֶת מִכּוֹת זִרְעֶךָ
 מִכּוֹת גְּדֻלַּת וְנֹאמָנוֹת וְחֲלִים רַעִים
 וְנֹאמָנִים : ^{כב} וְהִשִּׁיב בְּךָ אֶת כָּל־מְדוּה
 מִצָּרִים אִשׁר יִגְרֹת מִפְּנֵיהֶם וּדְבְקוּ בְךָ :
^{כג} גַּם כָּל־חֲלֵי וְכָל־מַכָּה אִשׁר לֹא כְּתוּב
 בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעֲרֹם יְהוָה עֲלֶיךָ
 עַד הַשְׂמֹדֶךְ : ^{כד} וְנִשְׁאַרְתֶּם בְּמִתֵּי מַעַט
 תַּחַת אִשׁר הֵייתֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 לָרֹב כִּי־לֹא שִׁמְעֶת בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

חסר א

והיה

^{סד} וְהָיָה כְּאִשׁר־שֵׁשׁ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב
 אֶתְכֶם וּלְהַרְבּוֹת אֶתְכֶם כֵּן יִשְׁיֵשׁ יְהוָה
 עֲלֵיכֶם לְהֵאכִיד אֶתְכֶם וּלְהַשְׁמִיד
 אֶתְכֶם וּנְסַחְתֶּם מֵעַל הָאָדָמָה אִשׁר־
 אָתָּה בֹא־שֵׁמָה לְרִשְׁתָּהּ : ^{סו} וְהִפְיֹצֵךְ
 יְהוָה בְּכָל־הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־
 קְצֵה הָאָרֶץ וְעַבְדְּתָ שֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 אִשׁר לֹא־יִדְעֶת אֶתָּה וְאֶכְתִּיךָ עֵץ וְאֶבֶן :
^{סז} וּבְגוֹיִם הֵם לֹא תִרְגִּיעַ וְלֹא־יְהִירָה
 מְנוּחַ לְכַף־רִגְלֶךָ וְנָתַן יְהוָה לָךְ שֵׁם לֵב
 רָגֹז וְכִלְיוֹן עֵינַיִם וְדֹאכּוֹן נֶפֶשׁ : ^{סח} וְהָיוּ
 חֵיֶיךָ תְּלָאִים לָךְ מִנְגֵד וּפְחַדֵּת לִילָה
 וַיּוֹמֶם וְלֹא תֵאֱמִין בְּחַיֶּיךָ : ^{סט} בְּבִקֵּר
 תֹּאמַר מִי־יִתֵּן עָרֹב וּבְעָרֹב תֹּאמַר מִי־
 יִתֵּן בִּקֵּר מִפְּחַד לְבָבְךָ אִשׁר תִּפְחַד
 וּמִמְרָאָה עֵינֶיךָ אִשׁר תִּרְאָה : ^ק וְהִשִּׁיבְךָ
 יְהוָה מִצָּרִים בְּאֲנִיּוֹת בְּדֶרֶךְ אִשׁר־
 אָמַרְתִּי לָךְ לֹא־תִסֹּף עוֹד לְרֹאֲתָהּ
 וְהִתְמַכְּרֶתָ שֵׁם רֵאִיבֶךָ לְעַבְדִּים

ולשפחות

וְלִשְׁפָחוֹת וְאִין קָנָה : ס סט אֱלֹהֵי
דְבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה לְכַרֵּת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
מוֹאָב מִלִּבְד הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת אִתְּם
בְּחָרֵב : פ שביעי

כט וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אִתְּם רְאִיתֶם אֶת כָּל־
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
לְפָרְעָה וּלְכָר־עַבְדָּיו וּלְכָר־אֶרְצוֹ :
כ הַמַּסּוֹת הַגְּדֹלוֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֵיכֶם
הָאֵתָה וְהַמַּפְתִּים הַגְּדֹלִים הָהֵם : ג וְלֹא־
נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵב לְדַעַת וְעֵינַיִם לִרְאוֹת
וְאֹזְנִים לִשְׁמֹעַ עַד הַיּוֹם הַזֶּה : ד וְאוֹרְךָ
אֲתֶכֶם אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָר לֹא־כָלוּ
שְׁלֹמֹתֵיכֶם מֵעֲלִיכֶם וְנַעַלְךָ לֹא־כָלְתָה
מֵעַד רִגְלֶךָ : ה לֶחֶם לֹא אֵכְלֹתֶם וַיִּין
וְשִׁכָר לֹא שְׁתִּיתֶם לְמַעַן תִּדְרְעוּ כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : ז מַפְטִיר וַתָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם
הַזֶּה וַיֵּצֵא סִתָּן מִלֶּךְ־חִשְׁבוֹן וַעֲזֹג מִלֶּךְ־

הבשן

הַבִּשֵּׁן לִקְרֹאתְנוּ רַמְלַחְמָה וְנַכְסִים :
ז וְנָקָה אֶת־אֶרֶץ וְנִתְּנָה לְנַחֲלָה
לְרֵאוּבֵנִי וּלְגָדִי וּלְחֻצֵי שְׁבֹט הַמְּנַשִּׁי :
ח וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת
וַעֲשִׂיתֶם אִתְּם לְמַעַן תִּשְׁכִּילוּ אֶת כָּל־
אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן :

פ פ פ

ט אִתְּם נִצְבִים הַיּוֹם כָּלְכֶם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם רֵאשִׁיכֶם שְׁבֻטֵיכֶם
זְקֵנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל :
י מִפְּנֵיכֶם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ
מִחֲנֶיךָ מִחֻטְב־עֲצִיךָ עַד שֹׂאֵב מִיַּמֶּיךָ :
יא לְעַבְרְךָ בְּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלֹתָיו
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם :
יב לְמַעַן הַקִּים אִתְּךָ הַיּוֹם לֹו לְעַם
וְהוּא יְהִי־לְךָ לֵאלֹהִים כְּאֲשֶׁר דָּבַר־
לְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַכְתִּיךָ לְאַכְרֹתֶם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב : יג וְלֹא אֲתֶכֶם לְבִרְכֹם
אֲנִי כִּרְתִי אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־

האלה

דברים טו 45 א נחה

האלה הזאת : י כי את אשר ישנו פה
עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת
אשר איננו פה עמנו היום : שרשי טו כי
אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ
מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם : טו ותראו את שקוציהם
ואת גלליהם עין ואבן כסף וזהב אשר
עמיהם : יי פניש בכס איש או אשה או
משפחה או שבת אשר לבבו פנה
היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד
את אלהי הגוים ההם פניש בכס שרש
פרה ראש ולענה : יז והיה בשמעו
את דברי האלה הזאת ויהתברך
בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי
בשררות לבי אלך למען ספות הרוה
את הצמאה : יט לא יאבה יהוה סלה
לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש
ההוא ורבעה בו כל האלה הכתובה
בספר הזה ומחר יהוה את שמו

מתחת

מתחת השמים : כ והברילו יהוה לרעה
מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית
הכתובה בספר התורה הזה : כא ואמר
הדור האחרון בניכם אשר יקומו
מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ
רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא
ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה :
כב גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא
תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל
עשב כמהפכת סדס ועמרה אדמה
וצבאים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו :
כג ואמרו כר הגוים עלמה עשה יהוה
ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול
הזה : כד ואמרו על אשר עזבו את ברית
יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם
בהוציא אתם מארץ מצרים : כה וילכו
ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם :
כו ויחראף יהוה בארץ ההוא להביא

עליה

וצבויס ק

עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה : כו ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה : כז הנסחרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת : ס רביעי (שני כסן מחוברות) ל ה והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והישבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה : ז ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך : ח ושב יהוה אליך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה : ט אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך : י והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר

ל רבתי י"א נקודות

ירשו

ירשו אבתיך וירשתה ויהי שכר והרכב מאבתיך : י ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך : חמישי ז ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך : ח ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום : ט והויתירך יהוה אלהיך בכל מעשרה ירך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי ישוב יהוה לשוב עליך לטוב כאשר שש על אבתיך : י כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך : יא ששי יב כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא תפלא את הוא ממך ולא תחקה הוא :

לא

יב לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו
 השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה
 ונעשנה : יג ולא מעבר לים הוא לאמר
 מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו
 וישמענו אתה ונעשנה : יד כי קרוב
 אליך הדבר מאד בפך ובלבבך
 לעשתו : טו שביע (רביע כסון מחבורת) טו ראה נתתי
 לפניך היום את החיים ואת הטוב
 ואת המות ואת הרע : טז אשר אנכי
 מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך
 ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו
 ומשפטיו וחייית ורביית וברכך יהוה
 אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה
 לרשתה : יז ואם יפנה לבבך ולא
 תשמע ונדחת והשתחווית לאלהים
 אחרים ועבדתם : מפטיר יח הגדתי לכם
 היום כי אבד תאבדון לא תאריבן ימים
 על האדמה אשר אתה עבר את הירדן
 לבוא שמה לרשתה : יט העדתי בכם

היום

היום את השמים ואת הארץ החיים
 והמות נתתי לפניך הברכה והקללה
 ובחרת בחיים למען תחיה אתה ורעך :
 כ לאהבה את יהוה אלהיך לשמע
 בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארך
 ימך לשבת על האדמה אשר נשבע
 יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב
 לתת להם :

פ פ פ

לא וילך משה וידבר את הדברים
 האלה אל כל ישראל :
 כ ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה
 אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא
 ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן
 הוה : ג יהוה אלהיך הוא עבר לפניך
 הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך
 וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר
 דבר יהוה : ד שני וועשרה יהוה להם
 כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי

ולארצם

וְלֹא־רָצַם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אַתֶּם : וּנְתַנֶּם
יְהוָה לְפָנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכֹל־
הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם : וְחִזְקוּ
וְאַמְצוּ אֶל־תִּירָאוֹ וְאֶל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ הוּא הַהֵלֶךְ עִמָּךְ לֹא
יִרְפָּךְ וְלֹא יִעֲזֹבְךָ : שלישי (חמישי כסן מחוברות)
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוָשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי
כָּל־יִשְׂרָאֵל חֹזֵק וְאַמֵּץ כִּי אַתָּה תָּבוֹא
אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאַבְתָּם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה
יִנְחִילֵנָה אוֹתָם : וַיְהוָה הוּא הַהֵלֶךְ
לְפָנֶיךָ הוּא יְהִי עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא
יִעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת : ט וַיִּכְתֹּב
מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָה אֶל־
הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן
בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל : רביעי
וַיִּצֹו מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ נִשְׁבַּע
שָׁנִים בְּמוֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בַּחַג
הַסְּכוֹת : יב בָּבוֹא כָּל־יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת

את

אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד
כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם : יג הַקְהֵל אֶת־
הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטַּף וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלְמַעַן
יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ
לְעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבַר הַתּוֹרָה הַזֹּאת :
יד וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ
לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים
אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שְׂמָה לְרִשְׁתָּהּ : פ
חמישי (ששי כסן מחוברות) ודן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
הֵן קָרְבוּ יְמֵיךָ לָמוֹת קָרָא אֶת־יְהוָשֻׁעַ
וְהִתִּיצְבוּ בְּאֵהָר מוֹעֵד וְאַצְוֶנּוּ וַיֵּרָךְ מֹשֶׁה
וַיְהוָשֻׁעַ וַיִּתִּיצְבוּ בְּאֵהָר מוֹעֵד : טו וַיִּרְא
יְהוָה בְּאֵהָר בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד עַמּוּד
הָעָנָן עַל־פֶּתַח הָאֵהָר : טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה הֵנָּךְ שָׁכַב עִם־אַבְתָּיִךְ וְקָם הָעָם
הַזֶּה וּזְנָה אַחֲרַי אֶל־הִי נָכַר הָאָרֶץ

אשר

מלעיל

16

טז

דברים

אֲשֶׁר הוּא בְּאִשְׁמֹה בְּקִרְבוֹ וְעִזְבֵנִי
וְהִפֵּר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ :
וַיַּחַר אַפִּי בּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא וְעִזְבֹתַיִם
וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם וְהָיָה רֹאכֵל
וּמִצֵּאָהוּ רַעוּת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בַּיּוֹם
הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִי
מִצֵּאוֹנֵי הָרְעוּת הָאֵלֶּה : י וְאֲנֹכִי הִסְתַּר
אֶסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל־הָרַעָה
אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים :
ט וְעַתָּה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
וְלַמָּדָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימָה בְּפִיהֶם
לְמַעַן תִּהְיֶה לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד
בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל :

ששי (שביעי כסון מחוברת) כ כי־אביאנו אל־
הַאֲדָמָה וְאֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבֹתַי וְזָבַת
חֶלֶב וְדִבְשׁ וְאָכַל וְשָׁבַע וְדִשָּׁן וּפְנֵהָ
אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבְדוּם וְנִאֲצוּנֵי
וְהִפֵּר אֶת־בְּרִיתִי : כ וְהָיָה כִּי־תִמְצָאן
אֶת־רַעוּת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעָנְתָה הַשִּׁירָה
הַזֹּאת

הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי
זָרְעוּ כִּי יִדְעֵתִי אֶת־יְצִרוֹ אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה
הַיּוֹם בְּטָרָם אֲבִיאָנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי : כ וּכְתַב מִשָּׁה אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא וְלַמָּדָה אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל : כ וַיִּצֹ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן
וַיֹּאמֶר חֹזֵק וְאִמָּץ כִּי אֵתָה תָבִיא אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
לָהֶם וְאֲנֹכִי אֵהְיֶה עִמָּךְ : כ וַיְהִי כְּכַלּוֹת
מִשָּׁה לְכַתֵּב אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
עַד־סֵפֶר עַד תַּמָּס : שביעי כס וַיִּצֹ מִשָּׁה
אֶת־הַלּוּיִם נְשָׂאֵי אֶרֶן בְּרִית־יְהוָה
לֵאמֹר : ט לִקַּח אֶת־סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה
וּשְׁמַתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֶרֶן בְּרִית־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה שֵׁם בְּךָ לְעֵד : ט כִּי אֲנֹכִי
יִדְעֵתִי אֶת־מַרְיָךְ וְאֶת־עַרְפָּךְ הַקָּשָׁה הַזֶּה
כְּעוֹדֵנִי חֵי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמָּרִים הֵיתֶם
עִם־יְהוָה וְאַף כִּי־אֲחֵרֵי מוֹתִי :
כס הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי שְׁבֻטֵיכֶם
וּשְׂמֵרֵיכֶם

מפסוד

וַיִּשְׁמְרִיכֶם וַאֲדַבְרָה בְּאָזְנֵיהֶם אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַאֲעִידָה בָּם אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ : כט כִּי יִדְעֵתִי
אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי־הִשְׁחַתְתָּ תִּשְׁחַתְּוּ וְסָרְתֶם
מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וּקְרֵאתֶם
אֶתְכֶם הֲרַעָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי־
תַעֲשׂוּ אֶת־הָרַע בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיֵּסוּ
בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם : ל וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי
כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבַר־יְהוָה
הַזֶּה אֶת־עַד תָּמָס : פ פ פ
לב הַאָזְנוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבְרָה וְתִשְׁמַע
הָאָרֶץ אֲמַר־פִּי : כ יַעֲרַף כַּמָּטֵר
לִקְחֵי תוֹר כַּטֵּר אֲמַרְתִּי כִשְׁעִירִם עָלַי־
דִּשָּׂא וְכַרְבִּיבִים עָלַי־עֵשֶׂב : ג כִּי שָׁם
יְהוָה אֶקְרָא הִבּוּ גְדֹל לְאֵלֵהֶינּוּ : ד הַצּוֹר
תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כַד־דַּרְכֵי מִשְׁפַּט אֲר־
אֲמוֹנָה וְאִין עוֹל צְדִיק וַיִּשֶׁר הוּא :
ה שִׁחַת לוֹ רָא בְּנֵיו מוֹמִם דוֹר עַקֵּשׁ
וּפְתִלְתֵּל : ו הָ לִיהוָה תִּגְמְלוּ זֹאת עִם

כס"ת בראש עמוד סימן כ"ה שמו ה רבתי נבל

נָבֵל וְלֹא חָכָם הֲלוֹא־הוּא אֲבִיךָ קִנְיָךְ
הוּא עֵשֶׂךָ וַיִּכְנַנְךָ : שני זְכוֹר יְמוֹת עוֹלָם
בְּיָנֵינוּ יְשׁוּת דְּרֹדֶר שְׂאֵל אֲבִיךָ וַיִּגְדֶּךָ
זְקִינְךָ וַיֹּאמְרוּ לָךְ : ט בְּהִנָּחֵל עֲלֵינוּ גוֹיִם
בְּהַפְרִידוּ בְּנֵי אָדָם יֵצֵב גְּבֻלַת עַמִּים
לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : ט כִּי חֶלֶק יְהוָה
עִמּוֹ יַעֲקֹב חֵבֶר נִחְלָתוֹ : י יִמְצָאֵהוּ
בְּאָרֶץ מִדְבָּר וּבְתֵהוּ יִלַּל יִשְׁמָן יִסְכַּבְנֵהוּ
יְבוֹנְנֵהוּ יִצְרְנֵהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינָיו : יא כִּנְשֹׁר
יַעִיר קִנּוּ עַל־גּוֹזְרֵיו יִרְחַף יִפְרִישׁ כִּנְפָיו
יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל־אֲבֵרְתוֹ : יב יְהוָה בְּדַד
יִנְחֵנוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל נָבֵר : יג שְׁלִישִׁי יג יִרְכַּבְהוּ
עַל־בְּמוֹתַי אָרֶץ וַיֹּאכֵר תְּנוּבַת שְׂדֵי
וַיִּנְקֵהוּ דְבַשׁ מִסְרַע וְשֶׁמֶן מִחֶלְמִישׁ
צוֹר : יד חֲמָאת בָּקָר וְחֵלֶב צֹאן עִם־חֵלֶב
כָּרִים וְאֵילִים בְּנֵי־בִשָּׁן וְעֵתוּדִים עִם־חֵלֶב
כָּלִיֹּת חֲטָה וְדָם־עֵגֶב תִּשְׁתַּחֲחֹמֶר :
טו וַיִּשְׁמָן יִשְׂרוּן וַיִּכְעַט שְׁמֹנֶת עֲבִיֹת
כְּשִׂית וַיִּטֵּשׂ אֲדוּהָ עִשָּׂהוּ וַיִּנְבֵּל צוֹר

ישעתו

ו יתרה

ישעתו : טו יקנאהו בזרים בתועבת
 יבעיסהו : יז יזבחו לשדים לא אלה
 אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו
 לא שערום אבתיכם : יט צור ילדך תשי
 ותשבה אל מחלדך : רביעי יט וירא יהוה
 וינגח מבעם בניו ובנותיו : כ ויאמר
 אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם
 כי דור תהפכת המה בנים לא אמן
 בם : כא הם קנאוני בלא אל בעסוני
 בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי
 נבל אבעיסם : כב כי אש קדחה באפי
 ותיקר עד שאול תחתית ותאכל ארץ
 ויבדה ותלהט מוסרי הרים : כג אספה
 עלימו רעות חצי אכלה בם : כד מזי
 רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן
 בהמת אשלה בם עם חמת זחלי עפר :
 כה מחוץ תשבר חרב ומחדרים אימה
 גם בחור גם בתולדה יונק עם איש
 ישיבה : כו אמרתי אפאיהם אישביתה

חול כתרנומו חול וזערא חול כתרנומו מאנוש

מאנוש זכרם : טו לולי בעס אויב אגור
 פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידנו רמה
 ולא יהוה פעל כל זאת : כח כי גוי אבד
 עצות המה ואין בהם תבונה : חמישי
 כט לו חכמו ישבילו זאת יבינו לא אחריתם :
 ל איבה ירדף אחד אלף ושנים יניסו
 רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה
 הסגירם : לא כי לא כצורנו צורם ואיבינו
 פדילים : לב כי מגפן סדם גפנם
 ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש
 אשכלת מרת למו : לד חמת תנינם
 יינם וראש פתנים אכזר : לו הלא
 הוא כמס עמדי חתום באוצרתי :
 לו לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם
 כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו :
 לו כי ירדן יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם
 כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור
 ועזוב : לו ואמר אי אלהימו צור חסיו
 בו : לו אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו

יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם
סתרה: טל ראו עתה כי אני הוא
ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל:
ששי מ כי אשא אר שמים ידי ואמרת
חי אנכי לעד: מה ואם שנותי ברק
חרבי ותאחו במשפט ידי אשיב נקם
לצרי ולמשנאי אשלם: מב אשביר חצי
מדם וחרבי תאכל בשר מדם חדר
ושביה מראש פרעות אויב: מג הרנינו
גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם
ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: פ שביע
מד ויבא משה וידבר את כל דברי
השירה הזאת באזני העם הוא והושע
בזנון: מה ויבל משה לדבר את כל
הדברים האלה אל כל ישראל:
מז ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל
הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
אשר תצוים את בניכם לשמר רעשות

את כל דברי התורה הזאת: מו כי
לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם
ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה
אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה: פ מפטיר

מז וידבר יהוה אל משה בעצם היום
הזה לאמר: מט עלה אל הר העברים
הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר
על פני ירחו וראה את ארץ כנען
אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה:
כ ומת בהר אשר אתה עלה שמה
והאסף אל עמך כאשר מת אהרן
אחיק בהר החר ויאסף אל עמיו:
כז על אשר מעלתם בי בתוך בני
ישראל במי מריבת קדש מדבר צן
על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני
ישראל: כח כי מנגד תראה את הארץ
ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני
נתן לבני ישראל:

פ פ פ

לג וזאת הברכה אשר ברך משה
 איש האלהים את בני ישראל לפני
 מותו : ויאמר יהוה מסיני בא וזרח
 משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה
 מרבבת קדש מימינו אשרת למו :
 ג אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם
 תבו לרגלך ישא מדברתיך : ד תורה
 צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :
 ה ויהי בישראל מלך בהתאסף ראשי עם
 יחד שבטי ישראל : ו יחי ראובן ואל
 ימת ויהי מתיו מספר : ס וזאת
 ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה
 ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר
 מצריו תהיה : פ שני

ס וילינו אמר תמיד ואוריך לאיש חסידך
 אשר נסיתו במסה תריבהו על מי
 מריבה : ט האמר לאביו ולאמו לא
 ראיתו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו

לא תרי מליון ק בניו ק

לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך
 ינצרו : י יורו משפטך ליעקב ותורתך
 לישראל ישימו קטורה באפך וכליר
 על מזבחך : יא ברך יהוה חילו ופעל
 ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו
 מן יקומון : ס יב לבנימן אמר
 ידיר יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו
 כל היום ובין כתפיו ישכן : ס שלישי
 ג וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו
 ממגד שמים מטר ומתהום רבצת
 תחת : יד וממגד תבואת שמש וממגד
 גרש ירחים : טו ומראש הררי קדם
 וממגד גבעות עולם : טו וממגד ארץ
 ומלחה ורצון שכני סגרה תבואתה
 לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו : יז בכור
 שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם
 עמים ינגח יחרו אפסי ארץ והם רבבות
 אפרים והם ארפי מנשה : פ רביעי
 יח ולזבולן אמר שמה זבולן בצאתך

ויששכר

ויששכר באהליך : יט עמים הר יקראו
 ישם יזכחו וזכחי צדק כי שפע ימים ינקו
 וישפני טמוני חול : ס ו לגד אמר
 ברוך מרחיב גדר בלביא שכן וטרף
 זרוע אף קדקדק : כא וירא ראשית לו
 כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי
 עם צדקת יהודה עשה ומשפטיו עם
 ישראל : ס חמישי כג ולרן אמר רן גור
 אריה יונק מן הבשן : כג ולנפתלי אמר
 נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהודה ים
 ודרום ירשה : ס ד וראש אמר ברוך
 מבנים אשר יהי רצון אחיו וטבל בשמן
 רגלו : כה ברזל ונחשת מנעלך וכימך
 דבאך : כו אין כאל ישרון רכב שמים
 בעורך ובגאותו שחקים : שש כז מענה
 אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש
 מפניך אויב ויאמר השמד : כח וישכן
 ישראל בטח בדרך עין יעקב אל ארץ
 דגן ותירוש אף שמיו יערפוטר :

חול

אשרך

כט אִשְׁרֵיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשַׁע
 בַּיהוָה מִגֵּן עוֹרֶךָ וְאִשְׁרֵי חֶרֶב גְּאוֹתֶךָ
 וַיִּכְחָשׁוּ אוֹיְבֶיךָ לְךָ וְאַתָּה עַל־בְּמוֹתֵימוֹ
 תִּדְרֹךְ : ס שביעי לד ויעל משה מערבת
 מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר
 ער פני ירחו ויראהו יהוה ארת כר
 הארץ את הגלעד עד דן : כ ואת כל
 נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת
 כל ארץ יהודה עד הים האחרון : כ ואת
 הנגב ואת הכפר בקעת ירחו עיר
 ותמרים עד צער : ד ויאמר יהוה אליו
 זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם
 ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה
 הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר :
 ס וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב
 על פי יהוה : ו ויקבר אתו בני בארץ
 מואב מול בית פעור ולא ידע איש
 את קברתו עד היום הזה : ז ומשה
 בן מאה ועשרים שנה במתו לא

כהתה

מלעיל

כִּהְתָּה עֵינֵינוּ וְלֹאֲנָם לַחַה : ס וַיִּבְכוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב
 שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יָמָיו בְּכִי אֲבֵל מֹשֶׁה :
 ט וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון מְלֵא רוּחַ חֲכָמָה כִּי־
 סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹהֵי
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה : י וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל
 כַּמֹּשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים :
 יא לְכַדְהָאֵתָת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שָׁלַח
 יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לַפְרָעָה
 וּלְכַד־עַבְדָּיו וּלְכַל־אֶרְצוֹ : יב וְלִכְלֵל הַיַּד
 הַחֹזֶקֶה וּלְכַל הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
 מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל :

חזק

סכום פסוקי דספר הדברים תשע מאות וחמשים וחמשה הנ"ץ סימן *
 וחציו ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך * ופרשיותיו י"א אסרו חג
 בעבותים סימן * וסדריו כ"ז יפוח אמונה יגיד צדק סימן * ופרקיו
 ל"ד אודר ה' בכל לבב סימן * מנין הפתוחות שלשים
 וארבעה * והסתומות מאה ועשרים וארבעה * הכל מאה
 וחמשים ושמונה פרשיות * וכסא כבוד ינזילם סימן :

סכום כל פתוחות וסתומות שבתורה

- מנין הפתוחות של ספר בראשית מ"ג **ד**
- והפתוחות מ"ח הכל צ"א **ז**
- מנין הפתוחות של ספר שמות ס"ט **ז**
- והסתומות צ"ה הכל קס"ד **ד**
- מנין הפתוחות של ספר ויקרא נ"ב **ד**
- והסתומות מ"ו הכל צ"ח **ד**
- מנין הפתוחות של ספר במדבר צ"ב **ז**
- והסתומות ס"ו הכל קנ"ה **ד**
- מנין הפתוחות של ספר דברים ל"ד **ד**
- והסתומות קכ"ד הכל קנ"ה **א**

מנין פרשיות כתוחות של כל התורה מאתים ותשעים יבא
 דודי לגנו ויאכל פרי מגריו סימן * והסתומות שלש מאות
 שבעים ותשעה או אסרה אסר על נפשה בשבעה סימן *
 נמצאו מנין כל פרשיות פתוחות וסתומות שש מאות וששים
 ותשעה לא תחסר כל בה סימן * סררי תורה נ"ד למען
 יזמך כבוד ולא ידם סימן * סכום כל הפסוקים של כל התורה
 חמשת אלפים ושמונה מאות וארבעים וחמשה ואור
 החמה יהיה שבעתים סימן * וחציו וישם עליו את החשן ויתן
 אל החשן את האורים ואת התומים * מנין תיבות של ספר תורה
 ע"ט אלפים ותתקע"ו עט סופר מהיר יפ"פית מכני
 אדם סימן * מנין אותיות של ספר תורה ש"ד אלפים ות"ת
 מאות וחמשה סימן ארצה בו ואכברה אמר ה' גדול יהיה
 כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון שיבנה במהרה כימינו

עשרת הדברות לקורא בצבור

אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים לֹא יִהְיֶה לְךָ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ
פֶסֶד וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת
לָאָרֶץ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם
כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פֶקֶד
עוֹן אָבֹת עַד־בָּנִים וְעַל־שְׁלִשִׁים וְעַל־
רִבְעִים לִשְׁנָאִי וְעִשְׂרֵה חֹסֵד לְאֱלֹפִים
לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתָיו : ס לֹא תִשָּׂא
אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא כִּי לֹא
יִנְקֶה יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ
לְשׂוֹא : ס שָׁמֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ
כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹד וְעִשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ וְיוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־
תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ
וְעַבְדְּךָ וְאִמְתֶּךָ וְשׂוֹרְךָ וְחֹמְרֶךָ וְכָל־

מצותי ק'

בהמתך

עשרת הדברות

סט

בְּהִמְתָּךְ וּגְרֶךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לִמְעַן יָנוּחַ
עַבְדְּךָ וְאִמְתֶּךָ כַּמֹּךָ וּזְכַרְתָּ כִּי־עַבֵד
הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרַע נְטוּיָה עַד־כֵּן
צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־יוֹם
הַשַּׁבָּת : ס כִּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ
כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִמְעַן יִ
יָאָרְכוּן יָמֶיךָ וְלִמְעַן יֵיטִב לְךָ עַל־הָאָדָמָה
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : ס לֹא
תַרְצֵחַ : ס וְלֹא תִנְאַף : ס וְלֹא
תִגְנוֹב : ס וְלֹא תַעֲנֶה בְרַעַךְ עַד־שׂוֹא :
ס וְלֹא תַחְמֹד אִשְׁת־רַעַךְ : ס וְלֹא
תִתְאוֹהַב בֵּית־רַעַךְ שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ
יִשׁוּרוּ וְיַחְמְרוּ וְכָל־אֲשֶׁר לְרַעַךְ :

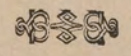
תרגום פרשת ואברהם זקן לחתן
 ברשות י' חי אמת וקים * אומר פרשת
 ואברהם :
 ברשות אל חי אמת ויציב * אתרגם
 פרשת ואברהם סיב :
 ואברהם סיב עאל ביומין ויי בריך ית
 אברהם בכלא :
 ואמר אברהם לעבדיה סבא דביתיה
 דשליט בכר דיליה שוי כען ירך
 תחות ירכי :
 ואקיים ערך בממרי דיי אלה
 דשמיא ואלהא דארעא דלא
 תסב אתתא לברי מבנת
 כנענאי די אנא יתיב ביניהון :
 אלהין לארעי ולילדותי תיזיל ותסב
 אתתא לברי ליצחק :
 ואמר ליה עבדא מאים לא תיבי
 אתתא למיתי בתרי לארעא
 הדא האתבא אתיב ית ברך
 לארעא

לארעא די נפקתא מתמן :
 ואמר ליה אברהם אסתמר לך דלמא
 תתיב ית ברי לתמן :
 אלהא דשמיא דדברני מבית אבא
 ומארע ילדותי ודי מליל לי ודי קיים
 לי למימר לבנך אתן ית ארעא
 הדא הויה ישלח מלאכיה קדמך
 ותיסב אתתא לברי מתמן :

וחזור הקורא קודם שיברך החתן פסוק ה' אלהי השמים ונו'

אחר הפטרה השבוע וברכותיה מפטיר התינוק בשוש אשיש עד ישיש

עליך אלהיך :

איכה

א איכה ו ישבה בדרך העיר רבתי עם היתה
 כאלמנה רבתי בגוים שרתי
 במדינות היתה למס: בכו תבכה בליקה ודמעתה
 על רחיה אין לה מנחם מבראהביה בלרעה
 בגרו בה היו לה לאיבים: גלתה יהודה מעני
 ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח
 בלרדפיה השיגה בין המצרים: דרכי ציון
 אבלות מבלי באי מועד בלשעריה שוממין
 כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מרלה:
 היו צריה לראש איביה שלו ביהוה הוגה על
 רבפשעה עוללה הלכו שבי לפני צר: ויצא
 מן בתציון בלהדרה היו שריה כאילים לא--
 מצאו מרעה וילכו בלא לח לפני רודף: זכרה
 ירושלם ימי עניה ומרודיה בל מחמדיה
 אשר היו מימי קדם בגפל עמה ביד צר ואין
 עוזר לה ראוה צרים שחקו עלמשבתה: חטא
 חטאה ירושלם עלכן לגידה היתה בלמכבדיה
 הזילותה ביראו ערותה גסהיא נאנחה ותשב
 אחור: טמאתה בשוליה לאזכרה אחריתה
 ותד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה אתעני
 כי הגדיל אויב: ידו פרש צר על בלמחמדיה
 ביראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא--

יבאו

מיסת ק' פ רפה

יבאו בקהל לך: בלעמה נאנחים מבקשים לחם
 נתנו מחמודיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה
 והביטה כי הייתי זוללה: לוא אליכם בלעברי
 דרך הביטו וראו אסיש מכאוב כמכאבי אשר
 עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו: ממרום
 שכה אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי
 השיבני אחור נתנני שממה בלהיום דוח: נשקד
 על פשעי בידו ישתרגו עלו עלצוארי הכשיל
 כחי נתנני אדני בידי לאאובל קום: סלה בל
 אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשפר בחורי
 נת דרך אדני לבתולת בתייהודה: עלאלה
 אני בוכיה עיני עיני ירדה מים בירחק ממני
 מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב:
 פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב
 סביביו צרו היתה ירושלם לנדה ביניהם: צדיק
 הוא יהוה כיהיהו מריתי שמעונא כלעמים
 וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי:
 קראתי למאהבי המה רמוני כהני וקני בעיר
 גועו כיקשו אכל למו וישיבו אתנפשם: ראה
 יהוה כי צרלי מעחמרמרו נהפך לבי בקרבי כי
 מרו מריתי מחוץ שבלהחרב בבית כמות:
 שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי בלאיבי שמעו
 רעתי ששו כי אתה עשית הכאת יוסקראת ויהיו
 כמני: תבא כרדעתם לפניך ועולל למו באשר

ו יתורה ל וערא העמים ק' כמו הפוך כמות כבית עוללת

עוללת לי על כל פשעי כירבות אנהתי ולבי דני :
 ב איכה יעיב באפו אדני את-בת ציון השליך
 משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר
 הדום רגליו ביום אפו : בלע אדני לא חמל את
 כרנאות יעלב הרם בעברתו מבצרי בת יהודה
 הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה : גרע בחרי-אף
 כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער
 ביעקב כאש להבה אכלה סביב : דרך קשתו
 כאויב נצב ימינו כצור ויהרג כל מחמד-עין באהל
 בת ציון שפך כאש חמתו : היה אדני כאויב
 בלע ישראל בלע כר-ארמנותיה שחת מבצרו
 וירב בבתי יהודה תאניה ואניה : ויחמס בגן שכו
 שחת מועדו שפח יהוה א בציון מועד ושבת וינאץ
 בזעם אפו מקד וכהן : זנה אדני מופחו נאר
 מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול
 נתנו בבית יהוה כיום מועד : השב יהוה להשחית
 חומת בת ציון נטה קו לא-השיב ידו מפלע ויאבל-
 חל וחומה יחדו אמללו : טבעו בארץ שעריה אבד
 וישבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם-
 נביאיה לא-מצאו חוון מיהוה : ישבו לארץ ידמו
 זקני בת ציון העלו עפר על-ראשם חגרו שקים
 חורידו לארץ ראשן בתולת ירושלים : פלו בדמעות
 עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על-שבר בת-
 עמי בעמף עולל ויוגך ברחבות קריה : לאמתם
 ולא ק ט ועירא

יאמרו

יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות
 עיר בהשתתף נפשם אליהיק אמתם : מה-אעודך
 מה אבמה-לך הברת ירושלים מה אשוה-לך
 ואנחמך בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי
 ירפא-יך : נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא-גלו על-
 עונך להשיב שביתך ויחזו לך משאות שוא
 ומדוחם : ספקו עליך בפים כל עברי דרך שרקו
 וינעו ראשם על-בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו
 כלילת יפי משוש לכר-הארץ : פצו עליך פיהם
 כר-איביך שרקו ויחרקו-ישן אמרו בלענו אך זה
 היום שקוינהו מצאנו ראינו : עשה יהוה אשר זמם
 בצע אמרתו אשר צנה מימי-קדם הרס ולא חמל
 וישמח עליך אויב הרים קרן צריך : צעק לבם
 אל-אדני חומת בת-ציון חורדי כנחל דמעה
 יומם ולידה אר-תתני פוגת לך אל-תדם בת-
 עינך : קומי רני בליל לראש אשמרות שפכי
 כמים לבך נכח פני אדני שאי אכיו בפך על-
 נפש עולליך העטופים ברעב בראש כרחוצות :
 ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אסתאכלנה
 גשים פרים עללי טפחים אסתהרג במקדש אדני
 כהן ונביא : שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי
 ובחובי נפלו כחרב הרגת ביום אפך טבחת לא
 חמלת : תקרא כיום מועד מגורי מסגיב ולא
 היה ביום אף-יהוה פליט ושריד אשר-טפחתי
 אעידך ק שבוחד ק כס"ס חסר י כלילה ק ורבית

וּרְבִיתִי אִיבֵי כֶלֶם :

ג אֲנִי הַגִּבֹּר רָאָה עֵינִי בְשֹׁבֵט עֲבַרְתּוֹ : אוֹתִי
 נִהַג וַיִּלְךְ חֶשֶׁךְ וְלֹא-אֹרֶךְ : אֶךְ בִּי יֵשֵׁב
 יַחְפֹּךְ יָדוֹ כָּל-הַיּוֹם : בָּלָה בְּשָׂרִי וְעוֹרִי שָׁבַר
 עֲצָמוֹתַי : בָּנָה עָלַי וַיִּקַּף רֹאשׁ וּתְלָאָה : בְּמַחְשָׁכִים
 הוֹשִׁיבֵנִי כִמְתֵי עוֹלָם : גָּדַר בְּעַדִּי וְלֹא אֵצֵא
 הַכְּבִיד נַחֲשֵׁתִי : גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלֹתִי :
 גָּדַר דְּרָכִי בְּגִזִּית נְתִיבֹתַי עוֹהָ : דָּב אֲרֹב הוּא
 לִי אֲרִיָּה בְּמַסְתָּרִים : דְּרָכֵי סוֹרֵר וַיִּפְשַׁחֵנִי שְׁמֵנִי
 שׁוּמֵם : דֶּרֶךְ קִשְׁתּוֹ וַיִּצְיַבֵנִי כַמַּטְרָא לַחֵץ : הִבִּיא
 בְּכַלְיֹתַי בְּנֵי אֲשַׁפְתּוֹ : הֵייתִי שְׂחֹק לְכָל-עַמִּי
 נִגְיַנְתֶּם כָּל-הַיּוֹם : הִשְׁבִּיעֵנִי בְּמַרְוֵים הַרְוֵנִי לַעֲנָה :
 וַיִּגְרַם בְּחֶצֶץ שִׁגִי הַכְּפִישֵׁנִי בְּאֶפֶר : וַתִּזְנַח מִשְׁלוֹם
 נַפְשִׁי נִשְׁתִּי טוֹבָה : וְאָמַר אֲבָד נִצְחִי וַתּוֹחַלְתִּי
 מִיְהוָה : זָכַר-עֵינִי וּמַרְוֵי לַעֲנָה וְרֹאשׁ : זָכוֹר
 תִּזְכּוֹר וַתִּשְׁיַח עָלַי נַפְשִׁי : זֹאת אֲשִׁיב אֶל-לִבִּי
 עַל-כֵּן אוֹחִיל : חֲסֵדִי יְהוָה כִּי לֹא-תִמְנֶנּוּ כִּי לֹא-
 כָלוּ רַחֲמָיו : חֲדָשִׁים לְבַקְרִים רַבָּה אִמּוֹנַתְךָ :
 חֲלַקְנִי יְהוָה אָמַרְהָ נַפְשִׁי עַל-כֵּן אוֹחִיל לוֹ : טוֹב
 יְהוָה לִקְוֹ לִנְפֹשׁ תִּדְרָשְׁנֻהוּ : טוֹב וַיְחִיל וְדוֹמָם
 לַתְּשׁוּעַת יְהוָה : טוֹב לִגְבוֹר כִּי-יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו :
 יֵשֵׁב בְּדַד וְיִדָּם כִּי נִטַל עָלָיו : יִתֵּן בְּעַפְרָה פִּיהוּ
 אוֹרִי יֵשׁ תִּקְוָה : יִתֵּן לְמַכְהוֹ לְחֵי יִשְׁבַּע בַּחֲרָפָה :
 כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדָנִי : כִּי אִסְ-הוֹנָה וְרַחֵם

כְּרוֹב

ארי ק' ותשוח ק'

כְּרוֹב חֲסֵדוֹ : כִּי לֹא עָנָה מַלְבוֹ וַיִּנָּה בְּנֵי-אִישׁ :
 לְדַבַּא תַּחַת תְּגָלְיוֹ כָּל אֲסִירֵי אֶרֶץ : לַחֲסוֹת
 מִשְׁפַּט־גִּבֹּר נִגְדַר פָּנָי עָלָיוֹן : לְשׁוֹת אָדָם בְּרִיבּוֹ
 אֲדָנִי לֹא רָאָה : מִי זֶה אָמַר וַתְּהִי אֲדָנִי לֹא צוּהָ :
 מִפִּי עָלָיוֹן לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב : מִה־יִּתְאוּנָן
 אָדָם חֵי גִבֹּר עַל-חֲטָאוֹ : נַחֲפֹשֶׁה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקֹרָה
 וְנִשׁוּבָה עַד-יְהוָה : נִשָּׂא לִבְבָנוּ אֶל-כַּפָּיִם אֶל-
 אֶל בְּשָׁמַיִם : נַחֲנוּ פִשְׁעֵנוּ וּמְרִינוּ אֶתְּךָ לֹא סִלַּחְתָּ :
 סְבוּתָהּ בְּאֶף וַתִּרְדַּפְנוּ הַרְגַת לֹא חִמַּלְתָּ : סִכַּתָּהּ
 בַּעֲזוֹן לֶךְ מִעֲבוֹר תִּפְלָרָה : סָחִי וּמֵאוֹס תִּשְׁמִנּוּ
 בְּקִרְבֵי הָעַמִּים : פָּצוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם כָּל-אִיבֵינוּ :
 פָּחַד וּפְחַת הֵיחָ לֵנוּ הַשָּׂאת וְהַשְׁבֵּר : פִּלְגֵי-
 מַיִם תִּרְדַּ עֵינֵי עַל-שֹׁבֵר בַּת-עַמִּי : עֵינֵי נִגְרָה
 וְלֹא תִדְמָה מֵאֵין הַפְּגוֹת : עַד-יִשְׁקֹף וַיִּרָא יְהוָה
 מִשְׁמַיִם : עֵינֵי עוֹדְלָה לִנְפֹשִׁי מִכָּר בְּנוֹת עִירִי :
 צוֹר צָרוֹנִי כְּצַפֵּר אִיבֵי חֲנָם : צִמְתּוֹ בְּבוֹר חֵי
 וַיִּדּוּ אֲבָן כִּי : צַפּוּ-מַיִם עַל-רֹאשֵׁי אִמְרֹתֵי נִגְזַרְתִּי :
 קִרְאתִי שִׁמְךָ יְהוָה מִבוֹר תַּחֲתִיּוֹת : קוֹלִי שִׁמְעַת
 אֶל-תְּעֹלָם אוֹנֶךָ לְרוּחֹתֵי לְשׁוֹעֲתִי : קִרְבַת בְּיוֹם
 אֶקְרָאָךְ אִמְרַת אֶל-תִּירָא : רַבַת אֲדָנִי רִיבֵי נַפְשִׁי
 גִּאֲרַת חֵי : רֵאִיתָהּ יְהוָה עוֹתַתִּי שִׁפְטָה מִשְׁפָּטִי :
 רֵאִיתָהּ כָּל-נִקְמַתָם כָּל-מַהֲשִׁבְתָם לִי : שִׁמְעַת
 חֲרַפְתָּם יְהוָה כָּל-מַהֲשִׁבְתָם עָלַי : שִׁפְתֵי קַמִּי
 וַחֲוִינָם עָלַי כָּל-הַיּוֹם : שִׁבְתָם וּקִמְתָם הִבִּיטָה
 דְּכִרִים יט' 19 חסדיו ק' חצי הספר ע' וערא בא"ב חטאיו ק' אני

אני מנגינתם : תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם : תתן להם מגנת לב תאלתך להם : תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה : ד איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב וישתפכנה אבני קדש בראש כדחוצות : בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלים הרש מעשה ידי יוצר : גם תנין חלצו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי ענים במדבר : דבק לשון יונק אלחכו בצמא עולדים שארו להם פרש אין להם : האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות : ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים : זכו גוריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם : חשך משחור תארם לא נברו בחוצות צפר עורם עלי עצמם יבש היה כעין : טובים היו חללי הרב מחללי רעב שהם יזבו מדקרים מתנובות שדי : ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי : כלה יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכר יסרתיה : לא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים : מחטאת נביאיה עונת כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים : געו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם :

תנים ק' כישים הר ק' בב' טעמים כל ק' סורו

סורו טמא קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם געו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור : פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו עינים לא חננו : עודינה תכלינה עינינו אל עזרתנו הבר בצפיתנו צפינו ארנו לא יושיע : צדו צעדינו מלכת ברהבותינו קרב קצנו מלאו ימינו כי בא קצנו : קלים היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו : רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצדו נחיה בגוים : שישו ושמחי בת אדום יושבת בארץ עין גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי : תסעונך בת ציון לא יוסיף לתגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך :

ה זכר יהוה מה היה לנו הביט וראה את חרפתנו : נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים : יתומים היינו אין אב אמתינו כאלמנות : מימינו בכסף שתינו עצינו במהיר יבאו : ער צוארנו נרדפנו יגענו לא הונח לנו : מצרים נתנו יד אשור לשבע להם : אבתינו חטאו אינם אנהנו עונתיהם סבלנו : עבדים משלו בנו פרק אין מידם : בנפשנו נביא לחמנו מפני הרב המדבר : עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב : נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה : שרים בידם

נתלו

והקנים ק' עורנו ק' יושבת ק' הכיטה ק' ואין ק' ולא ק' נדגושה ואינם ק' ואנחנו ק'

נתלו פני זקנים לא נהדרו : בחורים טחון נשאו
ונערים בעץ כשרו : זקנים מעער שבתו בחורים
מננינתם : שבת משיש לבנו נהפך לאכל מחולנו :
נפלה עטרת ראשנו אוינא לנו כי חטאנו : ער
זה היה דוה לבנו על-אלה השכו עינינו : על
הרציון ששמים שועלים הכונו : אתה יהוה
לעולם תשב בסאך לדור ודור : למה לנצח
תשכחנו תעובנו לארך ימים : השיבנו יהוה
אלך ונשוב חדש ימינו בקדם : כי אם-מאם
מאסתנו קצפת עינינו עד-מאד :

השיבנו יהוה אלך ונשובה חדש ימינו בקדם :

סכום פסוקי דספר איכה חס מאה וחמשים וארבעה וסימן טוב ויחול
ודומם לתשועת ה' והקאפיטולי חס המשה והרמז בן בג כנ אומר
לפום צערא אנרא' וחציו לכתא תחת רגליו :

קהלת

א דברי קהלת בידוד מרן בירושלם :
הבל הבלים אמר קהלת הבל
הבלים הבל הבל : מה-יתרון לאדם בכל-עמלו
שיעמל תחת השמש : דור הולך ודור בא והארץ
לעולם עמדת : וזרח השמש ובא השמש ואל-
מקומו שואף זורח הוא שם : הולך אל-דרום
וסובב אל-צפון סובב סבב הולך הרוח ועל-
סביבתיו שב הרוח : כל-הנחלים הלכים אל-הים
והים איננו מלא אל-מקום שהנחלים הלכים שם
הם שבים ללכת : כל-הדברים יגיעם לא-יוכל

איש

ונשובה ק

עה

איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא
אין משמע : מה-שהיה הוא שיהיה ומה-שנעשה
הוא שיעשה ואין כל-חדש תחת השמש : יש
דבר שיאמר רא-ה-זה חדש הוא כבר היה
לעלמים אשר היה מלפנינו : אין זכרון לראשנים
וגם לאחרנים שהיו לא-יהיה להם זכרון עם
שהיו לאחרנה : אני קהלת הייתי מלך על-
ישראל בירושלם : ונתתי את-לבי לדרוש ולתור
בחכמה על-כל-אשר נעשה תחת השמים הוא
ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו :
ראיתי את-כל-המעשים שנעשו תחת השמש
והנה הכל הבל ורעות רוח : מעות לא-יוכל
לתקן וחסרון לא-יוכל להמנות : דברתי אני עם-
לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על
כל-אשר-היה לפני על-ירושלם ולבי ראה הרבה
חכמה ודעת : ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת
הוללות ושכלות ידעתי שנסוזה הוא רעיון רוח : כי
ברב חכמה רב-כעס ויוסף דעת יוסף מכאוב :
ב אמרתי אני בלבי לכהנא אנסכה בשמחה
וראה בטוב והנה גס-הוא הבל :
לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מהזה עשה :
תרתי בלבי למשוך בין את-בשרי ולבי נהג
בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר אראה אי-זה
טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר

ימי

ימי חייהם : הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי
 לי פרמים : עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי
 בהם עץ כל-פרי : עשיתי לי ברכות מים להשקות
 מהם יער צומח עצים : קניתי עבדים ושחות
 ובני-בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה
 לי מכל שהיו לפני בירושלם : בנסתי לי שרים
 וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים
 ושרות ותענגות בני האדם שדה ושדור :
 וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף
 חכמתי עמדה לי : וכל אשר שאלו עיני לא
 אצלתי מהם לא-מנעתי את-לבי מכל-שמחה
 פי-לבי שמח מכל-עמלי וזה-היה חלקי מכל-
 עמלי : ופניתי אני בכל-מעשי שעשו ידי ובעמל
 שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח
 ואין יתרון תחת השמש : ופניתי אני לראות
 חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא
 אחרי המלך את אשר כבר עשוהו : וראיתי
 אני שיש יתרון לחכמה מן-הסכלות ביתרון האור
 מן-החושך : החכם עניו בראשו והכסיל בחשך
 הולך וידעתי גם-אני שמקרה אחד יקרה את-
 כלם : ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם-אני
 יקרני ולמה חכמתי אני אז יתר ודברתי בלבי
 שגם-זה הבל : כי אין זכרון לחכם עם-הכסיל
 לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשפח ואיך
 ימות

ימות החכם עם-הכסיל : ושנאתי את-החיים כי
 רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי-הכל
 הבל ורעות רוח : ושנאתי אני את-כל-עמלי
 שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה
 אחרי : ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט
 בכל-עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם-
 זה הבל : וסכותי אני לראש את-לבי על כל-
 העמל שעמלתי תחת השמש : כי יש אדם
 שעמלו בחכמה וברעת ובכשרון ולאדם שלא
 עמל-בו יתננו חלקו גם-זה הבל ורעה רבה :
 כי מה-הוה לאדם בכל-עמלו וברעיון לבו שהוא
 עמל תחת השמש : כי כל-ימיו מכאבים וכעס
 ענינו גם-בלילה לא-שכב לבו גם-זוה הבל
 הוא : אין-טוב באדם שיאכל ושתה והראה את-
 גפשו טוב בעמלו גם-זוה ראיתי אני כי מיד
 האלהים היא : כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני :
 כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ורעת ושמחה
 ולחוסא נתן ענין לאסף ולכנוס לתת לטוב לפני
 האלהים גם-זוה הבל ורעות רוח :

ג לכל זמן ועת לכל-הפץ תחת השמים :
 עת לרדת ועת למטע
 עת להרג ועת לפרוץ
 עת למות ועת לעקור נטוע :
 עת לרפוא ועת לבנות :

עת לבבות
 עת ספור
 עת להשליך אבנים
 עת לחבוק
 עת לבקש
 עת לשמור
 עת לקרוע
 עת לחשות
 עת לאהב
 עת מלחמה

ועת לשחוק
 ועת רקוד
 ועת כנוס אבנים
 ועת ללחק מחבק
 ועת לאבד
 ועת להשליך
 ועת לתפור
 ועת לדבר
 ועת לשנא
 ועת שלום

מה יתרון העושה באשר הוא עמל : ראיתי את-
 הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו :
 את-הכל עשה יפה בעתו גם את-העולם נתן
 בלבם מבלי אשר לא-ימצא האדם את-המעשה
 אשר-עשה האלהים מראש ועד-סוף : ידעתי כי
 אין טוב בם כי אם-לשמות ולעשות טוב בחייו :
 וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל-
 עמלו מתת אלהים היא : ידעתי כי כל-אשר
 יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף
 וממנו אין לגרוע והאלהים עשה שראו מלפניו :
 מה-שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה
 והאלהים יבקש את-נרדף : ועוד ראיתי תחת
 השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק
 שמה הרשע : אמרתי אני בלבי את-הצדיק ואת-

הרשע

הרשע ישפט האלהים כי-עת לכל-הפני ועל
 כל-המעשה שם : אמרתי אני בלבי על-דברת
 בני האדם לברם האלהים ולראות שהם-בהמה
 המה להם : כי מקרה בני-האדם ומקרה הבהמה
 ומקרה אחר להם כמות זה בן מות זה ורוח
 אחד לכל ומותר האדם מן-הבהמה אין כי הכל
 הבל : הכל הולך אל-מקום אחד הכל היה מן
 העפר והכל שב אל-העפר : מי יודע רוח בני
 האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת
 היא למטה לארץ : וראיתי כי אין טוב מאשר
 ישמח האדם במעשיו כי-הוא חלקו כי מי יביאנו
 לראות במה שיהיה אחריו :

ד ושבתי אני ואראה את-כל-העשוקים אשר
 נעשים תחת השמש והנה דמעת
 העשוקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין
 להם מנחם : ושבח אני את-המתים שכבר מתו
 מן-החיים אשר המה חיים עדנה : וטוב משניהם
 את אשר-עין לא היה אשר לא-ראה את-המעשה
 הרע אשר נעשה תחת השמש : וראיתי אני את-
 כל-עמל ואת כל-כשרון המעשה כי היא קנאת-
 איש מרעהו גם-זה הבל ורעות רוח : הבטיל חבק
 את-ידיו ואכל את-בשרו : טוב מלא כף נחת ממלא
 חפנים עמל ורעות רוח : ושבתי אני ואראה הבל
 תחת השמש : יש אחד ואין שני גם בן ואח איך

לו ואין קץ לכל-עמלו גם-עיניו לא-תשבע עשר
ולמי אני עמל ומחסר את-נפשי מטובה גם-זה הבל
וענין רע הוא : טובים השנים מן-האחד אשר יש-להם
שכר טוב בעמלם : כי אם-יפלו האחד יקים את-
חברו ואילו האחד שיפל ואין שני להקמו : גם אם-
ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס : ואם יתקפו
האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא
במהרה ינתק : טוב ילד מסכן וחכם ממלך וכן
וכסיל אשר לא-ידע להזהר עוד : כי-מבית הסורים
יצא למלך כי גם-במלכותו נולד רש : ראיתי את-
כל-החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני
אשר יעמד תחתיו : איך-קץ לכל-העם לכל אשר-
היה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו-בו כי-גם-זה
הבל ורעיון רוח : שמר רגליך כאשר תלך אל-
בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח
כי-אינם יודעים לעשות רע :

ה אל-תבהל על-פיך ולבך אל-ימהר להוציא
דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים
ואתה על הארץ על-כן יהיו דבריך מעטים : כי
בא החלוס ברב ענין וקול כסיר ברב דברים :
כאשר תדר נדר לאלהים אל-תאחר לשלמו כי
אין חפץ בכסילים את אשר-תדר שלם : טוב אשר
לא-תדר משתדור ולא תשלם : אל-תתן את-פיך
לחטיא את-בשרך ואר-תאמר לפני המלאך כי

ענו ק' מלרע יתירה שגנה

שגנה היא למה יקצף האלהים על-קולך וחבל
את-מעשה ידיך : כי ברב חלמות והבלים ודברים
הרבה כי את-האלהים ירא : אם-עשק רש וגזל
משפט וצדק תראה במדינה אל-תתמה על-החפץ
כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם : ויתרון
ארץ בכל היא מלך לשרה נעבר : אהב כסף לא-
ישבע כסף ומי-אהב בהמון לא תבואה גם-זה
הבל : ברבות הטובה רבנו אוכליה ומה-כשרון
לבעליה כי אם-ראית עיניו : מתוקה שנת העבר
אם-מעט ואם-הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו
מניח לו לישון : יש רעה חולה ראיתי תחת השמש
עשר שמור לבעליו לרעתו : ואבד העשר ההוא
בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה : כאשר
יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה
לא-ישא בעמלו שילך בידו : וגם-זה רעה חולה
כל-עמל שבא בן ירף ומה-יתרון לו שיעמל לרוח :
גם כל-ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף :
הנה אשר-ראיתי אני טוב אשר-יפה לאכול
ולשתות ולראות טובה בכל-עמלו שיעמל תחת-
השמש מספר ימי-חיו אשר-נתן-לו האלהים כי
הוא חלקו : גם כל-האדם אשר נתן-לו האלהים
עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את-
חלקו ולשמה בעמלו זה מתת אלהים היא : כי
לא הרבה יזכר את-ימי חיו כי האלהים מענה

הוא ק' ראות ק' מלרע בשמחה

בשמחת לבו :

ו יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא
 על האדם : איש אשר יתן לו האלהים עשר
 ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר--
 יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש
 נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא : אם יוליד
 איש מאה ושנים רבות יהיה ורבו שיהיו ימי-שניו
 ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם-קבורה לא היתה
 לו אמרתי טוב ממנו הנפד : כי-בהבל בא ובהשך
 ילך ובהשך שמו יכסה : גם-שמש לא-ראה ולא
 ידע נחת לזה מזה : ואלו היה אלף שנים פעמים
 וטובה לא ראה הלא אל-מקום אחד הכל הוקף :
 כדעמל האדם לפיהו וגם-הנפש לא תמלא : כי
 מה-יותר לחכם מן-הכסיל מה-לעני יודע להלך
 נגד החיים : טוב מראה עינים מהלך-נפש גם-זה
 הבל ורעות רוח : מה-שהיה כבר נקרא שמו
 ונודע אשר-הוא אדם ולא-יוכל לדון עם שהתקוף
 ממנו : כי יש-דברים הרבה מרבים הבל מה-יותר
 לאדם : כי מי-יודע מה-טוב לאדם בחיים מספר
 ימי-חיי הבלו ויעשם בצל אשר מי-יגיד לאדם מה-
 יהיה אחריו תחת השמש :

ז טוב שם משמן טוב ויום המות הולדו :
 טוב ללכת אל-בית-אבל מלכת אל-בית
 משתה באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל-

מלד חצי הספר ה יתירה ט רבתי לבו

לבו : טוב בעם משחוק כי-ברע פנים ייטב לב :
 לב חכמים בבית אבל ולב כסירים בבית שמחה :
 טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסירים :
 כי כקור כסירים תחת הסור כן שחק הכסיל וגם-
 זה הבל : כי העשק יהולל חכם ויאבד את-לב
 מתנה : טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך-רוח
 מנבה רוח : אל-תבהל ברוחה לבעוס כי בעם
 בחיק כסירים ינוח : אל-תאמר מה היה שהימים
 הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שארת
 ער-זה : טובה חכמה עם-נחלה ויתר לראי השמש :
 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה
 תחיה בעליה : ראה את-מעשה האלהים כי מי
 יוכל לתקן את אשר עותו : ביום טובה היה
 בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת-זה עשה
 האלהים עד-דברת שלא ימצא האדם אחריו
 מאומה : את-הפל ראיתי בימי הבלי יש צדיק
 אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו : אל-תהי
 צדיק הרבה ואל-תתחכם יותר למה תשומם : אל-
 תרשע הרבה ואל-תהי סכל למה תמות בלא
 עתך : טוב אשר תאחו בזה וגם-מזה אל-תנח
 את-ידך כי-ירא אלהים יצא את-כלם : החכמה
 תעז לחכם מעשרה שלימים אשר היו בעיר : כי
 אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא :
 גם לכל-הדברים אשר ידברו אל-תתן לבך אשר

לא תשמע את עבדך מקללך : כי גם פעמים
 רבות ידע לבך אשר גם את קללת אחרים : כל
 זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה
 ממני : רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו :
 סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון
 ודעת רשע כסל והסכלות הוללות : ומצא
 אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים
 וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים
 ימלט ממנה וחוטא ילכד בה : ראה זה מצאתי
 אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון : אשר
 עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף
 מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי : לבד ראה
 זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר
 והמה בקשו חשבנות רבים :

ח מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם
 תאיר פניו ועו פניו ישנא : אני פי מלך
 שמר ועל דברת שבועת אלהים : אלה תבחל
 מפניו תלך אלה תעמוד בדבר רע כי כל אשר
 יחפץ יעשה : באשר דבר מלך שרטון ומי יאמר
 לו מה תעשה : שומר מצוה לא ידע דבר רע
 ועת ומשפט ידע לב חכם : כי לבל הפץ יש עת
 ומשפט כירעת האדם רבה עליו : כי איננו ידע
 מה יהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו : אין אדם
 שקיט ברוח לבלוא את הרוח ואין שלטון ביום

ל רפויה אתה ק רפויה ק רפויה המות

המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע
 את בעליו : את ברזיה ראיתי ונתון את לבי לכל
 מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שרט
 האדם באדם לרע לו : ובכן ראיתי רשעים קברים
 ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתפחו בעיר אשר
 כודעשו גם זה הכל : אשר אין נעשה פתגם מעשה
 הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם
 לעשות רע : אשר חטא עשה רע מאת ומאריך
 לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים
 אשר יראו מלפניו : וטוב לא יהיה לרשע ולא
 יאריך ימים בצל אשר איננו ירא מלפני אלהים :
 יש הכל אשר נעשה ערי הארץ אשר יש צדיקים
 אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים
 שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה
 הכל : ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב
 לאדם תחת השמש כי אם לראכל ולשתות ולשמח
 והוא יוננו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים
 תחת השמש : כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה
 ולראות את הענין אשר נעשה ערי הארץ כי גם
 ביום ובלילה שנה בעיניו איננו ראה : וראיתי
 את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא
 את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר
 יעגל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר
 החכם לדעת לא יוכל למצא :

ט כי

ט כי את-כבודך נתתי אל-לבי ולכבוד את-כבוד
 זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד
 האלהים גם-אהבה גם-שנאה אין יודע האדם הכל
 לפניהם: הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק
 ודרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזבה ולא-אשר
 איננו זכה כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה
 ירא: זה ידע בכל אשר-נעשה תחת השמש כי
 מקרה אחד לכל וגם לב בני-האדם מלא-דע
 והוללות בלבכם בתיים ואחריו אלה-מתים: כי
 מי אשר יבחר אל כל-החיים יש בטחון כי-לכלב חי
 הוא טוב מן-האריה המת: כי החיים יודעים שימתו
 והמתים אינם יודעים מאומה ואין-עוד להם
 שכר כי נשבה זכרם: גם אהבתם גם-שנאתם
 גם-קנאתם כבר אבדה וחלק אין-להם עוד
 לעולם בכל אשר-נעשה תחת השמש: לך
 אכל בשמחה לחמך ושתה בלב-טוב ייגך כי
 כבר רצה האלהים את-מעשיך: בכל-עת יהיו
 כנדיך לבנים ושמן על-ראשך אל-יחסר: ראה
 חיים עם-אשה אשר-אהבת כל-ימי חי הבלך
 אשר נתן-לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא
 חלקך בחיים ובעמלך אשר-אתה עמל תחת
 השמש: כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה
 כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר
 אתה הלך שמה: שבתו וראה תחת-השמש כי

לא

יחבר ק

לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם
 לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא
 לידעים חן כיעת ופגע יקרה את-כלם: כי גם
 לא ידע האדם את-עתו כדגים שנאחזים במצודה
 רעה ובצפרים האחוזות בפח בהם יוקשים בני
 האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאום: גם-
 זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי:
 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא-אליה מלך גדול
 וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדולים: ומצא
 בה איש מסכן חכם ומלט-הוא את-העיר בחכמתו
 ואדם לא זכר את-האיש המסכן ההוא: ואמרתי
 אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה
 ודבריו אינם נשמעים: דברי חכמים בנחת נשמעים
 מועקת מושר בפסילים: טובה חכמה מפלי קרב
 וחוטא אהר יאבד טובה הרבה:

י זכובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה
 מכבוד סכלות מעט: לב חכם למינו

ולב כסיל לשמאלו: וגם-בדרך כשהסכל הלך
 לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: אס-רווח המושר
 תענה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים
 גדולים: יש רעה ראיתי תחת השמש כשגנה
 שיצא מלבני השליט: נתן הסכל במרומים רבים
 ועשירים בשפל ישבו: ראיתי עבדים על-סוסים
 ושירים הלכים בעבדים על-הארץ: הפך גומץ בו

יפול

דברים כא 21 ה יתרה דגש אהר שורק

יפול ופרץ גדר ישכנו נחש : מסיע אבנים יעצב
 בהם בוקע עצים יסכן בס : אסקקה הברזל והוא
 לאפנים קרקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה :
 אם ישך הנחש בלא לחש ואין יתרון לבער
 הלשון : דברי פיהכם חן ושפתות כסיר תבלענו :
 תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות
 רעה : והסכל ירבה דברים לאידע האדם מה
 שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו : עמל
 הכסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת אלעיר :
 אילך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו :
 אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו
 בגבורה ולא בשתי : בעצרתים ימד המקרה
 ובשפלות ידים ירלף הבית : לשחוק עשים לחם
 ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל : גם במדעך
 מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי
 עוף השמים יליך את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר :
 יא שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים
 תמצאנו : תן חלק לשבעה וגם לשמונה
 כי לא תדע מה יהיה רעה עליה ארץ : אם ימלאו
 העבים גשם עליה ארץ יליקו ואם יפול עץ בדרום
 ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא : שמר
 רוח לא יורע וראה בעבים לא יקצור : באשר
 אינך יודע מה הדרך הרוח בעצמים בבטן המלאה
 ככה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה

כנפים ק' ח' כצירי

את

את הכל : בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח
 ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם
 שניהם באחד טובים : ומתוק האור וטוב לעינים
 לראות את השמש : כי אם שנים הרבה יהיה
 האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החשך כי
 הרבה יהיו כל שבא הבל : שמח בחור בילדותך
 ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרכי לבך
 ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים
 במשפט : והסר פעם מלבך והעבר רעה מבשרך
 כי הילדות והשחרות הבל :

יב וזכר את בוראיך בימי בחורותיך עד אשר
 לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר
 תאמר אי לי בהם חפץ : עד אשר לא תחשך
 השמש והאור והירה והכוכבים ושבו העבים
 אחר הגשם : ביום שיזעו שמרי הבית והתעורו
 אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו
 הראות בארבות : וסגרו דלתים בשוק בשפל
 קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות
 השיר : גם מגבה יראו וחתחתים בדרך וינאץ
 השקל ויסתכל החגב ותפר האבינה כיהלך
 האדם אל בית עלמו וסכבו בשוק הסופדים :
 עד אשר לא ירחק הבל הכסף ותרץ גלת הזהב
 ותשבר פד על המבוע ונרץ הנגל אל הבור :
 וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל
 האלהים

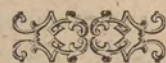
ל פתח ואמראה ק' מלא י (בחולם ירתק ק') האלהים

האלהים אשר נתנה : הבל הבלים אמר הקוהלת
הבל הבל : ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד-
דעת את העם ואזן וחקר תקון משלים הרבה :
בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי
אמת : דברי חכמים כדרכנות וכמשמרות נטועים
בעלי אספות נתנו מרעה אחד : ויתר מהמה בני
הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה
יגיעת בשר : סוף דבר הכל נשמע אתי האלהים
ירא ואת מצותיו שמור בזה כל האדם : כי את-
כל מעשה האלהים יבא במשפט על כרנעלים
אם טוב ואם רע :

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת
מצותיו שמור כי זה כל האדם :

ס רבתי

כסום פסוקי דספר קהלת הם מאתים ועשרים ושנים וסימן מה שהיה
כבר נקרא שמו וחציו מה שהיה כבר והקאפוטולו הם שנים עשר כי
זה כל האדם :

ברכות ההפטרה

קודם ההפטרה יכרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת : ברוך אתה יהוה הבוחר בתורה במשה
עבדו וב ישראל עמו ובנביאי האמת והצדק :

הספרדים והאיטליאני אחר ההפטרה אומרים

גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל :

ואחר קריאתה יכרך ארבע ברכות אלו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם צור כל
העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן
האומר ועושה מדבר ומקים בי כל דבריו אמת
וצדק נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים
דבריה ודבר אחד מדבריה אחר לא ישוב ריקם
כי אל מלך נאמן אתה : ברוך אתה יהוה האל
הנאמן בכל דבריו :

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש
תושיע במהרה בימינו : ברוך אתה יהוה
משמח ציון בבניה :

שמחנו יהוה אלהינו באליהו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא
ויגל לבנו : (על כסאו לא ישב זר ורא ינחלו
עוד אחרים את כבודו) כי בשם קדשך נשבעת

לו שלא יכבה גרו לעולם ועד • ברוך אתה

יהוה מגן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל
יום השבת הזה שנתת לנו יהוה אלהינו
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת • על הכל
יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד • ברוך
אתה יהוה מקדש השבת :

לפסח ולשבועות ולשמיני עצרת

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום
(השבת הזה ועל יום) (לפסח חג המצות הזה)

(לשבועות חג השבועות הזה) (לשמיני עצרת שמיני

חג עצרת הזה) ועל יום טוב מקרא קדש

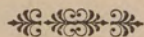
הזה שנתת לנו יהוה אלהינו (לקדושה ולמנוחה)

ליששון ולשמחה לכבוד ולתפארת • על הכל

יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך

יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד • ברוך

אתה יהוה מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים :

הפטרות כל השנה

כמנהג כל קהלות הקדש

הפטרת דברים ישעיה סימן א'

חזון ישעיהו בן-אמוץ אשר חזה על-יהודה
ויירושלם בימי עזיהו יותם אחו יחזקיהו
מלכי יהודה : שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה
דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי : ידע
שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע
עמי לא התבונן : הוי גוי חטא עם כבד עין
זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את-יהוה נאצו
את-קדוש ישראל גזרו אחור : על-מה תבו עוד
תוסיפו סרה כל-ראש לחלי וכל-קרב דוי : מבך-
הגד ועד-ראש אינ-בו מתם פצע וחבורה ומכה
טרדה לא-זרו ולא חפשו ולא רבכה בשמן :
ארצכם שממה עריכם שרפוח אש אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת
זרים : וגותרה בת-ציון כספה בכרם כמלונה
במקשה בעיר נצורה : לולי יהוה צבאות הותיר
לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו :
שמעו דבר-יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו
עם עמרה : למה לי רב-זבחיכם יאמר יהוה
שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים
וכבשים ועתודים לא הפצתי : כי תבאו לראות
פני

פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי : לא תוסיפו
 אביא מנחת-שוא קטרת תועבה היא לי חדיש
 ושבת קרא מקרא לא-אוכל און ועצרה : חדשיכם
 ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרה נלאיתי
 נשא : ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם
 כי-תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו :
 רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חרתי
 הרע : למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ
 שפטו יתום ריבו אלמנה : לכו-נא ונוכחה יאמר
 יהוה אם-יהיו חטאיכם כשנים כשנו ילבינו אם-
 יאדימו כתולע כצמר יהיו : אם-תאבו ושמעתם
 טוב הארץ תאכלו : ואם-תמאנו ומריתם חרב
 תאכלו כי פי יהוה דבר : איכה היתה לזונה קריה
 נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה מר-ימים :
 כספק היה לסינים סבאך מהול במים : שריף
 סוררים וחברי ננבים פלו אהב שחד ודרך שלמנים
 יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא-יבוא אליהם :
 לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי
 אנתם מצרי ואנקמה מאויבי : ואשיבה ידי עליך
 ואצרך כבר סניף ואסירה כל-בדיליך : ואשיבה
 שפטיך כבראשנה ויעצף כבתחלה אחרי-כן יקרא
 לך עיר הצדק קריה נאמנה : ציון במשפט תפרה
 ושביה בצדקה :

הפטרת ואתחנן ישעיה סימן מ'

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם : דברו על-לב
 ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה
 כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל-
 חטאתיה : קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו
 בערבה מסלה לאלהינו : כד-גיא ינשא וכל-הר
 וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים
 לבקעה : ונגלה כבוד יהוה וראו כל-בשר יחדו
 כי פי יהוה דבר : קול אמר קרא ואמר מה אקרא
 כל-הבשר חציר וכל-חסדו ציץ השדה : יבש
 חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר
 העם : יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום
 לעולם : על הר-גבה עלי-ך מבשרת ציון הרימי
 בכת קולך מבשרת ירושלם הרימי אר-תיראי
 אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם : הנה אדני
 יהוה בחזק יבא וורעו משלה לו הנה שכרו אתו
 ופעלתו לפניו : כרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ
 טראים ובחיקו ישא עלות ינהל : מי-מדד בשעלו
 כים ושמים בזרת תבן וכל בשלש עפר הארץ
 ושקל בפלם הרים וגבעות במאזנים : מי-תבן את-
 רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו : ארת-מי נועץ
 ויבינהו וילמדהו בארח משפט וילמדהו דעת
 ודרך תבונות יודיענו : הן גוים כמר מדלי וכשחק
 כאזנים נחשבו הן איים כדק יטור : ולבנון אין די

בער וחייתו אין די עולה : כל-הגוים כאין נגדו
מאפס ותהו נחשבו-לו : ואל-מי תדמיון אל ומה
דמות תערכו-לו : הפסל נסך חרש וצרף בזהב
ירקענו ורתקות כסף צורף : המסכן תרומה עין
לא-ירקב יבחר חרש חכם יבקש-לו להכין פסל
לא ימוט : הלווא תדעו הלווא תשמעו הלווא הגד
מראש לכם הלווא הבינותם מוסדות הארץ :
הישב על-חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטרה
כדק שמים וימתחם כאהל לשבת : הנותן רוזנים
לאין שפטי ארץ פתהו עשה : אף בל-נטעו אף
בל-זרעו אף בל-שרש בארץ גזעם וגם-נשף בהם
ויבשו וסערה בקש תשאם : ואל-מי תדמיוני
ואשנה יאמר קדוש : שאו-מרום עיניכם וראו מי-
ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם
יקי מרב אונים ואמין כח איש לא נעדר :

הפטרות עקב ישעיה סימן מ"ט

ותאמר ציון עובני יהוה ואדני שכחני : התשכח
אשה עולה מרחם בן-בטנה גם-אלה
תשכחנה ואנכי לא אשכחך : הן על-פפים חקתיך
חומתיך נגדי תמיד : מהרו בניך מהרסיך ומחריביך
ממך יצאו : שאי-סביב עיניך וראי כלם נקבצו
באזלך חיאני נאם-יהוה כי כלם כעדי תלבישי
ותקשרים כבלה : כי חרבתיך ושממתיך וארץ
הרסתך כיעתה תצרי מישב ורחקו מבלעיך :

ב רבושה ומלרע

עוד

עוד יאמרו באזניך בני שכליך צר-לי המקום
נשה-לי ואשבה : ואמרת בלבבך מי ילדלי את-
אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה ואלה
מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם :
כה-אמר אדני יהוה הנה אשא אר-גוים ידי ואל-
עמים ארים נסי והביאו בניך כחצן ובנתיה על-
כתף תנשאנה : והיו מלכים אמניה ושרותיהם
מינקותיה אפים ארץ ישתחו-לך ועפר רגליך
ילחכו וידעת כי-אני יהוה אשר לא-יבשו קני :
היקה מגבור מלקוח ואם-שבי צדיק ימלט : כי
כה אמר יהוה גם-שבי גבור יקח ומלקוח עריץ
ימלט ואת-יריבך אנכי אריב ואת-בניך אנכי
אושיע : והאכלתי את-מוניך את-בשרם וכעסים
דמם ישכרון וידעו כל-בשר כי אני יהוה מושיעך
וגאלך אביר יעקב : כה אמר יהוה אי זה ספר
כריתות אמכם אשר שלחתי או מי מנושי אשר-
מכרתי אתכם לו הן בעונותיכם נמכרתם
ובפשעיכם שלחה אמכם : מדוע באתי ואין איש
קראתי ואין עונה תקצור קצרה ידי מפרות ואם-
אין-בי כח להציל הן בגערתי אחריב ים אשים
נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא :
אלביש שמים קדרות ושק אשים בסותם : אדני
יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעת את-יער
דבר יער בפקר בפקר יער לי און לישמע

כלמודים

בלמודים : אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריתי
אהור לא נסוגתי : גוי נתתי למכים ולחיי למרטים
פני לא הסתרתי מפלמות ורק : ואדני יהוה יעור
לי ערבן לא נכלמתי ערבן שמת פני פחדמיש
ואדע כי לא אבוש : קרוב מצדיקי מי יריב אתי
נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי : הן אדני
יהוה יעורלי מי הוא ירשיעני הן כלם בבגד יכלו
עש יאכלם : מי בכס ירא יהוה שמע בקול עבדו
אשר הקך חשלים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה
וישען באלהיו : הן כלכם קדחי איש מאורי זיקות
לכו באור אשכם וביזקות בערתם מידי היתה
זאת לכם למעצבה תשכבון : שמעו אלי רדפי
צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור הצבתם ואל
מקבת בור נקרתם : הביטו אל אברהם אביכם
וארשרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו
וארבהו : כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתייה וישם
מדברה כעדן וערבתה בגן יהודה ששון ושמחה
ימצא בה תודה וקול זמרה :

הפטרות ראה ישעיה סימן נ"ד

ענינה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך
אבניך ויסדתיך בספירים : ושמתי כדכד
שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבוקך לאבני
חפץ : וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך :
בצדקה תכונני רחמי מעשק פי לא היראי
י רנושה כ רנושה וממחתה

וממהתה כי לא תקרב אליך : הן גור יגור אפס
מאותי מיגר אתך עליך יפול : הן אנכי בראתי
חרש נפח באש פהם ומוציא כלי למעשהו ואנכי
בראתי משחית לחבל : בדי כלי וצר עליך לא
יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעו זאת
נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה : הוי
כר צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו
ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין
וחלב : למה תשקרו כסף בלוא להם ויגיעכם
בלוא לשבעה שמעו שמעו אדני ואכלו טוב
ותתענג בדיש נפשכם : הטו אזניכם ולכו אלי
שמעו ורתחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם
חסדי דוד הנאמנים : הן עד לאומים נתתיו נגיד
ומצוה לאמים : הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא
ידעך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך ולקדוש
ישראל כי פארך :

הפטרות שפטים כמנהג הספרדים והאשכנזים ישעיה סימן נ"א

אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש
ימורת ומבן אדם הציר ינתן : ותשפח
יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד
כל היום מפני חמת המציק באשר כונן להשחית
ואיה חמת המציק : מהר צעה להפתח ולא ימות
לשחת ולא יחסר לחמו : ואנכי יהוה אלהיך רגע
הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו : ואשם דברי
הנה ק רגש אחר שורק בפך

בְּפִיךָ וּבְצֶל יְדֵי כְּסִיתֶיךָ לְנֹמֵעַ שָׁמַיִם וְלִיסַד אֲרָץ
 וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי-אֲתָהּ : הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי קוֹמִי
 יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר שְׁתִית מִיַד יְהוָה אֶת-כּוֹס חֲמָתוֹ
 אֶת-קִבְעַת כּוֹס הַתְּרַעְלָה שְׁתִית מִצִּירָתוֹ : אֵיךְ
 מִנְהַל לָהּ מִכָּל-בָּנִים יִלְדָה וְאֵין מַחֲזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל-
 בָּנִים גִּדְּלָהּ : שְׁתִים הִנֵּה קְרָאתֶיךָ מִי יַגִּיד לָךְ
 הַשֵּׁד וְהַשֹּׁבֵר וְהַרְעֵב וְהַחֲרֹב מִי אֲנַחֲמֶךָ : בְּנִיךָ
 עֵלְמוּ שִׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כְּלִי-חֻצוֹת כִּתּוּבֵי מִכְמַר
 הַמַּלְאִים חֲמַת-יְהוָה גִּעַרְתָּ אֱלֹהֶיךָ : לָכֵן שָׁמַע־
 נָא זֹאת עֵנִיה וּשְׁכַרְתָּ וְלֹא מִיִּין : כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוִה וְאֱלֹהֶיךָ יִרִיב עִמּוֹ הִנֵּה לִקְחָתִי מִיַּד אֶת-
 כּוֹס הַתְּרַעְלָה אֶת-קִבְעַת כּוֹס חֲמָתִי לֹא-חֹסִפִּי
 לְשִׁתוֹתָהּ עוֹד : וּשְׁמַתִּיה בְּיַד מוֹגֵף אֲשֶׁר-אָמְרוּ
 לְנַפְשִׁךָ שְׁחִי וְנַעֲבְרָה וְתִשְׁמִי כְּאֲרֵץ גֹּף וְכַחוּץ
 לְעֵבְרִים : עוֹרִי עוֹרִי לְבָשִׁי עוֹף צִיּוֹן לְבָשִׁי בְנֵי
 תְּפֹאֲרֶתְךָ יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יִבְאֵ-
 בָךְ עוֹד עַרְל וְטָמֵא : הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוֹמִי שְׁבִי
 יְרוּשָׁלַם הַתְּפַתְּחוּ מוֹסְרֵי צִנְאָרְךָ שְׁבִיָה בַת-צִיּוֹן :
 כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה חֲנֹם נִמְכַרְתֶּם וְלֹא בִכְסֶף
 תִּגְאָלוּ : כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִצְרַיִם יִרְדֵּ-עִמִּי
 בְּרֹאשְׁנָה לְגוֹר שֵׁם וְאֲשׁוֹר כְּאֶפֶס עֲשִׂקוּ : וְעַתָּה
 מִדֹּלִי-פָה נֹאם-יְהוָה כִּי-לִקַּח עִמִּי חֲנֹם מִשְׁלוֹ
 יְהִלְלוּ נֹאם-יְהוָה וְתַמִּיד כָּל-הַיּוֹם שְׁמִי מִנְּאִץ :
 לָכֵן יִדַע עַמִּי שְׁמִי לָכֵן בְּיוֹם הַהוּא כִּי-אֲנִי-הוּא

מ רפויה התפתחי ק משלוי ק המדבר

הַמְדַבֵּר הַנְּנִי : מִה-נֶאֱוָו עַל-הַהָרִים רִגְלֵי מְבַשֵּׁר
 מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אָמַר
 לְצִיּוֹן מִלֵּךְ אֱלֹהֶיךָ : קוֹל צִפְיָךְ נִשְׁאֹו קוֹל יְחִדּוֹ
 יִרְנְנוּ כִּי עֵץ בְּעֵץ יִרְאוּ בְּשׁוֹב יְהוָה צִיּוֹן : פָּצְחוּ
 רִנְנוּ יְחִדּוּ חֲרָבוֹת יְרוּשָׁלַם כִּי-נָחַם יְהוָה עִמּוֹ
 גָּאֵל יְרוּשָׁלַם : חֲשַׁף יְהוָה אֶת-זְרוּעַ קִדְשׁוֹ לְעֵינֵי
 כָּל-הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל-אֶפְסֵי אֲרָץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ :
 סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשֵּׁם טָמֵא אֶל-תִּגְעוּ צְאוּ מִתּוֹכָהּ
 הִבְרּוּ נִשְׂאִי כָּלִי יְהוָה : כִּי לֹא בַחֲפוּז תִּצְאוּ
 וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכּוּן כִּי-הֲלַךְ לְפָנֶיכֶם יְהוָה
 וּמֵאֶסְפְּכֶם אֲרֵהִי יִשְׂרָאֵל :

הפטרות שפטים כמנהג האיטליאני שמואל א' סימן ח'

וְיִהִי כַּאֲשֶׁר זָקַן שְׁמוּאֵל וַיִּשֶׂם אֶת-בָּנָיו שְׁפָטִים
 לְיִשְׂרָאֵל : וַיְהִי שֵׁם-בְּנוֹ הַבְּכוֹר יוֹאֵל וְשֵׁם
 מִשְׁנֵהוּ אֲבִיָה שְׁפָטִים בְּבֶאֱר שְׁבַע : וְלֹא-הָלְכוּ
 בְּנָיו בְּדַרְכּוֹ וַיִּטּוּ אַחֲרָי הַבְּצַע וַיִּקְחוּ-שֹׁחַד וַיִּטּוּ
 מִשְׁפָּט : וַיִּתְקַבְּצוּ כָּל זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל-
 שְׁמוּאֵל הַרְמַתָּה : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה זָקֵנָה
 וּבְנֶיךָ לֹא הָלְכוּ בְּדַרְכֶיךָ עֲתָה שִׁימָה-לָנוּ מִלֵּךְ
 לְשִׁפְטֵנוּ כְּכָל-הַגּוֹיִם : וַיִּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל
 כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ תִּגְהַדְנוּ מִלֵּךְ לְשִׁפְטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל
 שְׁמוּאֵל אֶל-יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל שְׁמַע
 בְּקוֹל הָעָם לְכָל אֲשֶׁר-יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֶתְךָ
 מֵאֶסּוּ כִּי-אֲתִי מֵאֶסּוּ מִמְּלֶךְ עֲלֵיהֶם : כְּכָל-הַמַּעֲשִׂים

אשר ברכיו ק

אשר עשו מיום העלתי אותם ממצרים ועד היום
היה ועובני ועבדו אלהים אחרים בן המה
עשים גם לך : ועתה שמע בקולם אך כי העד
תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך
עליהם : ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל
העם השאלים מאתו מלך : ויאמר זה יהיה משפט
המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח ושם לו
במרפכתו ובפרשיו ורצו לפני מרפכתו : ולשום
לו שרי אלפים ושרי המישים ולחרש חרישו ולקצר
קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו : ואת
בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאמות : ואת
שדותיכם ואת פרמיכם וזיתים הטובים יקח
ונתן לעבדיו : וזרעכם וכרמיכם יעשר ונתן
לסריסיו ולעבדיו : ואת עבדיכם ואת שפחותיכם
ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה
למלאכתו : צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים :
ועקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם
לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא : וימאנו
העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם
מלך יהיה עלינו : והיינו גם אנחנו בכל ההגוים
ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו :
וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני
יהוה : ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם
והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי
ישראל

מלך ל הגושה

ישראל לכו איש לעירו :

הפטרת כי תצא ישעיה סימן נ"ד

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא חלה
כי רבים בני שומכה מבני בעורה אמר
יהוה : הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך
ישו אל תחשבי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי :
כי ימין ושמואל תפריצי וזרעך גוים ירש וערים
גשמות יושבו : אל תיראי כי לא תבושי ואל
תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי
וחרפת אלמנותיך לא תזכירי עוד : כי בעליך
עשיך יהוה צבאות שמו ונאך קדוש ישראל
אלהי כל הארץ יקרא : כי כאשה עובדה ועצובה
רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר
אלהיך : ברנע קטן עובתי וברחמים גדלים
אקבצך : בשצף קצף הסתרתני פני רגע ממך
ובחסד עולם רחמתך אמר גאלך יהוה : כי מי
נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על
הארץ בן נשבעתי מקצף עליך ומגערבך : כי
ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך
לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך
יהוה :

הפטרת כי תצא כמנהג האיטליאני שמואל א סימן י"ז

ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו

שכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין

דברים כג 25

עוקה

עוקה באפס דמים : ושאול ואיש ישראל נאספו
 ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת
 פלשתים : ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל
 עמדים אל ההר מזה והגיא ביניהם : ויצא איש
 הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מנת גבהו
 שש אמות וזרת : וכובע נחשת ער ראשו ושריון
 קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת
 אלפים שקלים נחשת : ומצחת נחשת ער דגליו
 וכידון נחשת בין כתפיו : וחץ חניתו כמנור ארזים
 ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא
 הצנה הלך לפניו : ויעמד ויקרא אל מערכות
 ישראל ויאמר להם למה תצאו לערך מלחמה
 הלא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברז
 לכם איש וירד אלי : אם יוכל להלחם אתי והכני
 והיננו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתיו
 והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו : ויאמר
 הפלשתי אני חרפתי את מערכות ישראל היום
 הזה תנורלי איש ונלחמה יחד : וישמע שאול
 וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויחתו
 ויראו מאד : וידוד בן איש אפרתי הזה מבית
 לחם יהודה ושמו ישי ורו שמונה בנים והאיש
 בימי שאול וקן בא באנשים : וילכו שלשת בני
 ישי הגדלים הלכו אחרי שאול למלחמה ושם
 שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור
 ומשנהו

ישן ק

ומשנהו אבינר וב השלישי שמה : וידוד הוא הקטן
 ולשלשה הגדלים הלכו אחרי שאול : וידוד הלך
 ושב מעל שאול לרעות את צאן אביו בית לחם :
 ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים
 יום : ויאמר ישי לדוד בנו קהנא לאחיה אפת
 הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה
 לאחיה : ואת עשרת חריצי החלב האלה תביא
 לשר האלף ואת אחיה תפקד לשלום ואת
 ערבתם תקח : ושאול והמה ובר איש ישראל
 בעמק האלה גלחמים עם פלשתים : וישכם דוד
 בבקר ויטש את הצאן על שמר וישא וילך כאשר
 צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל המערכה
 והרעו במלחמה : והערך ישראל ופלשתים מערכה
 לקראת מערכה : ויטש דוד את הכלים מעליו
 ערוד שומר הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל
 לאחיו לשרום : והוא מדבר עם והנה איש
 הבנים עוקה גלית הפלשתי שמו מנת ממערות
 פלשתים וידבר בדברים האלה וישמע דוד :
 וכל איש ישראל בראותם את האיש וינסו מפניו
 ויראו מאד : ויאמר איש ישראל הו איתם האיש
 העלה הזה פי להרוץ את ישראל עלה והיה האיש
 אשר יבנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו
 יתלדו ואת בית אביו יעשה הפשי בישראל :
 ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה-

יעשה

מלרע ממערכות ק' רגושה

יעשה לאיש אשר יבה את הפלשתי הלו והסיר
 חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה
 כי חרף מערכות אלהים חיים : ויאמר לו העם
 כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יבנו :
 וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל-האנשים
 ויחר-אף אליאב בדוד ויאמר למה-זה ירדת ועל-
 מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי
 את-דודך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה
 ירדת : ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר
 הוא : ויסב מאצלו אר-מול אחר ויאמר בדבר
 הזה וישבהו העם דבר בדבר הראשון : וישמעו
 הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני-שאול ויקהו :
 ויאמר דוד אל-שאול אל-יפל לב-אדם עליו
 עבדך ילך וינחם עם-הפלשתי הזה : ויאמר שאול
 אל-דוד לא תוכל ללכת אר-הפלשתי הזה להלחם
 עמו כי-נער אתה והוא איש מלחמה מנעריו :
 ויאמר דוד אל-שאול רעה הוה עבדך לאביו
 בצאן ובא הארי ואת-הדוב ונשא שם מהערר :
 ויצאתי אחריו והכתיו והצלתני מפיו וקם עלי
 והחזקתי בזקני והכתיו והמיתיו : גם את-הארי
 גם-הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה
 כאחד מהם כי חרף מערכות אלהים חיים : ויאמר
 דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא
 יצלני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל-דוד

לך

ת רגושה

לך ויהוה יהיה עמך :

הפטרת כי תבא לספרדים ולאשכנזים ישעיה סימן ס'

קומי אורי כי-בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח :
 כי-הנה החושך יכסה-ארץ וערפל לאמים
 ועליך זרח יהוה וכבודו עליך יראה : והלכו גוים
 לאורך ומלכים לנגה זרח : שאי-סביב עיניך
 וראי כלם נקבצו באור-לך בניך מרחוק יבאו
 ובנתיהך ער-צד תאמנה : אז תראי ונהרת ופחד
 זרח לבבך כי-יהפך עליך המון ים חיל גוים
 יבאו לך : שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועפפה
 כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה
 יבשרו : כל-צאן קדר יקבצו לך אילי נביות
 ישרתונך יעלו ער-רצון מובחי ובית תפארת
 יפארו : מי-אלה פעב תעופינה וכיונים אל-
 ארבתיהם : כירי אים יקוו ואניות תרשיש
 בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם
 לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך :
 ובנו בני-נכר המתיה ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי
 הכיתיה וברצוני רחמתיה : ופתחו שעריך תמיד
 יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים
 ומלכיהם נהוגים : כי-הגוי והממלכה אשר לא-
 יעבדוך יאברו והגוים חרב יחרבו : כבוד הלבנון
 יאליך יבא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר
 מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד : והלכו אליך

שחוח

שְׁחֹחַ בְּנֵי מִעֲבֹדְךָ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עַל-כַּפּוֹת רַגְלֶיךָ כָּל-
מִנְאֻצֶיךָ וְקִרְאוּ לְךָ עִיר יְהוָה צִיּוֹן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :
תַּחַת הַיּוֹתֵךְ עֹזְבָה וּשְׁנוּאָה וְאִין עֹבֵר וּשְׁמַתֶיךָ
לִגְאוֹן עוֹלָם מִשׁוֹשׁ דּוֹר וָדוֹר : וַיִּנְקַת חֶלֶב גּוֹיִם
וַיִּשַׁד מַלְכִים תִּינַקִּי וַיִּדְעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֶךָ
וְנִאֲרָךְ אֲבִיר יַעֲקֹב : תַּחַת הַנְּחֻשֶׁת אֲבִיא זֶה־ב
וְתַחַת הַבְּרוֹז אֲבִיא כֶסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחֻשֶׁת
וְתַחַת הָאֲבָנִים בְּרוֹז וּשְׁמַתִּי פִקְדָתְךָ שְׁלוֹם וְנִשְׁפָּךְ
צִדְקָה : לֹא-יִשְׁמַע עוֹד חֶמֶס בְּאַרְצְךָ שׁוֹד וּשְׁבֵר
בְּגִבּוֹלֶיךָ וְקִרְאֵת יִשׁוּעָה חוֹמַתֶיךָ וּשְׁעָרֶיךָ תִּהְיֶה :
לֹא-יְהִי־לְךָ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם וּלְלַגְנָה הַיָּרֵחַ
לֹא-יֵאֵיר לְךָ וְהִיהֶלְךָ יְהוָה לְאוֹר עוֹלָם וְאֱלֹהֶיךָ
לְתַפְאֲרָתְךָ : לֹא-יָבֹא עוֹד שֶׁמֶשׁ וַיִּרְחַךְ לֹא יֵאֱסֹף
כִּי-יְהוָה יְהִי־לְךָ לְאוֹר עוֹלָם וּשְׁלָמוֹ יְמֵי אֲבֹלֶךָ :
וְעַמְּךָ כָּל־סְדֻקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטַּעַן
מַעֲשֵׂה יָדֵי לְהַתְּפָאֵר : הִקְטַן יְהוָה לְאַלְף וְהִצְעִיר
לְגוֹי עֲצוּם אֲנִי יְהוָה בְּעַתָּה אֲחִישְׁנָה :

הפטרת כי תבא כמנהג האיטליאני יהושע סימן ח'

אִז יִבְנֶה יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בְּהַר עֵיבֵל : כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכַתוּב בְּסֵפֶר תוֹרַת מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ
אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת אֲשֶׁר לֹא-הִנִּיף עֲלֵיהֶן בְּרוֹז וַיַּעֲלוּ
עָלָיו עֹלוֹת לַיהוָה וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים : וַיִּכְתַּב-שֵׁם
עַל-הָאֲבָנִים אֶת מִשְׁנֵה תוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב
לְפָנָיו

מטע ק'

לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְכָל-יִשְׂרָאֵל וּקְנִיּוֹ וּשְׁטָרִים
וּשְׁפָטָיו עֹמְדִים מִזֶּה וּמִזֶּה לְאֵרוֹן נֹגַד הַכְּהֻנִּים
הַלְוִיִּם נִשְׂאִי אֵרוֹן בְּרִית-יְהוָה בְּגֵר כַּאֲזַחַח חֲצִי
אֶל-מֹדֵל הַר-גִּרְזִים וְהַחֲצִי אֶל-מֹדֵל הַר-עֵיבֵל
כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה לְכַרֵּךְ אֶת-הָעַם
יִשְׂרָאֵל בְּרֵאשִׁינָה : וְאַחֲרֵיכֵן קָרָא אֶת-כָּל-דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה הַבְּרֻכָּה וְהַקְּלִלָה כְּכָל-הַפְּתוּב בְּסֵפֶר
הַתּוֹרָה : לֹא הָיָה דָבָר מִכָּל אֲשֶׁר-צִוָּה מֹשֶׁה אֲשֶׁר
לֹא-קָרָא יְהוֹשֻׁעַ נֹגַד כָּל-קְהַל יִשְׂרָאֵל וְהַנָּשִׁים
וְהַטָּף וְהַגֵּר הַזֹּלֶכֶךְ בְּקִרְבָּם : וַיְהִי כִשְׁמַע כָּל-
הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הִירְדָן בְּהַר וּבִשְׁפֵלָה וּבְכָל
חוֹף הַיָּם הַגְּדוֹל אֶל-מֹדֵל הַלְּבָנוֹן הַחֲתִי וְהָאֱמֹרִי
הַכְּנַעֲנִי רַחֲמֵי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי : וַיִּתְּקַבְּצוּ יַחְדָּו
לְהִלָּחֵם עִם-יְהוֹשֻׁעַ וְעִם-יִשְׂרָאֵל פֶּה אֶחָד : וַיֹּשְׁבֵי
גִבְעוֹן שָׁמְעוּ אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירִיחוֹ וְלָעִי :
וַיַּעֲשׂוּ גַם-הֵמָּה בְּעֶרְמָה וַיִּלְכּוּ וַיִּצְטָרוּ וַיִּקְחוּ שָׂקִים
בָּלִים לְחַמּוּרֵיהֶם וּנְאֻדוֹת יַיִן בָּלִים וּמִבְּקָעִים
וּמִצֻּרִים : וַנַּעֲלוֹת בָּלוֹת וּמִטְּלָאֵת בְּרַגְלֵיהֶם
וּשְׁלֵמוֹת בָּלוֹת עֲלֵיהֶם וְכָל לֶחֶם צֵידָם יָבֵשׁ הָיָה
נִקְדָּים : וַיִּלְכּוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּל
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֶל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַרְץ רְחוֹקָה
בָּאנוּ וְעַתָּה כִּרְתוּ-לָנוּ בְרִית : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ-יִשְׂרָאֵל
אֶל-יְהוָה אוֹלֵי בְּקִרְבֵי אֲתָה יוֹשֵׁב וְאֵיךְ אֲכַרְוֶת-
לְךָ בְרִית : וַיֹּאמְרוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ עַבְדֶיךָ אֲנַחְנוּ

אברה ק' ויאמר ק'

ויאמר

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמֵאַיִן תִּבְּאוּ :
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאַרְץ רְחוֹקָה מְאֹד בָּאוּ עִבְדֶיךָ לְשֵׁם
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־שָׁמְעוּ שְׁמֵנוּ שָׁמְעוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 בְּמִצְרַיִם : וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה לְשָׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי
 אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן מֶלֶךְ הַשְּׁבוּן וְלַעֲוֹג
 מֶלֶךְ הַבְּשָׁן אֲשֶׁר בְּעִשְׁתְּרוֹת : וַיֹּאמְרוּ אֵלָינוּ וְקִינִינוּ
 וְכָל־יֹשְׁבֵי אֶרְצֵנוּ לֵאמֹר קָחוּ בְיָדְכֶם צִדָּה לְדֶרֶךְ
 וּלְכוּ לְקַרְאֵתָם וַאֲמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם עִבְדֵיכֶם אֲנַחְנוּ
 וְעַתָּה בְּרַתְּוֹלָנוּ בְּרִית : זֶה לְחַמְנוּ חֵם הַצִּטִּידָנוּ
 אֹתוֹ מִבְּתֵינוּ בַּיּוֹם צִאתָנוּ לְלִכְתּוֹת אֲלֵיכֶם וְעַתָּה
 הִנֵּה יָבֵשׁ וְהָיָה נִקְדִים : וְאֱלֹהֵי נַאֲדוֹת הַיַּיִן אֲשֶׁר
 מִלְּאָנוּ חֲדָשִׁים וְהִנֵּה הִתְבַּקְּעוּ וְאֱלֹהֵי שְׁלֹמוֹתֵינוּ
 וְנַעֲלִינוּ בְּלוּ מֶרֶב הַדֶּרֶךְ מְאֹד : וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים
 מִצִּידָם וְאֶת־פִּי יְהוָה לֹא שָׁאֲלוּ : וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ
 שְׁלוֹם וַיְכַרְתּוּ לָהֶם בְּרִית לְחַיּוֹתָם וַיִּשְׁבְּעוּ לָהֶם
 נְשִׂאֵי הָעֵדָה : וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַחֲרָי
 אֲשֶׁר־בָּרַתְנוּ לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־קָרְבִים הֵם
 אֵלָיו וּבִקְרָבוֹ הֵם יֹשְׁבִים : וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ
 אֶל־עָרֵיהֶם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעָרֵיהֶם גְּבֻעוֹן וְהַכְּפִירָה
 וּבִאֲרוֹת וּקְרִית יַעֲרִים : וְלֹא הָבֹום בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כִּי־נִשְׁבְּעוּ לָהֶם נְשִׂאֵי הָעֵדָה בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּלְנוּ כָּל־הָעֵדָה עַד־הַנְּשִׂאִים : וַיֹּאמְרוּ כָּל־
 הַנְּשִׂאִים אֶל־כָּל־הָעֵדָה אֲנַחְנוּ נִשְׁבְּעֵנוּ לָהֶם
 בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה לֹא נוֹכַל לִנְגַע בָּהֶם :
 וְרֵאשֹׁנָה יִתְּרָה וְאֵת

זֹאת נַעֲשֶׂה לָהֶם וְהַחִיָּה אוֹתָם וְלֹא־יְהִיָּה עֲלֵינוּ
 לְקַץ עַד־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבְּעֵנוּ לָהֶם : וַיֹּאמְרוּ
 אֲלֵיהֶם הַנְּשִׂאִים יְחִיו וַיְהִיו חֲטָבֵי עֵצִים וְשֹׂאֲבֵי־
 מַיִם לְכָל־הָעֵדָה כַּאֲשֶׁר דִּבְּרוּ לָהֶם הַנְּשִׂאִים :
 וַיִּקְרָא לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר לְמָה
 רַמַּיתֶם אֹתָנוּ לֵאמֹר רְחוֹקִים אֲנַחְנוּ מִכֶּם מְאֹד
 וְאַתֶּם בִּקְרַבְנוּ יֹשְׁבִים : וְעַתָּה אֲרוּרִים אַתֶּם וְלֹא־
 יִכְרַת מִכֶּם עֵבֶד וְחֲטָבֵי עֵצִים וְשֹׂאֲבֵי מַיִם לְבֵית
 אֱלֹהֵי : וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ כִּי הִגִּד הַגִּד
 לְעַבְדֶיךָ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה
 עֲבֹדוּ לַתֵּת לָכֶם אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְלֹהֵשְׁמִיד אֶת־
 כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וַיִּירָא מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵינוּ
 מִפְּנֵיכֶם וְנַעֲשֶׂה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה : וְעַתָּה הִנְנוּ
 בְּיָדְךָ כַּטּוֹב וְכִישׁוֹר בְּעֵינֶיךָ לַעֲשׂוֹת לָנוּ עֲשֵׂה :
 וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן וַיִּצַּל אוֹתָם מִיַּד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא
 הִרְגוּם : וַיִּתְּנֵם יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם הַהוּא חֲטָבֵי עֵצִים
 וְשֹׂאֲבֵי־מַיִם לָעֵדָה וּלְמוֹבָח יְהוָה עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר :

הפטרת נצבים כמנהג הספרדים והאשכנזים ישעיה סימן ס"א

והאיטליאני אומרים אותה בשבת תנונה ומתחילים מזה הפסוק קודם

וְנֹדַע בְּגוֹיִם זָרָעִים וְצִאצְאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים כָּל־
 רְאִיֵּיהֶם יִפְּרוּם כִּי הֵם זָרַע בְּרָךְ יְהוָה :

כאן מתחילים הספרדים

שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה תִּגַּל נַפְשִׁי בַּאֱלֹהֵי כִּי
 רְבִים כַּד 24 מלעיל הלבישני

הלבִישֵׁנִי בַגְדֵי־יֵשַׁע מְעִיר צְדָקָה יַעֲמֵנִי כַחַתָּן
יִכְתֹּן פִּאֶר וּכְבֹלָה תַעֲדָה כְּלִיה : כִּי כְאָרֶץ
תּוֹצִיא צִמְחָה וּכְנֶגַה זְרוּעֶיהָ תִצְמִיחַ בֶּן אֲדֹנָי
יְהוָה יִצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהַלֵּךְ נֹגֵד כָּל־הַגּוֹיִם : לְמַעַן
צִיּוֹן לֹא אֲחַשֶׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֲשַׁקוּט עַד־
יֵצֵא כְנֶגַה צְדָקָה וּישׁוּעָתָהּ כַּלְפִיד יִבְעַר : וְדָאוּ
גוֹיִם צְדָקָה וְכָל־מַלְכִים כְּבוֹדָהּ וּלְקָרָא לָהּ שֵׁם
חֹדֶשׁ אֲשֶׁר פִּי יְהוָה יִקְבְּנוּ : וְהָיִית עֲטֹרַת תְּפָאֶרֶת
בְּיַד־יְהוָה וּצְנוּף מְלוּכָה בְּכַף־אֱלֹהֶיהָ : לֹא־יֵאמֶר
לָהּ עוֹד עֲזוּבָה וּלְאֶרֶץ לֹא יֵאמֶר עוֹד שְׂמֵמָה כִּי
לָהּ יִקְרָא חִפְצֵי־בָהּ וּלְאֶרֶץ בְּעוֹלָה כִּי־חִפְצֵי יְהוָה
בָּהּ וְאֶרֶץ תִּבְעַל : כִּי־יִבְעַל בַּחֹר בְּתוֹלָה יִבְעֹרֶה
בְּנִיף וּמְשׁוֹשׁ חֶתֶן עַל־כִּלְיָהּ יִשֵּׁשׁ עַל־יָהּ אֱלֹהֶיהָ :
עַל־חֹמְתֶיהָ יְרוּשָׁלַם הִפְקִדְתִּי שְׂמֵרִים כָּל־הַיּוֹם
וְכָל־הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יֲחַשׂוּ חֲמוּזִירִים אֶת־יְהוָה
אֶל־דְּמֵי לֶכֶם : וְאֶל־תִּתְּנוּ דְמֵי לוֹ עַד־יִכּוֹנֵן וְעַד־
יִשִּׁים אֶת־יְרוּשָׁלַם תְּהִלָּה בְּאֶרֶץ : נִשְׁבַּע יְהוָה
בִּימֵינוּ וּבִזְרוּעַ עֵזוֹ אִם־אֵתֶן אֶת־דִּגְלָהּ עוֹד מֵאֲכָל
לֶאֱיִבֶיהָ וְאִם־יִשְׁתּוּ בְנֵי־נֶכֶד תִּירוּשָׁף אֲשֶׁר יִגְעַת
בוֹ : כִּי מֵאֲסֹפִיו יֵאֱכְלוּ וְהִלְלוּ אֶת־יְהוָה וּמִקְבָּצָיו
יִשְׁתְּהוּ בַּחֲצֹרֹת קִדְשֵׁי : עֲבְרוּ עֲבְרוּ בְּשַׁעֲרֵים
פִּנּוּ דֶרֶךְ הָעַם סָלוּ סָלוּ הַמַּסְלָה סָקְלוּ מֵאֲבָן
הָרִימוּ נֶס עַל־הָעַמִּים : הִנֵּה יְהוָה הִשְׁמִיעַ אֶל־
קִצֵּה הָאָרֶץ אָמְרוּ לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֶה בָּהּ הִנֵּה

שכרו

ובנין ק'

שָׁכְרוּ אֹתוֹ וּפְעַלְתּוֹ לִפְנֵי : וּקְרָאוּ לָהֶם עַם־הַקֹּדֶשׁ
נְאוּלֵי יְהוָה וְלָהּ יִקְרָא דְרוֹשָׁה עִיר לֹא נִעְזְבָה :
מִי־זֶה ! בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בַּגְדִים מְבַצְרָה זֶה הַדּוֹר
בְּלִבוֹשׁוֹ צִעָה בְּרֵב כְּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בְּצְדָקָה רַב
לְהוֹשִׁיעַ : מְדוּעַ אֲדָם לְלִבוֹשָׁף וּבַגְדֵיהָ בְּדֶרֶךְ
בְּנֵת : פוֹרָה ! דְּרַכְתִּי לְבִדֵי וּמַעֲמִים אֵין־אִישׁ אֹתִי
וְאֲדַרְכֶם בְּאִפִּי וְאֲרַמְסֶם בַּחֲמָתִי וְיִזַּן נִצָּחִים עַל־
בְּנֵי וְכָל־מְלֻבוּשֵׁי אֲנָאֵלֵתִי : כִּי יוֹם נִקַּם בְּלִבִּי
וּשְׁנַת נְאוּלֵי בָאָה : וְאֲבִיט וְאֵין עוֹר וְאִשְׁתוּמַם
וְאֵין סוּמָךְ וְתוֹשַׁע לִי זְרַעִי וְחַמְתִּי הִיא סִמְכַתִּנִּי :
וְאֲבוּס עַמִּים בְּאִפִּי וְאֲשַׁכְרֶם בַּחֲמָתִי וְאוֹרִיד
לְאֶרֶץ נִצָּחִים : חֲסִדֵי יְהוָה ! אֲזַכִּיר תְּהִלּוֹת יְהוָה
כַּעַל כָּל אֲשֶׁר־נִמְלְנוּ יְהוָה וְרַב־טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־נִמְלַם כְּרַחֲמָיו וְכִרְבַּח חֲסִדָיו : וַיֹּאמֶר אֶךְ־עַמִּי
הִמָּה בָּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ וְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ : בְּכִר־
צִרְתָּם ! לֹא צָר וּמְלֹאךָ פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם בְּאַהֲבָתוֹ
וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלֵם וַיִּנְטָלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כְּרִימֵי
עוֹלָם :

הפטרת נצבים כמנהג האיטליאני יהושע סימן כ"ד

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׂכַמְהוּ
וַיִּקְרָא דָוָן וַיִּשְׁמָעוּ וַיִּשְׁפָּטוּ
וַיִּשְׁטְרוּ וַיִּתְּצוּ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ
אֶל־כָּל־הָעָם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר
הַנְּהַר יִשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תֵּרַח אָבִי אֲבִרָהָם
וְאָבִי

לו ק'

וְאֵבִי נָחֹר וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים : וְאָקַח אֶת-
 אֲבִיכֶם אֶת-אֲבִירָם מֵעֶבֶר הַנְּהַר וְאֹלְךָ אוֹתוֹ
 בְּכָל-אֶרֶץ כְּנָעַן וְאָרְפָּה אֶת-זֶרְעוֹ וְאִתָּן-לוֹ אֶת-
 יִצְחָק : וְאִתָּן לִיִּצְחָק אֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-עֵשָׂו וְאִתָּן
 לְעֵשָׂו אֶת-הַר שְׁעֵיר לְרִשְׁתּוֹ אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו
 יָרְדוּ מִצְרַיִם : וְאֶשְׁלַח אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן וְאָנֹכִי
 אֶת-מִצְרַיִם כְּאִשֶּׁר עֲשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרַי הוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם : וְאוֹצִיא אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וְתָבֹאוּ
 הַיַּמָּה וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרַי אֲבוֹתֵיכֶם בְּרוֹכֵב
 וּבִפְרָשִׁים יַם-סוּף : וַיַּעֲקֹב אֶל-יְהוָה וַיִּשָּׂם מֵאֵפֶל
 בֵּינֵיכֶם וּבֵין הַמִּצְרַיִם וַיָּבֵא עָלָיו אֶת-הַיָּם וַיִּכְסְהוּ
 וַתֵּרְאִינָה עֵינֵיכֶם אֶת אֲשֶׁר-עֲשִׂיתִי בַּמִּצְרַיִם וַתֵּשְׁבוּ
 בַּמִּדְבָּר יָמִים רַבִּים : וְאֶבְרָאִה אֶתְכֶם אֶל-אֶרֶץ
 הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּלְחַמוּ אֶתְכֶם וְאִתָּן
 אוֹתָם בַּיַּדְכֶם וַתִּירָשׁוּ אֶת-אֶרֶץ אֲשֶׁר וְאֶשְׁמִידֶם
 מִפְּנֵיכֶם : וַיִּקַּם בְּלָק בֶּן-צְפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחַם
 בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא לְבָלָעַם בֶּן-בְּעוֹר לְקַלֵּל
 אֶתְכֶם : וְלֹא אָבִיתִי לְשִׁמְעַע לְבָלָעַם וַיִּבְרַךְ בְּרוּךְ
 אֶתְכֶם וְאַצֵּל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ : וַתַּעֲבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן
 וְתָבֹאוּ אֶל-יְרִיחוֹ וַיִּלְחַמוּ בְכֶם בְּעַלְיִי-רִיחוֹ הָאֱמֹרִי
 וְהַפְּרָזִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַגְּרִזִּי הַחִי וְהַיְבוּסִי
 וְאִתָּן אוֹתָם בַּיַּדְכֶם : וְאֶשְׁלַח לְפָנֵיכֶם אֶת-הַצִּרְעָה
 וְתִגְרָשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי לֹא
 בְּחֶרֶבְךָ וְלֹא בְקִשְׁתְּךָ : וְאִתָּן לְכֶם אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא-
 יָגַעְתָּ

וארכה ק' ואביא ק'

יָגַעְתָּ בָּהּ וְעָרִים אֲשֶׁר לֹא-בְנִיתֶם וַתֵּשְׁבוּ בָהֶם
 בְּרַמִּים וּזְיִתִּים אֲשֶׁר לֹא-נִשְׁעַתֶּם אִתְּם אֲנִלִּים :
 וְעַתָּה יִרְאוּ אֶת-יְהוָה וַעֲבְדוּ אוֹתוֹ בְּתַמִּים וּבִאֱמֹת
 וְהִסִּירוּ אֶת-אֱלֹהִים אֲשֶׁר עֲבְדוּ אֲבוֹתֵיכֶם בְּעֶבֶר
 הַנְּהַר וּבַמִּצְרַיִם וַעֲבְדוּ אֶת-יְהוָה : וְאִם רַע בְּעֵינֵיכֶם
 לְעַבֵּד אֶת-יְהוָה בַּחֲרוּ לְכֶם הַיּוֹם אֶת-מִי תַעֲבֹדוּן
 אִם אֶת-אֱלֹהִים אֲשֶׁר-עֲבְדוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר בְּעֶבֶר
 הַנְּהַר וְאִם אֶת-אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אִתְּם יֹשְׁבֵים
 בְּאֶרֶץ אֲנֹכִי וּבֵיתִי נֶעֱבֹד אֶת-יְהוָה : וַיַּעַן הָעָם
 וַיֹּאמְרוּ חֲלִילָה לָנוּ מֵעֹבֵד אֶת-יְהוָה לְעַבֵּד אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים : כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוּא הַמַּעֲלָה אִתָּנוּ וְאֶת-
 אֲבוֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים וְאֲשֶׁר עָשָׂה
 לְעֵינֵינוּ אֶת-הָאֲתוֹת הַגְּדוֹלוֹת הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמְרֵנוּ
 בְּכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר-הִלְכְנוּ בָּהּ וּבְכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 עָבַרְנוּ בְּקִרְבָּם : וַיִּגְרַשׁ יְהוָה אֶת-כָּל-הָעַמִּים וְאֶת-
 הָאֱמֹרִי יֹשֵׁב הָאֶרֶץ מִפְּנֵינוּ גַם-אֲנַחְנוּ נֶעֱבֹד אֶת-
 יְהוָה כִּי-הוּא אֱלֹהֵינוּ :

הפטרת וילך כמנהג הספרדים הושע סימן י"ד

שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
 כִשְׁלֶת בְּעוֹנֶיךָ : קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים
 וְשׁוּבוּ אֶל-יְהוָה אָמְרוּ אֱלֹהֵינוּ כִּלְיָתָא עוֹן וְקַח-
 טוֹב וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ : אֲשׁוּר לֹא יוֹשִׁיעֵנו
 עַל-סוֹס לֹא נִרְכָּב וְלֹא-נֶאֱמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ אֲשֶׁר בְּךָ יִרְחַם יְתוֹם : אֶרְפָּא מְשׁוֹבְתָם
 אַהֲבָם

א נחה מעבר ק'

אֲהַבְתֶּם נִדְבָה כִּי שָׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ : אִהְיֶה כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח בְּשׁוֹשְׁנָה וְיִן שְׂרָשִׁיו כְּלִבְנוֹן : יִלְכוּ וַיִּנְקוּתָיו וַיְהִי כְּבֵית הוֹדוֹ וְרִיחַ לוֹ כְּלִבְנוֹן : וַיִּשְׁבוּ יוֹשְׁבֵי בְצֵלוֹ יַחֲיוּ דָגַן וַיִּפְרְחוּ כַגֶּפֶן וַזְּבֹרֵי בִין דִּבְנוֹן : אֶפְרַיִם מִה־לִּי עוֹד לַעֲצָבִים אֲנִי עֲנִיתִי וְאַשׁוּרֵנוּ אֲנִי כְּבָרוּשׁ רַעֲנָן מִמֶּנִּי פְרִיָה נִמְצָא : מִי חָכֵם וַיִּבֶן אֱלֹהִים נִבּוֹן וַיִּדְעֵם כִּי־יִשְׂרָאֵל דְּרָבִי יִהְיֶה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִבְשְׁרוּ בָם :

ואומרים אלו נ' פסוקים שבסוף מיכה

מִי־אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂאָ עוֹן וְעִבֵר עַל־פִּשְׁעֵי לְשֹׂאֵרֵי נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי־הִפִּין חֶסֶד הוּא : יִשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּמַצְלוֹת יָם בַּל־חֲטָאתָם : תִּתֵּן אֲמֵת לִיעֲקֹב חֶסֶד לֹא־בִרְהֵם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעַת לַאֲבֹתֵינוּ מִיַּמֵּי קָדֶם :

הפטרת וילך ככנהג האשכנזים ישעיה סימן נ"ח

דְּרִישׁוֹ יְהוָה בְּהַמְצָאוֹ קִרְאָהוּ בְּהִיזוֹתוֹ קְרוֹב : יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכָו וְאִישׁ אֹן מִהַשְׁבֵּרָתוֹ וַיִּשָׁב אֶל־יְהוָה וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסֻלּוֹחַ : כִּי לֹא מִחֲשָׁבוֹתֵי מִחֲשָׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דְרָכֵיכֶם דְּרָכֵי נֹאם יְהוָה : כִּי־גִבְהוּ שָׁמַיִם מֵאֲרֶץ כֵּן גִּבְהוּ דְרָכֵי מְדַרְכֵיכֶם וּמִהַשְׁבֵּרָתִי מִמִּחֲשָׁבוֹתֵיכֶם : כִּי כַּאֲשֶׁר יִרַד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יִשׁוּב כִּי אִם־הִרְוָה אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לְזֶרַע וְלַחֵם לְאֹכַל : כֵּן יִהְיֶה

בב' טעמים

דברי

דְּבַרִּי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יִשׁוּב אֵלַי רִיקִם כִּי אִם־עֲשֵׂה אֶת־אֲשֶׁר חִפְצָתִי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו : כִּי־בִשְׂמֵחָה תִצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּגְבְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבֻעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־קֶף : תַּחַת הַנְּעֻצוֹן יַעֲלֶה כְּרוֹשׁ תַּחַת הַסְּרַפָּד יַעֲלֶה הַדָּם וְהִיָּה לִיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכְרַת : כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁמְרוּ מִשְׁפַּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרוֹבָה יִשׁוּעָתִי לְבֹא וְצַדִּיקְתִּי לְהַגְלוֹת : אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹאת וּבֶן־אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שְׁמֵר שֶׁבֶת מִחֲלָלוֹ וְשְׁמֵר יָדוֹ מִעֲשׂוֹת כְּדָרַע : וְאֶל־יֹאמֵר בֶּן־הַנֶּכֶד הַגָּלוּה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַבְּדִילֵנִי יְהוָה מֵעַד עַמּוֹ וְאֶל־יֹאמֵר הַסְּרִים הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ : כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לְסָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שִׁבְתֹּתֵי וּבְחָרוּ בְּאֲשֶׁר חִפְצָתִי וּמַחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי : וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבַחֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנֵים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֲתִן־לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכְרַת : וּבְנֵי הַנֶּכֶד הַגָּלוּים עַל־יְהוָה לְשָׁרְרוּ וּלְאֲהַבָּה אֶת־שֵׁם יְהוָה לְהִיזוֹת לוֹ לְעַבְדִּים בַּל־שְׁמֵר שֶׁבֶת מִחֲלָלוֹ וּמַחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי : וְהִבִּיאֹתִים אֶל־הָרַ קְדִישִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלְתִּי עוֹלֵתֵיהֶם וּנְבַחֵיהֶם לְרַצּוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה וְקִרְאָ לְכָל־הָעַמִּים : נֹאם אֲדַנִּי יְהוָה מִקִּבְּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֹּץ עֲלֵיו לְנִקְבְּצָיו :

ותחת ק'

הפטרת

הפטרת האוינו כמנהג הספרדים שמואל ב' סימן כ"ב

וידבר דוד ליהוה את-דברי השירה הזאת ביום
הציל יהוה אתו מכף כל-איביו ומכף שאור:
ויאמר יהוה סלע ומצודתי ומפלטיי: אלהי
צורי אכסה-בו מגני וקרן ישעי משגבי
ומנוסי משעי מחמס תשיעני: מהלל
אקרא יהוה ומאיבי אושע: כי אפפוני משברי-
מות נחלי בליעל יבעתני: חבלי
שאור סבני קדמני מקשי
מות: בצר-לי אקרא יהוה ואר-
אדחי אקרא וישמע מהיכלו
קולי ושועתי באזניו: ותגעש
ותרעש הארץ מוסדות השמים
ירגזו ותגעשו כי-חרה לו: ענה
עשן באפו ואש מפיו
תאכל גחלים בערו ממנו: ויט
שמים וירד וערפל תחת
רגליו: וירכב על-כרוב ועף וירא
על-בנפי-רוח: וישת השם סביגתיו
סבות חשרת-מים עבי שחקים: מנה
נגדו בערו גחלי-אש: ירעם מן-שמים
יהוה ועליו יתן קולו: וישלח
חצים ויפיצם ברק ויהמם: ויראו אפיקי
ם יגלו מסדות תבל בגערת
ותגעש ק' ויהם ק' יהוה

יהוה מנשמת רוח אפו: יקחני
ימשני ממים רבים: מאיבי עי
משנאי כי אמצו ממני: יקדמני ביום אידו ויהי
יהוה משען לי: ויוצא למרחב
אתי יחלצני כי-חפץ בי: יגמלני
יהוה בצדקתי כבר ידי ישיב
לי: כי שמרתי דרכי יהוה ולא
רשעתי מאדחי: כי כר-משפטו
לנגדי וחקתיו לא-אסור ממנה: ואהיה
תמים לו ואשתמרה מעוני: וישב יהוה לי
בצדקתי כברי לנגד עיניו: עם-
חסיד תתחסד עם-גבור תמים
תתם: עם-נבר תתבר ועם-
עקש תתפל: ואת-עם עני
תושיע ועניה על-רמים תשפיל: כי-
אתה גרי יהוה חשבי: ויהוה יגיה
כי בכה ארוץ גרוד באדחי
אדלג שור: האל תמים
דרכו אמרת יהוה צרופה מגן
הוא לכל החסים בו: כי מי-אל מבלעדי
יהוה ומי-צור מבלעדי אלהינו: האר
מעוץ חיל ויתר תמים
דרכו: משה רגליו כאילות ועל
דכרים כה 25 משפטיו ק' במותי

במתי יעמידני : מלמד ידי
למרחמה ונחת קשת נחושה זרעתי : ותתן לי מגן
תרחבי צעדי תחתני ולא תרדני קרסלי
ואשמידם : ולא אשוב עד כרותם : ואכלם
ואמחצם ולא יקומון : ויפלו תחת רגלי
קמי תחתני : ותזרני חיל למלחמה תכריע
ערף משנאי ואצמיתם : ואיבי תתה לי ישעו
ואין משיע אל יהוה ולא ענם : ואשחקם בעפר ארץ כטיט
חוצות אדקם ארקעם : ותפלטני מריבי עמי
תשמרני לראש גוים לא ידעתי יעבדני : בני נכר יתכחשו
לי לשמוע איזן ישמעו לי : בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם : חיהוה וברוך
צורי וירום אלהי צור ישעי : האל הנתן נקמת לי
תחתני : ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תציקני :
על כן אודה יהוה בגוים : ולשמה אומר : מגדיל
ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו : לדוד ולזרעו
רדכי ק' רגלי ק' מגדול ק' הפטרת

הפטרת האוינו כמנהג האשכנזים שובה ישראל עד יכשלו כם ואחר כך אומרים אלו הפסוקים כיואל סימן ב'

תקעו שופר בציון קדש צום קראו עצרה :
אספדעם קדשו קהל קבצו זקנים אספו
עוללים ויונקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה
מחפתה : בין האולם ולמזבח יבכו הפהנים
משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עפדך ואר-
תתן נחלתך לחרפה למשלכם גוים למה יאמרו
בעמים איה אלהיהם : ויקרא יהוה לארצו ויחמל
ערעמו : וען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם
אתיהודגן ואתירוש ותיצור ושבעתם אתו ולא-
אתן אתכם עוד חרפה בגוים : ואר-הצפוני
ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה
אתפניו אלהים הקדמני וסופו אלהים האחרון
ועדה באשו ותעל צהנתו כי הגדיל לעשות :
אל תיראי אדמה גילי ושמחי כיהגדיל יהוה
לעשות : אר-תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות
מדבר כיעץ נשא פרוי תאנה וגפן נתנו חילם :
ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם
את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש
בראשון : ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים
תירוש ויצהר : ושלמתי לכם את השנים אשר
אכל הארבה היקק והחסיל והגזם חילי הגדול
אשר שלחתי בכם : ואכלתם אכול ושבעו והללתם

את-שם יהוה אלהיכם אשר-עשה עמכם להפליא
ולא-יבשו עמי לעולם : וידעתם כי בקרב ישראל
אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא-יבשו עמי
לעולם :

הפטרות האוינו כמנהג איטאליאני וחוקאל סימן י"ז

כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז
הרמה ונתתי מראש ינקורתי בך אקטף
ושתלתי אני על הר-גבה ותלול : בהר מרום
ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז
אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל-כנף בצל דליותיו
תשכנה : וידעו כל-עצי השדה כי אני יהוה
השפילתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי
עץ רח והפרחתי עץ יבש אני יהוה הברתי
ועשיתי : והי דבר-יהוה אלי לאמר : מה-לכם
אתם משלים את-המשל הזה על-אדמת ישראל
לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה :
חייאני נאם אדני יהוה אם-יהיה לכם עוד משל
המשל הזה בישראל : הן כל-הנפשות לי הנה
בנפש האב ובנפש הבן ליהנה הנפש החטאת
היא תמות : ואיש כי-יהיה צדיק ועשה משפט
וצדקה : אלההרים לא אכל ועינו לא נשא אל-
גלולי בית ישראל ואת-אשת רעהו לא טמא
ואל-אשה נדה לא יקרב : ואיש לא יזנה חבלתו
חוב ישיב גולה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם

ג' רגושה

יכסה

יכסה-בגד : בנשך לא יתן ותרבית לא יקח מעוד
ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש :
בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק
הוא חיה יהיה נאם אדני יהוה : והוליד בן-פריץ
שפך דם ועשה אח מאחר מאלה : והוא את-
כל-אלה לא עשה כי גם אל-ההרים אכל ואת-
אשת רעהו טמא : עני ואביון הונה גולות גזל
חבל לא ישיב ואל-הגלולים נשא עינו תועבה
עשה : בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יהיה את
כל-התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו
יהיה : והנה הוליד בן וירא את-כל-חטאת אביו
אשר עשה וירא ולא יעשה כהן : על-ההרים
לא אכל ועינו לא נשא אל-גלולי בית ישראל
את-אשת רעהו לא טמא : ואיש לא הונה חבל
לא חבל וגולה לא גזל לחמו לרעב נתן ועירם
כסה-בגד : מעני הישיב ידו נשך ותרבית לא לקח
משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון
אביו חיה יהיה : אביו כי-עשק עשק גזל גזל אח
ואשר לא-טוב עשה בתוך עמיו והנה-מת בעונו :
ואמרתם מדע לא-נשא הבן בעון האב והבן
משפט וצדקה עשה את כל-חקותי שמר ויעשה
אתם חיה יהיה : הנפש החטאת היא תמות בן
לא-ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן
צדקה הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע עליו

תהיה

ב צירי וראה ק' הרשע ק'

תהיה : והרשע כי ישוב מכל-חטאתו אשר עשהו
 ושמר את-כל-חקותי ועשה משפט וצדקה היה
 יחיה לא ימות : כל-פושעיו אשר עשה לא יזכרו
 לו בצדקתו אשר עשה יחיה : החפץ אחפץ מות
 רשע נאם אדני יהוה הלא בשובו מדרכיו וחיה :
 ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול כלל התועבות
 אשר-עשה הרשע יעשה וחי כל-צדקתו אשר-
 עשה לא תזכרנה במעלו אשר-מעל ובחטאתו
 אשר-חטא בס ימות : ואמרתם לא יתכן דרך
 אדני שמעו-נא בית ישראל הדרך לא יתכן הלא
 דרכיכם לא יתכנו : בשוב צדיק מצדקתו ועשה
 עול ומת עניהם בעולו אשר-עשה ימות : ובשוב
 רשע מרשעתו אשר עשה ועש משפט וצדקה
 הוא את-נפשו יחיה : ויראה וישוב מכל-פושעיו
 אשר עשה חיו יחיה לא ימות : ואמרו בית ישראל
 לא יתכן דרך אדני הדרך לא יתכנו בית ישראל
 הלא דרכיהם לא יתכן : לכן איש כדרכיו אשפט
 אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו
 מכל-פושעיכם ולא-יהיה לכם למכשול עון :
 השליכו מעליכם את-כל-פושעיכם אשר פשעתם
 בס ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו
 בית ישראל : כי לא אחפץ במות המת נאם
 אדני יהוה והשיבו וחיו :

קריאת מפטיר ליום שמוני של פסח

והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני-בקר שנים
 ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו
 לכם : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
 עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל תעשו :
 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת
 הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם :
 מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד
 תעשו את-אלה : כאלה תעשו ליום שבעת
 ימים לחם אשה ריח-ניחח ליהוה על-עולת
 התמיד יעשה ונסכו : וביום השביעי מקרא-
 קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו :

הפטרות יום שמוני של פסח ישעיה סימן י'

עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית-ציון
 נבעת ירושלם : הנה הארון יהוה צבאות
 מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדעים
 והנבהים ישפלו : ונקף סבכי היער בברזל והלבנון
 באדיר יפול : ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו
 יפרה : ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה
 רוח עצה ונבונה רוח דעת ויראת יהוה : והריחו
 ביראת יהוה ולא-למראה עיניו ישפוט ולא-
 למשמע אזניו יזכיה : ושפט בצדק דלים והזכיה
 במישור לענוי-ארץ והכה-ארץ בשבט פיו וברוח
 שפתיו ימית רשע : והיה צדק אזור מתניו והאמונה

אזור חלציו : וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי רבץ
ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם :
ופרה ודב תרענה יחדו ירבעו ידניהן ואריה
כבקר יאכלתבן : ושעשק יונק על חר פתן ועל
מאורת צפעוני גמול ידו הדח : לא ירעו ולא
ישחיתו בכל הור קדשי כי מלאה הארץ דעה
את יהוה פמים לים מכסים : והיה ביום ההוא
שרש ישי אשר עמד לגם עמים אליו נוים ידרשו
והיתה מנחתו כבוד : והיה ביום ההוא יוסף
אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר
מאשור וממצרים ומפרתרוס ומכוש ומעולם
ומשנער ומחמת ומאיי הים : ונשא גם לגוים ואסף
גדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע פגפות
הארץ : וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו
אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את
אפרים : ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבנו את
בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון
משמעתי : והחרים יהוה את לשון ים מצרים
והנף ידו עליהם בעים רוחו והכהו לשבעה
נחלים והדרין בנעלים : והיתה מסלה לשאר עמו
אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום
ערתו מארץ מצרים : ואמרת ביום ההוא אורך
יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני : הנה אל
ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה
ויהי

ויהי לי לישועה : ושאבתם מים בששון ממעני
הישועה : ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו
בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב
שמו : זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת
בכל הארץ : צהלי ורני יושבת ציון כי גדול
בקרבך קדוש ישראל :

קריאת מפטיר ליום שני של שבועות

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו : והקרבתם עולה לריח ניחח
ליהוה פרים בני בכור שנים איל אחד שבעה כבשים
בני שנה : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפך האחד שני עשרנים לאיל האחד :
עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים :
שעיר עזים אחד לכפר עליכם : מלבד עלת
התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהוה לכם
ונסכיהם :

הפטרת יום שני של שבועות הכקוק סימן ב'

ויהוה בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ :

כאן מתחילים האשכנזים והאיטליאני

תפלה לחבקוק הנביא על שגינות : יהוה שמעתי
שמעה יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חירו
בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור : אלוה מתימן
יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה שמים הודו

וּתְהַלְתוּ מִלֵּאָה הָאָרֶץ : וְנִגְדָה כְּאֹר תְּהִיָּה קֶרְנִים
 מִיָּדוּ לוֹ וְשֵׁם חֲבִיּוֹן עֹזָה : לִפְנֵי יָדָךְ הִבְרִי וַיֵּצֵא
 רֶשֶׁף לְרִגְלָיו : עֶמֶד וַיִּמְדַּד אֶרֶץ רֹאֵה וַיִּתֵּר גּוֹיִם
 וַיִּתְפָּצְצוּ הַרְרֵי־עַד שָׁחוּ גִבְעוֹת עוֹרֵם הַלִּיכוֹת
 עוֹלָם לוֹ : תַּחַת אֲוֹן רֵאִיתִי אֶהְלִי כֹשֶׁן יִרְגָזוּן
 יִרְעוֹת אֶרֶץ מִדְּוָן : הַבְּנֵה־רִים חֲרָה יְהוָה אִם־
 בְּנֵה־רִים אַפָּךְ אִם־בִּים עֲבַרְתָּךְ בִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ
 מִרְכַּבְתֶּיךָ יִשְׁנֶעָה : עֲרִיָה תַעֲוֹר קִשְׁתֶּךָ שִׁבְעוֹת
 מִטּוֹת אָמַר סָלָה נִהְרוֹת תִּבְקַע־אֶרֶץ : רֵאֹךְ יַחֲלוּ
 הָרִים זָרֵם מִים עֲבַר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יִדְהוּ
 נִשְׂאָה : שִׁמְשׁ יִרַח עֶמֶד זִבְלָה לְאֹר חֲצִיף יִהְלֹכוּ
 לִנְגַה בְּרַק חֲנִיתֶךָ : בּוֹעֵם תִּצְעַד־אֶרֶץ בְּאֶף תִּדְרוֹשׁ
 גּוֹיִם : יֵצֵאת לִישַׁע עִמָּךְ לִישַׁע אֶת־מִשִּׁיחֶךָ מַחְצֵת
 רֵאֵשׁ מִבֵּית רִשַׁע עֲרוֹת יִסוֹד עַד־צִוָּאר סָלָה :
 נִקְבַת בְּמַטְוִי רֵאֵשׁ פְּרוּזוֹ יִסְעֵרוּ לְהַפִּיצְנִי עַל־צֵאתִם
 כְּמוֹ־לֹאֲכֹל עֵנִי בְּמַסְתֵּר : דִּרְכַת בִּים סוּסֶיךָ חֲמַר
 מִים רַבִּים : שִׁמְעֵתִי וַתִּרְגַּז בְּטִנִּי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי
 יָבוֹא רִקֵּב בְּעֻצְמִי וַתַּחֲתִי אֲרַגּוּ אֲשֶׁר אֲנוּחַ לַיּוֹם
 צָרָה לַעֲלוֹת לַעֵם יְגוֹדְנוּ : כִּי־תֵאֱנָה לֹא־תִפְרַח
 וְאִין יָבוֹל בְּגִפְנִים כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה־זֵית וְשִׁדְמוֹת לֹא־
 עֲשֵׂה אֲכָל גִּזַּר מִמַּכְלָה צֹאן וְאִין בְּקַר בְּרִפְתִים :
 וְאִנִּי בִיהוּה אַעֲלוּזָה אֲנִילָה בְּאַלְהֵי יִשְׁעֵי : יְהוָה
 אֲדַנִּי חִילִי וְיִשְׁם רִגְלִי בְּאִילוֹת וְעַל־בְּמוֹתַי יִדְרִיכֵנִי
 לְמַנְצָה בְּנִינּוֹתַי :

חפטרות לשחרית תשעה כאב ירמיה סימן ח'

אֶסְכֶּךָ אִסִּיפִם נֹאִם־יְהוָה אִין עֲנֻבִים בְּגִפְנִי וְאִין
 תֵּאֱנִים בְּתֵאֱנָה וְהַעֲדָה נָבֵל וְאַתָּן לְהֵם
 יַעֲבְרוּם : עַל־מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבֵים הָאֶסְפּוֹ וְנִבְאָ אֶל־
 עֲרֵי הַמִּבְצָר וְנִדְמָה־שֵׁם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִדְמָנוּ
 וַיִּשְׁקְנוּ מִי־רֵאֵשׁ כִּי חֲטָאנוּ לַיהוָה : קְוָה לְשִׁלוֹם
 וְאִין טוֹב לַעַת מִרְפָּה וְהִנֵּה בַעֲתָה : מִדְּוָן נִשְׁמַע
 נַחֲרַת סוּסִיו מִקּוֹל מַצְחָלוֹת אֲבִירָיו רַעֲשָׂה כָל־
 הָאֶרֶץ וַיִּבְאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהָ עִיר וַיּוֹשְׁבֵי
 בָּהּ : כִּי הִנְנִי מִשְׁלַח בְּכֶם נְחָשִׁים צְפַעְנִים אֲשֶׁר
 אִין־לְהֵם לְהִישׁ וְנִשְׁכוּ אֶתְכֶם נֹאִם־יְהוָה : מִבְּלִגְיַתִּי
 עָלַי יִגּוֹן עָלַי לִבִּי רָוִי : הִנֵּה־קוֹל שׁוֹעֵת בַּת־עַמִּי
 מֵאֶרֶץ מִרְחָקִים הִיְהוָה אִין בְּצִיּוֹן אִם־מִלְּפָנֶיךָ אִין
 בָּהּ מִדְּוַע הַכְּעִיסוֹנִי בְּפַסְלֵיהֶם בְּהַבְרִי נִכְר : עֲבַר
 קִצִּיר פִּלָּה קִיץ וְאֲנַחְנוּ לֹא נוֹשַׁעְנוּ : עַל־שִׁבְר
 בַּת־עַמִּי הַשְּׁבֵרְתִי קִדְרְתִי שְׂמָה הַחֲזִיקְתָּנִי : הַצִּרִי
 אִין בְּגִלְעָד אִם־רַפָּא אִין שֵׁם כִּי מִדְּוַע לֹא עֲלֵתָה
 אֶרְכַת בַּת־עַמִּי : מִי־יִתֵּן רֵאֵשׁ מִים וְעֵינֵי מִקּוֹר
 דְּמַעָה וְאַבְכָּה יוֹמָם וְלִילָה אֶת חֲלָלִי בַת־עַמִּי :
 מִי־יִתְּנִי בְּמִדְבַר מְלוֹן אֲרָחִים וְאַעֲזוּבָה אֶת־עַמִּי
 וְאַלְכָה מֵאַתֶּם כִּי כֹלֵם מִנְאֲפִים עֲצַרְתָּ בְּגִדִים :
 וַיִּדְרְכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם קִשְׁתָּם שִׁקָּר וְלֹא לֵאמוֹנָה גִבְרָה
 בְּאֶרֶץ כִּי מַרְעָה אֶל־רַעָה יֵצְאוּ וְאוֹתִי לֹא־יִדְעוּ
 נֹאִם יְהוָה : אִישׁ מִרְעָהוּ הִשְׁמֵרוּ וְעַל־כָּל־אֶח אֶל־

תבטחו כי כל-אח עקוב יעלב וכל-דע רכיל
 יהלך : ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו
 לשונם דבר-שקר העוה נלאו : שבתך בתוך
 מרמה במרמה מאנו דעת-אותי נאס-יהוה : לכן
 כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי
 איך אעשה מפני בת-עמי : חץ שוחט לשונם
 מרמה דבר בפיו שלום את-רעהו ידבר ובקרבו
 ישים ארבו : העל-אלה לא-אפקד-בם נאס-יהוה
 אס בגוי אשר-כזה לא תתנקם נפשי : ער-ההרים
 אשא בכי ונהי וער-נאות מדבר קינה כי נצתו
 מבלי-איש עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף
 השמים ועד-בהמה נדדו הלכו : ונתתי את-
 ירושלם לגלים מעון תנים ואת-ערי יהודה אתן
 שממה מבלי יושב : מיהאיש החכם ויבן את-
 זאת ואשר-דבר פי-הורה אליו ויגדה על-מה
 אנדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר : ויאמר
 יהוה ער-עונכם את-תורתי אשר נתתי לפניהם
 ולא-שמעו בקולי ולא-הלכו בה : וילכו אחרי
 שרירות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם :
 לכן כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
 מאכילם את-העם הזה לענה והשקיתים מיראש :
 והפיצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם
 ושכחתי אחריהם את-החרב עד פלותי אותם :
 כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות
 ע כשווא לבר ל רגושה שחוט ק' ותבואינה

ותבואינה ואל-החכמות שלחו ותבואנה :
 ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה
 ועפעפינו יזרו-מים : כי קול נהי נשמע מציון איך
 שדדנו בשנו מאד כי-עובנו ארץ כי השליכו
 משכנותינו : כי-שמענה נשים דבר-יהוה ותקח
 אונכם דבר-פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה
 רעוה קינה : כי-עדה מות בחלונינו בא
 בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים
 מרחבות : דבר כה נאס-יהוה ונפלה נבלת האדם
 כדמן על-פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין
 מאסף : כה אמר יהוה אל-יתהלל חכם בחכמתו
 ואל-יתהלל הגבור בגבורתו אר-יתהלל עשיר
 בעשרו : כי אס-בזאת יתהלל המתהלל השכל
 וידע אתי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה
 בארץ כי-באלה חפצתי נאס-יהוה :

קריאת מפטיר לשמיני עצרת

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל-מלאכת עבודה
 לא תעשו : והקרבתם ערה אשר ריח ניחח
 ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה
 תמימים : מנחתם ונספיהם לפר לאיל ולכבשים
 במספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד
 עזת התמיד ומנחתה ונסכה : אלה תעשו
 ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתים
 לעלתיכם ולמנחתים ולנספיהם ולשלמיכם :

ויאמר

חסר א

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה :

הפטרת שמיני עצרת מלכים מ' סימן א'

וַיְהִי כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְהַתְּפִיל אֶל-יְהוָה אֶת
כָּל-הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת קָם מִלִּפְנֵי
מִזְבֵּחַ יְהוָה מִבְּרַעַע עַרְבֶרְכִיו וּכְפִיו פָּרְשׂוֹת הַשָּׁמַיִם :
וַיַּעֲמֵד וַיְבָרֵךְ אֶת כָּל-קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל גְּדוֹל לֵאמֹר :
בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל
אֲשֶׁר דִּבֶּר לֹא-נִפְלֵא דְבַר-אֶחָד מִכֹּל דְּבָרֵי הַטּוֹב
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ : יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם-אֲבוֹתֵינוּ אֶל-עֲבוּבֵנוּ וְאֶל-
יִשְׁשׁוּנוּ : לְהַטּוֹת לִבְבָנוּ אֵלָיו לְלַבֵּת בְּכָל-דְּרָכָיו
וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וּחְקָיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת-
אֲבוֹתֵינוּ : וַיְהִי דְבַר יְיָ אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי
יְהוָה קִרְבִּים אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלִיָּה לַעֲשׂוֹת
מִשְׁפָּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ :
לִמְעַן דַּעַת כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
אִין עוֹד : וְהָיָה לְבַבְכֶם שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְלַבֵּת בְּחֻקָּיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו בְּיוֹם הַזֶּה : וְהַמֶּלֶךְ
וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זֹבְחִים זֹבַח לִפְנֵי יְהוָה : וַיִּזְבַּח
שְׁלֹמֹה אֶת-זֹבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בְּקֹר
עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֵלֶּף וְצֵאֵן מֵאָה וְעֵשְׂרִים אֶדְּף
וַיַּחֲנֹכוּ אֶת-בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
בְּיוֹם הַהוּא קִדֵּשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת-תּוֹךְ הַחֲצַר אֲשֶׁר
לִפְנֵי

לִפְנֵי בֵּית-יְהוָה כִּי-עָשָׂה שֵׁם אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-
הַמְּנֹחָה וְאֶת חֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי-מִזְבֵּחַ הַנְּהוֹשֵׁת
אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה קָמָן מִהֲכִיל אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-
הַמְּנֹחָה וְאֶת חֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים : וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בַּעֲת-
הַהוּא אֶת-הַחֹנֶן וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהַל גְּדוֹל
מִלְּבוֹא חֲמַת אֶדְנַחַר מִצָּרִים לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁבַעַת יָמִים אַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם :
בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שָׂחָה אֶת-הָעַם וַיְבָרְכוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ
וַיֵּלְכוּ לְאַהֲלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל-הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ :

עד כאן מנהג הספרדים יוש מוסיפין זה הפסוק

וַיְהִי כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְבַנּוֹת אֶת-בֵּית-יְהוָה וְאֶת-
בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל-חֲשֵׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ
לַעֲשׂוֹת :

הפטרת שמחת תורה יהושע סימן א'

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עַבְד יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֵאמֹר :
מֹשֶׁה עַבְדִּי מָת וְעַתָּה קוּם עֲבֵר אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה
אִתָּה וְכָל-הָעָם הַזֶּה אֶרֶץ-אֲרָץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן
לָהֶם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : כָּל-מְקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ בָּהּ-
רְגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם נָתַתִּיו כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-מֹשֶׁה :
מִהַמְּדָבָר וְהַלְבָּנוֹן הַזֶּה וְעַד-הַנְּהַר הַגְּדוֹל נְהַר-
פָּרָת כָּל אֲרָץ הַחֲתִיִּים וְעַד-הַיָּם הַגְּדוֹל מִבּוֹא
הַשְּׁמֶשׁ יְהִי גְבוּלְכֶם : לֹא-יִתְּצֵב אִישׁ לִפְנֵיךָ כָּל
ב רפויה וכן חברו שכפסוק מלעיל ימי

ימי חייה באשר הייתי עם משה אהיה עמך לא
ארפך ולא אעזובך : חזק ואמץ כי אתה תנחיל
את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם
לתת להם : רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות
בכל התורה אשר צוה משה עבדי אל-תסור
ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך :
לא ימוש ספר התורה הזה מפיה והגית בו יומם
ולילה למען תשמר לעשות בכל-הפירוש בו כי-
אז תצליח את-דרכיך ואז תשכיל : הלא צויתך
חזק ואמץ אל-תערץ ואל-תחת כי עמך יהוה
אלהיך בכל אשר תלך :

כאן מסיימים הספרים

וצו יהושע את-שטרי העם לאמר : עברו בקרב
המחנה וצוו את-העם לאמר הכינו לכם צידה
כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את-הירדן
הזה לבוא לרשת את-הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם לרשתה : ודראו בני ולגדי ולחצי שבט
המנשה אמר יהושע לאמר : זכור את-הדבר
אשר צוה אתכם משה עבדי-הוה לאמר יהוה
אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את-הארץ הזאת :
נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן
לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים
לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם : עד
אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גס-המה

א נחה מ רפה את

את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם
לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם
משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש :
ויענו את-יהושע לאמר כל אשר-צויתנו נעשה
ואל-כד אשר תשלחנו נלך : בכל אשר-שמענו
אל-משה בן נשמע אריך רק יהיה יהוה אלהיך
עמך באשר היה עם-משה : כל איש אשר-ימרה
את-פיה ולא-ישמע את-דבריך לכל אשר-תצונו
ימת רק חזק ואמץ :

תם ונישלם ספר הדברים *
תהלה לבורא הרים :

שחרית לשבת

כה

וְלַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂת תְּשׁוּעָה גְדוּלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה
וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בְּנֵיךְ לְרִבּוֹר בִּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְסַתְּרוּ
אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִרְלִיקוּ גִדּוֹת בְּחִצּוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְעוּ
שְׂמוֹנֵה יָמִים אֵלֶיךָ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִיִּים
וּנְפִלְאוֹת וְנִזְדַּח לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה :

וְעַל כָּכֶם יִתְפַּרֵּץ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד שִׁמְךָ מִלְּכֵנוּ
לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים יִרְוּךָ סְלָה :

(בש"ת אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך) :
וְיִתְלַלּוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב
הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעוֹרַתָּנוּ סְלָה חָאֵל הַטּוֹב בְּרוּךְ
אַתָּה יי הטוב שִׁמְךָ וְלֵךְ נָאָה לְהוֹדוֹת :

כחורס שלום זכור לזמנך

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּהוֹרֵךְ
הַתְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֶבֶדְךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרֹן
וּבְנָיו כְּהֻנִּים עִם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאֲמֹר : יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר
יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנְךָ : יֵשֵׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיֵשֵׂם לְךָ שְׁלוֹם :
וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרְכֶם :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וּבְרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ כְּלָנוּ
כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
וְחַיִּים אֲהַבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עֵז
וְשְׁלוֹם : (בשבת תשובה אומרים

וּבְסִפְרָ חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְגִדּוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל

ישראל לחיים טובים ולשלום :

פרוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :
 אלהי נצור לשוני מרע וישפתותי מדבר מרמה ולמקללי
 נפשי תהום ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לבי
 בתורתך ואתרי מצותיך תרהף נפשי וכל הקמים עלי
 לרעה מהרה חפר עצתם וקלקל מחשבותם יהיו כמוץ
 לפני ריח ומלאך יי הוחה עשה למען שמך עשה למען
 ימינך עשה למען תורתך עשה למען קרשתיך למען
 יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :
 עושה שלום במרומוי הוא ברחמי עושה שלום עלינו ועד
 כל עמו ישראל ואמרו אמן :

כשכת ראש חדש וכשכת חנוכה אומרים כאן סגלה

סדר ההלל

פרוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו
 וצונו לקרא את ההלל :

כשכת חנוכה אומרים לגמור את ההלל :

הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי יהי שם יי מבורך
 מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבוא מהלל
 שם יחיה רם על כל גוים יי על השמים כבודו מי ביי
 אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים וכארץ :
 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיבי עם נדיבים
 עם נדיבי עמו משיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה
 הללויה

כצאת

בצאה ישראל ממצרים בית יעקב מעם לויעו היתה יהודה
 לקרשו ישראל ממשלותיו היום ראה ויגוס הירדן
 יסוב לאחור ההרים רקרו כאילים גבעות ככני צאן : מה
 לך היום כי תגוס הירדן תסוב לאחור ההרים תרקרו
 כאילים גבעות ככני צאן : מלפני אדון חולי ארץ מלפני
 אלוה יעקב ההופכי הצור אגם מים חמיש למעינו מים :

כשכת חנוכה אומרים

לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך :
 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם ואלהינו בשמים
 כל אשר חפץ עשה עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם :
 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו אונים להם ולא
 ישמעו אף להם ולא ירחיח ירחיחם ולא ימישון רגליהם
 ולא יהלכו לא יהגו בגרונם כמותם יהיו עשיהם כל אשר
 בטח בהם ישראל בטח ביי עורם ומגנם הוא בית אהרן
 בטחו ביי עורם ומגנם הוא יראי יי בטחו ביי עורם ומגנם
 הוא עיב

כשכת חנוכה אומרים אהבתי

אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני : כי הטהר אהנו לי
 ובימי אקרא : אפפוני חבלי מות ומצרי שאול
 מצאוני צר ויגון אמצא : ובשם יי אקרא אגא יי מלטור
 נפשי

נפשי : חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם : שמר פתאים יי
 דלותי ולי יהושע : שוכי נפשי למנוחתי כי יי גמל עליכי :
 כי חלצת נפשי ממות את עיני מן המעה את רגלי מדחי :
 אתהקך לפני יי בארצות חתיים : האמנתי כי ארבר אני
 עינתי מאד : אני אמרתי בחפזי כל האדם כוזב : עיב
 מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי : כוס ישועות אשא ובשם
 יי אקרא : נדרי ליי אשם נגדה נא לכל עמו : וקר
 בעיני יי המותה לחסידיו : אנא יי כי אני עבדך אני עבדך
 כן אמתך פתחת למוסרי : דך אובח ובח תודרה ובשם יי
 אקרא : נדרי ליי אשם נגדה נא לכל עמו : בחצרות בית
 יי בתוככי ירושלם הללויה :

הללו את יי כל גוים שבחוהו כל האמים : כי גבר עלינו
 חסדו ואמת יי לעולם הללויה :

הודו ליי כי טוב
 יאמר נא ישראל
 יאמרו נא בית אהרן
 יאמרו נא יראי יי
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :

מן המצר קראתי יה ענני במרחבי יה : יי לי לא אירא מה
 יעשה לי אדם : יי לי בעוזרי ואני אראה בשנאי : טוב
 לחסות ביי מבטוח באדם : טוב לחסות ביי מבטוח בנדיבים :
 כל גוים סבבוני בשם יי כי אמידם : סבבוני גם סבבוני בשם
 יי כי אמידם : סבבוני כרבורים הועכו כאש קוצים בשם יי
 כי אמידם : דחה דחיתני לנפל ווי עורני : עוי זומרת יה ויהי
 לי לישועה : קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי עשה
 איל : ימין יי רוממה ימין יי עשה חיל : לא אמות כי אחיה
 ואספר מעשי יה : יסוד יסרני יה ולמור לא נתנני : פתחו

לי שערי צדק אבא כם אודה יה : זה תשער ליי צדיקים
 יבאו כו : אודך כי עניתני ותהי לי לישועה : אודך אבן
 מאסו הבונים היתה לראש פנת : אבן מאת יי היתה זאת
 היא נפלאות בעינינו : מאת זה היום עשה יי נגילה ונשמחה
 כו : זה אנא יי הושיעה נא : אנא אנא יי הצליחה נא : אנא
 ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי : ברוך אל יי ויאר
 לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח : אל אלי
 אתה ואודך אלרי ארוממך : אלי הודו ליי כי טוב כי
 לעולם חסדו :

והללוד יי אלהינו כל מעשיך וחסדיך וצדיקים עושי רצונך
 ועמך בית ישראל כלם ברכה יודו ויברכו וישבחו
 ויפארו את שם כבודך : כי דך טוב להודות ולשמך נעים
 לומר : ומעולם ועד עולם אתה אל :

ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות : אמן :
 ואומר חנון קדיש שתקבל קודם שיוציאו ספר תורה ואמר

אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו :
 אין כמוך באלהים יי ואין כמעשיך : יהי יי אלהינו
 עמנו כאשר הורה עם אבותינו אל ועובנו ואר יששנו :
 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם :
 ויהי בנסוע הארץ ויאמר משה קומה יי ופצו אויביך וינסו
 משנאיך מפניך : קומה יי למנוחתך אתה וארון ענך :
 כהניך ילבשו צדק וחסדיך ירננו : בעבור דוד עבדך אל
 תשב פני משחך :

ברוך שמייה דמארי עלמא ברוך בתוך ואתוך : יה
 רעיתך עם ישראל עמך לעלם : ופרקו מינד אחוי
 לעמך בבירי מקדשך לאמטווי לנא מטוב נהודך ולקבלא
 צלותא

שחרית לשבת

צלותנא ברחמי יהי רעיא קדמך התוריד לן חיון בטיבו
ולחוי אנא עבדך פקידא בגו צדיקיא למרחם עלי ולמנטר
יתי וית בר דיילי ודי לעמך ישראל אנת הואן לכליא
ומפרנס לכליא אנת הוא שדיט על כליא אנת הויה
דשליט עד מלכיא ומלכותא דילך היא אנא עבדא דקודשא
ברוך הוא דסגידנא קמיה מוקמי דיקר אורייתיה בכל עידן
ועידן לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא
ארא באלהא דשמיה דהוא אלהא דקשיט ואורייתיה
קשוט ונביאותיה קשוט ומסגין דמעבר טבון וקשוט ביה
אנא רחין ורשמיה יקירא קדישא אנא אימר תשבחן
יהא רעיא קדמך דתפתח לבי באורייתך ותיחב לי בנין
דכרון דעבדין רעורף ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל
עמך ישראל לטב ולחיון ולשקם אמן :

וויילאו ספר תורה וסגולת כבוד אומר

כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלם :

ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא :
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיוי אלהיו : גדלו לוי
אתי ונרוזממה שמו וחדו : וסקל אומר

רוזמו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא : רוזמו
יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו :
אין קדוש ביי כי אין ברהך ואין צור באלהינו : כי מי
אלוה מבלעדי יי ומי צור זולתי אלהינו : תורה צוה לנו
משה מורשה קהלת יעקב : עין חיים היא למחזיקים בה
ותומכיה מאשר : דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום :
שלום רב לאהבי תורתך ואין כמו ממשול : יי עז לעמו ותן
יי יברך את עמו בשלום :

שחרית לשבת

כח

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו : הכל תנו עוז לאלהים
ותנו כבוד לתורה :

ומנכיה סספר תורה ומלאה סכת לגם ואומרים

האת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל תורה צוה
לנו משה מורשה קהלת יעקב :

האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מנן הוא לכל החוסים בו :
וקורין ספר תורה ומפטירין :

כשכת שלפני ראש חדש אומרים

יהי רצון מדפני אלהי השמים : לכונן את בית חיינו .
ולהשיב שכינתו לתוכו במהרה בימינו ואמרו אמן :
יהי רצון מדפני אלהי השמים : לרחם על פליטתינו
ולעצור המגפה : והמשחית : והחרב : והרעב : והשבי
והבזה : מעלינו ומעל עמך ישראל ואמרו אמן :

יהי רצון מדפני אלהי השמים : לקיים לנו את כל חכמי
ישראל : הם ונשיהם ובניהם ותלמידיהם בכל מקומות
מושבתיהם ואמרו אמן :

יהי רצון מדפני אלהי השמים שנשמע ונתבשר בשורות
טובות : בשורות ישועות ונחמות : מארבע בנפות הארץ
ואמרו אמן :

מי שעשה נסים לאבותינו ומצרים גאדם : הוא ונאר
אותנו ושיב בנים לגבולם : בסיומן טוב יהא לנו ראש
חדש (פלוגי) כיום (פלוגי ופלוגי) יחדשחו הקדוש ברוך הוא
עלינו ועל עמו ישראל בכל מקום שהם : לטובה ולברכה :
לששון ולשמחה : לישועה ולנחמה : לפרנסה ולכלכלה :
לשמועות טובות : ולבשורות טובות : ולגשמים בעתם :

ולרפואה

וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה וְלִנְאוּלָה קְרוּבָה וְאָמְרוּ אָמֵן :
כשכת שלפני ראש חדש אב כמקום וסי רצון אומרים

מְחַדֵּשׁ חֲרָשִׁים . יִקְבֵּץ קְרוּשִׁים : יִבְנֶה נְשִׁים וְנָשִׁים לְעֵיר
חֲבֻנָּה : יִיהַר הַחֲדָשׁ לְטוֹבָה יִחַדֵּשׁ . וְרִצּוֹן יִצּוֹ יֵאֵל .
רַב הַעֲלִילָה :

ואחר כך ואמר מי שעשה כסוס לאכותיו ס"ל :

כשכת קודם עשרה כעטת ושכעט עשר כתמוז ס"ן מכרת

אֲחִינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁמְעוּ . צִוּם (פלוני) יִהְיֶה יוֹם (פלוני)
יִתְפַּדֵּךְ אִרְחוֹ הַקְּרוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמִתָּה
בְּרַכְתִּיב . כֹּה אָמַר יי צְבָאוֹת צִוּם הַרְבִּיעִי וְצִוּם הַחֲמִישִׁי
וְצִוּם הַשְּׁבִיעִי וְצִוּם הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן
וְלִשְׁמִתָּה וְלַמְּעֵרִים טוֹבִים וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ .

ומכתך למלך ולקטל

הַנּוֹתֵן הַשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמְמַשְׁלָה לְנַסִּיכִים וּמְלַכּוֹתָּ מְלָכוֹת
כָּל עוֹלָמִים . הַפּוֹצֵה אֶת הַדָּר עֲבָדוֹ מִחֶרֶב רָעוּ .
הַנּוֹתֵן בַּיּוֹם הַרְדֵּךְ . וּבַמַּיִם עֵיִם נְתִיבָה . הוּא יִבְרַךְ וַיִּשְׁמֹר .
וַיַּנְצֹר . וַיַּעֲזֹר . וַיְרַזֵּם וַיַּגְדֵּל . וַיִּנְשֵׂא לְמַעְלָה לְמַעְלָה :
לְאַרְוֵנָנוּ הַמֶּלֶךְ :

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו וְשִׁמְרָהוּ וַיַּחֲיֵהוּ . וּמִכָּל צָרָה
וְנִזְק וְצִיָּלוֹהוּ . מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְרוּם וַיַּגְבִּיהַ
כּוֹכַב מַעְרַכְתּוֹ . וַיֹּאדִיר יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ . מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלָבוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוֹת
לְעִשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחִינוּ . בְּרַחֲמָיו וּבְרַחֲמָיו
תִּשְׁעַ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְבִטָּח . וּבֹא לְצִוּוֹן גּוֹאֵל . וְכֵן
יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

מִי שִׁבְרָךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם . יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד
וְשְׁלֹמֹה . וְכָל תְּקֵהלוֹת תְּקֵרוֹשׁוֹת וְהַטְּהוֹרוֹת . הוּא
יִבְרַךְ אֶת כָּל תְּקֵהל הַקְּרוּשׁ הוּא . גְּדוֹלִים וְקִטְנִים . הֵם
וּבְנֵיהֶם . וְנָשִׁיהֶם . וְתַלְמִידֵיהֶם . וְכָל אֲשֶׁר לֵהֶם . מְלָכָה
דְּעֵלְמָא הוּא יִבְרַךְ יִתְכַּוֵּן וַיּוֹכֵחַ יִתְכַּוֵּן . וַיִּשְׁמַע בְּקֹל צְלוֹתְכֹן .
תִּתְפַּרְקוּן וְתִשְׁתַּוְּבוּן מִכָּר צָרָה וְעַקְתָּא . וַיִּיהֵא מִמְּרָדֵי
בְּסַעֲרָכֶם . וַיַּגֵּן בְּעַדְכֶם . וַיַּפְרוֹשׁ סִפְתָּ שְׁלוֹמוֹ עֲלֵיכֶם . וַיִּשְׁע
בְּיַעֲכֶם אֶהְבֵּה וְאַחִיָּה שְׁלוֹם וְרִיעוּת . וַיִּסְלַק שְׁנֵאֵר חָנָם
מִבְּנֵיכֶם . וַיִּשְׁבֹּר עוֹל הַגּוֹיִם מַעַל צְוֹאֲרֵיכֶם . וְקִיּוּם בְּכֶם
מִקְרָא שְׁכָתוּב . יי אֵלֵהִי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֶלֶף
פְּעָמִים וַיִּבְרַךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר הִבְרַךְ לְכֶם . (כשכת תשובה
אומרים ויכתבנו האל בספר חיים טובים .) וְכֵן יְהִי רְצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן :

יהי חסדך יי עלינו כאשר יתלנו לך :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלָדוּךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁכַבְתָּ
לִּי אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁנִי אֲדַהּוּ :

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמַמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׂמֵךְ לְעוֹלָם
וְעַד : כָּל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלְהָ שְׂמֵךְ לְעוֹלָם וְעַד :
גְּדוֹל יי וּמְהִלֵּל מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר : הוּר לְדָוִד יִשְׁבַּח
מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרַתֶיךָ יַגִּידוּ : הַדָּר כְּבוֹד הוֹרֵךְ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה : וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה : וְכָר
רַב טוֹבֶךָ וְכִיעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנָנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יי אֶרְךָ אֵפִים
וְגִדְל־חֶסֶד : טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמָיו עַד כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יי
כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכְכוּבָה : כְּבוֹד מְלַכּוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
וּגְבוּרַתֶךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו וְכְבוֹד הַדָּר
מְלַכּוֹתָיו : מְלַכּוֹתֶיךָ מְלַכּוֹת כָּל עוֹלָמִים וּמְמַשְׁלְתֶיךָ כָּל הוּר

וְדָר : סוּמְךָ יִי לְכָל הַנוֹפְלִים וְיוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינֵי
כָּל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם כְּעֵמֶן : פֹּתַח
אֶת יַדְךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : צִדִּיק יִי בְּכָל הַרְכִּיב וְחֹסֵד
בְּכָל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יִי לְכָל קוֹרְאָיו לְכָר אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שְׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
שׁוֹמֵר יִי אֶת כָּל אֲהַבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּחִלַּת
יִי יִדְבַר פִּי וּיְכַרְךָ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד : וְאַנְחֵנוּ
נִבְרָךְ יְהִי מַעֲמָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

כְּרוּךְ יִי אֲשֶׁר נִרְמַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר
לֹא נִפְל דְּבַר אֶחָד מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
מֹשֶׁה עַבְדּוֹ : יְהִי יִי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ
אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁשֵׁנוּ : לְהַשׁוֹת לְבַבְנוּ אֲדִוּוֹ לְלֶכֶת בְּכָל
דְּרָכָיו וּלְשִׁמּוֹר מִצְוָתָיו וְחֻקָיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת
אֲבוֹתֵינוּ : וְיִהְיוּ דְבָרֵי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּי לִפְנֵי יִי קְרוֹבִים
אֵל יִי אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלַי לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדֵי וּמִשְׁפָּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
יִי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : רֵא יְמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ
וְהִנֵּית בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלַי לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַכְּרוֹב
בּוֹ כִּי אִז תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ וְאִז תִּשְׁכִּיל : הֲלֹא צִוִּיתִיךָ חֹק
וְאִמְרָן אֵל תַּעֲרוֹץ וְאֵל תַּחַת כִּי עֲמָךְ יִי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר
תִּלְךְ :

ואומר סחון כקול רם שני פעמים

יְמַלֹּךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ :

ומחזירין ספר תורה למקומו ואומרים

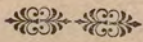
מִזְמוֹר לְדָוִד רָבּוּ לַיּוֹם בְּנֵי אֱלֹהִים הָבּוּ לַיּוֹם כְּבוֹד וְעוֹז : הָבּוּ
לַיּוֹם כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיּוֹם בְּהַרְרַת קִדְשׁ : קוֹל יִי
עַד

עַד הַיּוֹם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יִי עַל מַיִם רַבִּים קוֹל יִי בְּפֶתַח
קוֹל יִי בְּרִדְרֵךְ : קוֹל יִי שׁוֹבֵר אֲרָזִים וְיִשְׁבֵּר יִי אֶת אֲרָזֵי
הַלְּבָנוֹן : וְיִדְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשָׂרִיזֵן כְּמוֹ בֶן רָאִמִּים :
קוֹל יִי חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ : קוֹל יִי יַחֲלִיל מִדְּבַר יִיחִיל יִי מִדְּבַר
קִדְשׁ : קוֹל יִי יַחֲלִיל אֵילֹת וַיַּחֲשֶׁף יַעֲרֹזֹת וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ
אוֹמֵר כְּבוֹד : יִי לְמַבּוֹל יִשָּׁב וְיִשָּׁב יִי מִדְּךָ לְעוֹלָם : יִי עוֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יִי יְכַרְךָ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

כשמכניסין ספר תורה לאוכל ואומר סחון

שׁוֹבָה לְמַעַן וְשָׁכֹן בְּבֵית מִאֲנוּךְ : כִּי כָּל פֶּה וְכָל לִשׁוֹן
יִתְנֶה הוֹד וְהַדָּר לְמַלְכוּתְךָ : וּבִנְחָה יֹאמֵר שׁוֹבָה יִי
רַבְבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל : הַשִּׁיבֵנוּ יִי אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה חֲרֵשׁ יָמֵינוּ
בְּקָרָם :

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְּרַעֲוִיתִיהּ
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ וְיִצְמַח פּוֹרְקָנֵיהּ וְיִקְרַב
מְשִׁיחֵיהּ כְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהִיָּה שְׁמִיָּה רַבָּא מְבַרְכֵךְ
לְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁחַבֵּחַ וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְחַלֵּל שְׁמִיָּה דְקִידְשָׁא
כְּרוּךְ הוּא לְעֵינֵי מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָּא
וְנִחְמָתָּא דְאָמְרִין בְּעֲלָמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

מוסף לשבת

אלני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב . האל הגדול הגבור והנורא . אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות . ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה :

(בשבת תשובה אומרים זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים) :

מלך עוזר ומושיע ומגן . ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אלני מחיה מתים אתה רב לרושעים (בקיץ מוריד הגשם) (ובחורף משיב הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים . סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים . ומקים אמונתו לישגי עפר . מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

(בשבת תשובה אומרים מי כמוך אב ררחמן וזכר יצוריו ברחמים לחיים)

ונאמן אתה לתחיות מתים . ברוך אתה יי מחיה המתים :

כחזים קומר תעלה לכו

כתר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה . עם עמך ישראל קבוצי משה . יחד כלם קרושה לך ישלשו .

בדבר האמור על יד נביאך . וקרא זה אל זה ואמר . קדוש קדוש קדוש ירדנו צבאות מלא כל הארץ כבודו : כבודו מלא עולם ומשרתיו שואלים איה מקום כבודו להעריצו : לעמיתם משבחים ואומרים . ברוך כבוד יהוה ממקומו : ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו . המיחרים שמו ערב ובקר בכל

מוסף לשבת

לא

בכל יום תמיד ואומרים פעמים באהבה . שמע ישראל יי אלהינו יי אחד : הוא אלהינו . הוא אבינו . הוא מלכנו . הוא מושיענו . הוא יושיענו . וינארנו שנית : וישמיענו ברחמיו לעיני כל חי לאמר . הן גאלתי אתכם אחרית בראשית : להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם : יבדברתי קדשך כתוב לאמר . ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה : ע"כ

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה . (כי אל מלך גדול וקדוש אתה) . ברוך אתה יי האל הקדוש : (בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש) : למשה צוית על הר סיני מצורת שבת זכור ושמו ובו צויתנו יי אלהינו להקריב בך קרבן מוסף שבת בראוי :

יש קומרוס כמקום למשם לות חכמת הלז

תכנת שבת רצית קרבנותיה צוית פירושיה עם סדוריה נסכיה מענניה לעולם כבוד ונחלו טועמיה חיים וכו וגם האותהכי דבריה גדולה בחרו אז מסיני נצטוו צויו פעליה בראוי . והצינו יי אלהינו להקריב בך קרבן מוסף שבת בראוי : יהי רצון וכו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותשענו בנבולנו ושם נעשרה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין בסדרן ומוספין בהלכתן . את מוסף יום השבת הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור :

וביום

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשורונים
סלת מנחה ברולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו
על עלת התמיד ונסכה :
ישמחו במרכותך שומרי שבת וקראי עונג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך והשביעי רצית
בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת : וזכר למעשה
בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך
שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
י אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך ויגוהו בו כל ישראל
מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש השבת :
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך :

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחיונה עינינו
בשוכך לציון ברחמים ברוך אתה יי המחוויר שכנינתו
לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא
לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיון שבכל
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכר עת ערב ובקר
וצהריום הטוב כי לא כלו רחמיך רַחַם כי לא תמו
תסריך פי מעולם קוינו לך :

מנדים לרכן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו
בן תחינו ותחננו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור
חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בכלב שלם על שאנו מודים
לך ברוך אל ההודאות :

כשכת חנוכה אומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה : כימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו
כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבכם
מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים
עזרת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזרים
ביד עוסקי תורתך דך עשית שם גדול וקדוש בעולמך
ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן בהיום הזה
ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופגנו את היכלך וטהרו
את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו
שמונה ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם נסים
ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה :

ועל ככם והתברך ויחרום ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :

(בשית אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך) :

ויהללו

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך
אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

כחזרה שלח לבור אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
כתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קרוביך באמור : וברכך יי וישמך : יאר
יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום :
ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך . וברכנו אבינו כלנו
באחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורה
וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלוש וטוב
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עוז
ושלום : (כשבת תשובה אומרים

ובספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה וישועה ונחמה
וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך
ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי :
אלהי נצור לשוני מרע . ושמתי מדיבר מרמה ולמקלתי
נפשי תדום . ונפשי בעפר לכל תהיה . פתח לפי
בתורתך . ואחרי מצותיך תרדוף נפשי . וכל תקמים עלי
לרעה . מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבותם : יהיו כמוץ
לפני רוח ומלאך יי דוחה : עשה למען שמך : עשה למען
ימינך

רבו שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנטף
מעצי הקטף . בורית ברשינא למה היא באה כדי
ליפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה . יין קפריסין למה
הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא ענה . וחלא
מי רגלים יפיו לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש
מפני הכבוד :

תניא רבי נתן אומר בשהוא שוחק אומר הרק היטב היטב
הרק מפני שהקול יפה לבשרים . פשמה לחצאין
כשרה לשליש ולרביע לא שמענו . אמר רבי יהודה זה
הכלל אם כמדתה כשרה לחצאין . ואם חסר אתה מפל
סממניה חיוב מיתה :

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה
של שירים לחצאין . ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן
בה קרטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה .
ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל
שאור וכל דבש לא תקמירו ממנו אשה לוי : לוי הושועה
על עמך ברכתך סלה : יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי
יעקב סלה . יי צבאות אשרי אדם כטח כך : יי הושועה
המלך יעננו ביום קראנו : הושבענו יהוה אליך ונשובה חדש
ימינו בקרם וערבה לוי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם
וכשנים קדמוניות :

אבני הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא ואלבא
דאבא שאול . מערכה גדולה קודמת למערכה שניה
של קטרת . ומערכה שניה של קטרת קודמת לסדור שני
גזירי עצים . וסדור שני גזירי עצים קודם לרשון מובח
הפנימי . ורשון מובח הפנימי קודם להטבת חמש נרות .

והשבת חמש נרות קודמת לרם התמיד ורם התמיד קודם
להשבת שתי נרות והשבת שתי נרות קודמת לקטרת
וקטרת קודמת לאברים ואברים למנחה ומנחה לחביתין
וחביתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין לבזיכין ובזיכין
קודמין לתמיד של בין הערבים שגאמר וערך עליה העלה
והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות
ברם :

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צדורה קבל רנת עמך
שגבנו טהרנו נורא נא גבור הורשי יחודך בכבת
שמרם ברבם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם חסין
קדוש פרוז טובך נהל עדתך יחיד גאה לעמך פנה זוכרי
קדושתך שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו
ולחיות כהנים בעבודתם וליום ברוכנם וישראל
במעמדם ועתה פענוזתינו חרב בית המקדש ובטל התמיד
ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי ברוכנו ולא ישראל
במעמדו ואתה אמרת ונשרמה פרים שפתינו :

לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא זרה
שיח שפתותינו חשוב ומקביר ומרוצה לפניך כארו
הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו ער מעמדו ונאמר
ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן
הכהנים את דמו על המזבח סביב ונאמר זאת התורה
לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים
איוהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיתתן בצפון פר
ושעור של יום הפורים שחיתתן בצפון וקבול דמן

בכלי

בכלי שרת בצפון ורמן טעון הויה על בין הכרים ועל
הפרימת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי
הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון ואם לא
נתן לו עכב פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיתתן
בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ורמן טעון הויה על
הפרימת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי
הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון ואם לא
נתן רא עכב אלו ואלו נשרפין בבית הרשן חטאת
הצבור והיחיד אלו הן חטאת הצבור שעירי ראשי הרשים
ושל מועדות שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון
ורמן טעון ארבע מהנות על ארבע קרנות ביצר עליה
בכבש ופנה לסוכב ובא לו לקרן דרומית מזרחית מזרחית
צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית שירי חרם
הויה שופך על יסוד הדרומי ונאכלין לפניו מן הקלעים
לוכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות העולה
קדש קדשים שחיתתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון
ודמה טעון שתי מהנות שהן ארבע וטעונה הפישט ונתוח
וכליד לאשים זבחי שלמי צבור ואשמות אלו הן אשמות
אשם גולות אשם מעלות אשם שפחה חרופה אשם
גזיר אשם מצורע אשם תלוי שחיתתן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ורמן טעון שתי מהנות שהן ארבע
ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום
ולילה עד חצות התורה ואיד גזיר קדשים שחיתתן
בכל מקום בעורה ורמן טעון שתי מהנות שהן ארבע
ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד
חצות המורם מהם ביוצא כהם אלא שהמורם נאכל לכהנים
לנשיהם

לגשיהם ולכניהם ולעבדיהם. שקמים קדשים קלים שחיתן
 בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע
 ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה
 אחד: המורס מהם ביוצא בהם אלא שהמורס נאכל לכהנים
 לגשיהם. ולכניהם ולעבדיהם: הכבוד והמעשר והפסח.
 קדשים קלים שחיתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון מתנה
 אחת ובלבד שיתן בנגד היסוד שנה באכילתן. הכבוד
 נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם ונאכלין בכל העיר
 בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד הפסח אינו נאכל
 אלא בכילה ואינו נאכל אלא עד חצות ואינו נאכל אלא
 למנוויו ואינו נאכל אלא צלי:

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה נדרשת
 מקל וחומר מגזרה שוח מבנין אב וכתוב אחר
 מבנין אב ושני כתובים מבבל ופרט מפרט וכלל כולל
 ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מבבל שהוא
 צריך לפרט ומפרט שהוא צריך לכלל וכל דבר שהיה
 בבבל ויצא מן הבבל ללמד לא ללמד על עצמו יצא
 אלא ללמד על הבבל בלוי יצא וכל דבר שהיה בכלל
 ויצא לטעון טעון אחר שהוא כענינו יצא להקל ולא
 להחמיר וכל דבר שהיה בבבל ויצא לטעון טעון אחר
 שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר וכל דבר שהיה בכלל
 ויצא לדון בדבר חדש אי אתה יכול להחמירו לכללו עד
 שיחזירנו הכתוב לכללו בפירוש ודבר הלמד מענינו
 ודבר הלמד מסופו וכן שני כתובים המכחישים זה את
 זה עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם:

יהודה בן תימא אומר הונו עו כגמר וקל כנשר ורין כצבי
 ונבזר

ונבזר כארי לעשות רצון אביך שבשמים הוא הנה
 אומר עו פנים לגיהנם ובשת פנים לגן עדן:
 יהו רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתכנה בית
 המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך לעשות
 רצונך בלבב שלם:

ואומר קריש דרבנן

הודו לוי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו
 זמרו לו שישו בכל נפלאותיו: התהלכו בשם קדשו
 ישמה לב מבקשו יי: דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו
 נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו: זרע ישראל
 עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו:
 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלהי הוד: אשר ברית את
 אברהם ושבעתו ליצחק ויעמידה ליעקב לחק לישראל
 ברית עולם: לאמר לך אתה ארץ כנען חבל נחלתכם:
 בהיותכם מתי מספר כמעט ונורים בה: ויתהלכו מגוי אל
 גוי ומממלכה אל עמ אחר: לא הניח לאיש לעשקם ויזבח
 עליהם מלכים: אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו:
 שירו לוי כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו: ספרו
 בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יי ומחולל
 מאד ונורא הוא עד כל אלהים: כי כל אלהי העמים
 אילילים ווי שמים עשה: הוד והדר לפניו עזו והדרוה
 במקומו: הבו לוי משפחות עמים הבו לוי כבוד ועזו: הבו
 לוי כבוד שמו שאנו מנחה ובאו לפני השתחוו לוי בתורת
 קדש: חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל כל המוט:
 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך: ירעם
 הם ומלואו יעלוץ השדה וכל אשר בו: אז ירננו עצי היער
 מלפני

מלפני יי כי בא לשפוט את הארץ : הורו לוי כי טוב כי לעולם חסדו : כיצ ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להורות לשם קדשך להשתבח בתהלתך : ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן ותהלל לוי : רוממו יי אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : אתה יי לא תכלא רחמך ממני חסדך ואמתך תמיד יצוני : וכוז רחמך יי ותסדיך כי מעולם המה : תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו ועוז בשחקים : נזרא אלהים ממקדשך אל ישראל הוא נותן עוז ותעצמות לעם ברוך אלהים :

אל נקמות יי אל נקמות הופיע : הנשא שופט הארץ השב גמור על גאים : לוי הושיעה על עמך ברכתך סלה : יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בוימת כד : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : נפשונו חתה לוי עורנו ומנננו הוא : כי בז ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך יי עלינו באשר יחלנו כד : הראנו יי חסדך וישעך תתן לנו : קומה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך : אנכי יי אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו : אשרי העם שבכה לו אשרי העם שיוי אלהיו : ויגני במסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשרה לוי כי גמל עלי :

(פסוקים אומרים מזמור שיר חננת הבית לרוד :)

ארוממך יי כי רליתנו ורא שמחת אויבי לי : יי אלהי שועתי

שועתי אלהי ותרפאני : יי העלית מן שאור נפשי חיתנו מירדי בור : זמרו לוי חסידיו והורו לזכר קדשו : כי רנע באפס חיים ברצונו בערב יליו ככי ולבקר רנה : ואני אמרתי בשלוי בר אמוט לעולם : יי ברצונך העמדתה להררי עוז הסתרת פניך הייתי נבהל : אלהי יי אקרא ואל יי אתחנן : מרה בצע כרמי בדרתי אל שחת היודך עפר הניד אמתך : שמע יי וחנני יי היה עוזר לי : הפכת מספרי למחור לי פחתת שקי ותאורני שמחה : למען יומדך כבוד ולא יהום יי אלהי לעולם אודך :

לרוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו : ברכי נפשי את יי ואל תשכחי כל גמוליו : הסולח לכל עונכי הרופא לכל תחלואיכי : הגואל משחת הייכי המעטרכי חסד ורחמים : המשבוע פטוב עדיך תתחדש כנשר נעורייכי : עושה צדקות יי ומשפטים לכל עשוקים : יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו : רחום וחנן יי ארך אפים ורב חסד : לא לנצח יריב ולא לעולם ישור : לא כחטאינו עשה לנו ורא כעונותינו גמר עלינו : כי כנבזה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו : כרחוק מזרח ממערב הרחוק ממנו את פשעונו : כרחם אב על פנים רחם יי על יראיו : כי הוא ידע יצרנו וכוז כי עפר אנחנו : אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ : כי רוח עברה בו ואיננו ולא יפירנו עוד מקומו : וחסד יי מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים : לשמרי בריתו ולזוכרי פקדיו לעשותם : יי בשמים חכין כסאו ומלכותו בכל משלה : ברכו יי מלאכי גבורי כח עשי דברו לשמוע בקול דברו : ברכו יי כל צבאיו משרתיו עשי רצונו : ברכו יי כד מעשיו בכל מקומות ממשלתי

ממשלתו ברכי נפשי את יי :

כשנת נשכח אומרו יי הוא האלהים יי הוא האלהים : כיפ

יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד : כיפ

ויהי יי למלך על כל הארץ ביום שהוא יהיה יי אחד ושמו

אחד : הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות

לשם קדשך להשתבח בתהלתך : ברוך יי אלהי ישראל

מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה : כל

הנשמה תהלל יה הללויה : יש כוסגס לומר

למנצח בנינוות מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר

פניו אהנו סלה : לדעת בארץ הרבך בכל גוים

ישועתך : יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו

וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם

סלה : יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם : ארץ נתנה

יבולה וברכנו אלהים אלהינו : וברכנו אלהים ויראו אותי

כל אפסי ארץ : עיב

למנצח מזמור לדוד : השמים מספרים כבוד אל ומעשה

ידיו מגיד הרוקיע : יום ליום יביע אמר ולילה

ללילה יתוה דעת : אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם :

בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל

בהם : והוא כחתן יוצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח :

מקצה השמים מוצאו ותקופתו ער קצותם ואין נסתר

מחמתו : תורת יי תמימה משיבת נפש עדות יי נאמרה

מחכימת פתי : פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי ברה

מאירת עינים : יראת יי טהורה עומדת לעד משפטי יי

אמת צדקו יחדו : הנחמדים מזהב ומפו רב ומתוקים מדבש

ונפת צופים : גם עבדך נזהר בהם בשמרום עקב רב :

שגיאות מי יבין מנסתרות נקני : גם מזרים חשך עבדך אל

ומשלו כי אז איתם ונקיתי מפשע רב : יהיו לרצון אמרי פי

והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי :

רננו צדיקים בני לישרים נאווה תהלה : הודו ליי בכבוד

בגבל עשור זמרו לו : שירו לו שיר חדש היטיבו

נגן בתרועה : כי ישר דבר יי וכר מעשהו באמונה : אהב

צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ : בדרב יי שמים געשו

וכרות פיו כל צבאם : כנס בנר מי הים נותן באצרות

הזומות : ייראו מיי כל הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל :

כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד : יי הפיר עצת גוים

הניא מחשבות עמים : עצת יי לעולם תעמד מחשבות לבו

לדר ודר : אשרי הגוי אשר יי אלהיו העם בחר לנתלה לו :

משמים רביט יי ראה את כל בני הארם : ממכון שבתו

השגיח אל כל יושבי הארץ : היוצר יחד לבם המבין אל

כל מעשיהם : אין המלך נושע ברב־היל גבור לא ויצל

ברב־כח : שקר תפסו לתשועה וברזב חילו לא ימלט : הגה

עין יי אל יראיו למיתלים לחסדו : להציל ממות נפשם

ולחיותם פרעב : נפשונו חבתה ליי עורנו ומגננו הוא : כי

בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך יי עלינו

באשר יחלנו לך :

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשוהו וילך :

אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו כפי : ביי

תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו : גדלו ליי אתי וגרוממה

שמו יחדו : דרשתי את יי וענני ומכל מגורתי הצילני :

הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו : זה עני קרא ויי שמע

ומכל צרותיו הושיעו : הנה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם :

טַעֲמוֹ וְרָאוּ כִּי טוֹב יְיָ אֱשֶׁרֵי הִגְבֵּר יַחֲסֶה בּוֹ : יִרְאוּ אֶת יְיָ
 קִדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו : כַּפְּוִיִּם רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדוֹלֵשׁ
 יְיָ לֹא יַחֲסְרוּ כָּל טוֹב : לָכוּ בָּנִים שָׁמְעוּ לִי יִרְאֵת יְיָ אֲלַמְּדֶכֶם :
 מִי הָאִישׁ הַחֶפֶץ חַיִּים אֲהַב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב : נִצְוֹר לְשׁוֹנֵךְ
 מֵרַע וּשְׁפַתְךָ מִדְּבַר מֵרְמָה : סוֹר מֵרַע וְעָשָׂה טוֹב בְּקִשׁ
 שְׁלוֹם וְרַדְפָּהוּ : עֵינָיו יְיָ אֵל צְדִיקִים וְאֹזְנוֹ אֵל שׁוֹעֵתִם : פְּנֵי
 יְיָ בַעֲשֵׂי רַע לְהַכְרִית מֵאַרְצְךָ זָכְרָם : צַעֲקוּ וַיְיָ שָׁמַע וּמָכַל
 צְרוֹתֵם הַצִּילֶם : קְרוֹב יְיָ לְנַשְׁבְּרֵי לֵב וְאֵת דְּבָאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ :
 רַבּוֹת רָעוֹת צְדִיק וּמְכַלֵּם וַיִּצִּילֵנוּ יְיָ : שׁוֹמֵר כָּל עֲצֻמּוֹתָיו
 אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה : תְּמוֹתֶיךָ רָשָׁע רָעָה וּשְׂנְאֵי צְדִיק
 יִאֲשָׁמוּ : פּוֹדֶה יְיָ נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחֹסִים בּוֹ :
 תִּפְלָה לְמִשְׁרָה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מַעֲוֹן אֲתָה הָיִיתָ לָנוּ
 בְּדַר וְדַר : בְּטָרֶם הָרִים יָקְרוּ וְתַחֲוֹלֵל אֲרָץ וְתַבַּל
 וּמַעֲזֹלִם עַד עוֹרֶם אֲתָה אֵל : תִּשָּׁב אֲנֹשׁ עַד דְּבֹא וְהֵאמֵר
 שׁוֹבוּ בְּנֵי אֲדָם : כִּי אֲרָף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֲתִמּוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאֲשִׁמּוּרָה בְּלִילָה : זִמְתָּם שָׁנָה יְהִיוּ בְּבִקְרָה בְּחִצִּיר יַחְלוּף :
 בְּבִקְרָה יִצִּיץ וְחִלָּף לְעָרֵב יְמוּלֵל וַיִּבֶשׁ : כִּי כְּלִינוּ בְּאַפְךָ
 וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ : שִׁתָּה עֲוֹנוֹתֵינוּ לִנְגִדְךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹד
 פְּנוּךְ : כִּי כָּל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעַבְרַתְךָ כְּלִינוּ שְׁנִינוּ כְּמוֹ הַגֵּה :
 יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
 וְרַחֲבֹם עֲמַל וְאֹן כִּי גֹ חֵישׁ וּנְעַפָּה : מִי יוֹדַע עֲוֹן אֲפָךָ
 וּכִירְאֲתְךָ עַבְרַתְךָ : לְמַנּוֹת יְמֵינוּ בֶן הַדָּעַ וְנִבְיָא לְבַב חֲכָמָה :
 שׁוֹבָה יְיָ עַד מָתַי וְהִנַּחֵם עַל עַבְרִיךָ : שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָה חֲסִדְךָ
 וּנְרַנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ : שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת
 רְאִינוּ רָעָה : יִרְאֵה אֵל עַבְרִיךָ פְּעִלְךָ וְהַרְדֵּךְ עַל בְּנֵיהֶם :
 וְהִיוּ נֹעֵם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה

וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ :

יֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲרִיזִין בְּצַל שְׁדֵי יַחְלֹנָן : אֲמַר לִי מַחְסֵי וּמְצוֹרֹתַי
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָהּ בּוֹ : כִּי הוּא יִצִּילְךָ מִפַּח יְקוֹשׁ מִדְּבַר
 חַוּוֹת : בְּאַבְרָתוֹ יִסְדֵךְ לֶךְ וְתַחַת כְּנַפְיוֹ תַחֲסֶה צָנָה וְסוֹחֲרָה
 אֲמַחֶה : לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחִץ יַעֲוֶף יוֹמָם : מִדְּבַר
 בְּאִפֶּךָ יַחְלֹךְ מִקָּטָב יִשׁוֹר צַחְרִים יִפּוֹל מִצִּדְךָ אֱלֹהֵי וּרְבִכָּה
 מִיְמִינְךָ אֱלִיךָ לֹא יִגָּשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ תִּכְסֵי וּשְׁלֵמַת רִשְׁעִים
 תִּרְאֶה : כִּי אֲתָה יְיָ מַחְסֵי עֲרִיזִין שְׁמַת מַעֲוֹנְךָ : לֹא תֵאָנֶה
 אֱלִיךָ רָעָה וְנִגַע לֹא יִקְרַב בְּאַחֲלָךְ : כִּי מִלְּאֲכִיו יִצִּוֶה לֶךְ
 לְשִׁמְרֶךָ כְּכֹל הַרְכִיב : עַל כַּפִּים יִשְׂאוּנְךָ פֶּן תִּגְזַף בְּאֶבֶן
 רִגְלֶךָ : עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּרְדּוּךָ תִּרְמוֹס כְּפִיר וְתַנִּין : כִּי כִי
 חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי : יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ
 אֲנִכִי בְצָרָה אַחֲרָצְהוּ וְאַכְפַּדְהוּ : אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֵהוּ
 וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

מְזוֹר שִׁירוֹ לִי שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עֲשֵׂה הוֹשִׁיעָה לִּי
 יְמִינוּ וְזִרְעֵ קִדְשׁוֹ : הוֹדִיעַ יְיָ יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי תְּגוּמִים
 גְּלָה צְדִיקָתוֹ : זָכַר חֲסִדוֹ וְאַיְמוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָּל
 אֲפָסֵי אֲרָץ אֶת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : הִרְעִינוּ לִי כָּל הָאֲרָץ פִּצְחוּ
 וְרַנְּנוּ וּזְמְרוּ : זְמְרוּ לִי בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמֵרָה : בְּחִצּוֹצְרוֹת
 וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְעִינוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ : יִרְעֵם הַיָּם וּמְלֹא תַבַּל
 וְיִשְׁבִּי בָּהּ : נְהַרוֹת יִמְחֲאוּ כַף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ : לִפְנֵי יְיָ כִּי
 כָּא לְשִׁפְטֵי הָאֲרָץ יִשְׁפֹט תַבַּל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים :
 שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשָׂא עֵינָי אֵל הַהָרִים מֵאֵין יִבֵּא עֲוִרִי : עוֹרִי
 מִעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ : אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל
 יְנוּם לְשִׁמְרֶךָ : הַנְּרָה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : יְיָ
 שׁוֹמְרֶךָ יְיָ צִלְךָ עַל יַד יְמִינְךָ : יוֹמָם הִשְׁמֵשׁ לֹא יִכְבֶּה וְיָרַח
 בְּלִילָה

וְנָעַר פְּרֵעוֹה וְחִלּוֹ בַיּוֹם סוּף
 דְּמִלִּיד עֲמוּ בַמֶּדְבָּר
 לְמִכָּה מַלְכִים גְּדִלִים
 וַיַּהֲרוֹג מַלְכִים אֲדִירִים
 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 וְלַעֲוֵג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
 וַנִּתֵּן אֶרְצָם לְנַחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
 שֶׁבַשְׁפָּלְנוּ זָבַר לָנוּ
 וַיַּפְרְקֵנוּ מִצְרַיִנוּ
 נִתַּן לָחֵם לְכָל בָּשָׂר
 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

בְּרוּךְ שְׂאֵמֵר וְהִיָּה הָעוֹלָם בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה בְּרוּךְ גִּזְרֵי
 וּמִקְוִים בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
 הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב
 לִירֵאָיו בְּרוּךְ מְעַבִּיר אֶפְלָה וּמְבִיא אוֹרָה בְּרוּךְ אֵל חַי
 לְעַד וְקִיָּם לְנֶצַח בְּרוּךְ שְׁאוֹן לְפָנָיו עוֹלָה וְלֹא שִׁכְחָה וְלֹא
 מִשׂוּא פָּנִים וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד צְדִיק הוּא כָּכֵל דְּרַכִּיּוֹ וְחֶסֶד
 כָּכֵל מַעֲשׂוֹי בְּרוּךְ פּוֹדֵה וּמַצִּיל בְּרוּךְ הַמְּנַחֵל מְנוּחָה
 לְעַמּוֹ וְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם שֶׁבֶת קָדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׂמוֹ
 וּבְרוּךְ זָכָרוֹ לְעוֹלָמֵי עַד בְּרוּךְ אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ אֵב הַרְחֵמֵן מְהֵלֵל בְּפִי עַמּוֹ
 מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר בְּלִשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבִשְׂרֵי דָוִד
 עֲבָדֶיךָ נְהַלְלֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחֹת וּבְזִמְרוֹת נְהוֹדֶיךָ
 נְגַדְלֶיךָ נְשַׁבְּחֶיךָ נְפָאֲרֶיךָ נְרוֹמְמֶיךָ וְנַמְלִיכֶיךָ וְנַקְדִּישֶׁיךָ
 וְנַשְׁרִיצֶיךָ וְנַזְכִּיר שְׁמֶיךָ מַלְבְּנוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוּד חַי הָעוֹלָמִים
 מְשַׁבַּח

מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר שְׂמוֹ עַד עַד : בְּרוּךְ אֲתָה יי מֶלֶךְ מְהֵלֵל
 בְּתִשְׁבְּחוֹת :

יש אומרים ברוך שאמר זס על דרך טקלס טסא פשו תכות

בְּרוּךְ שְׂאֵמֵר וְהִיָּה הָעוֹלָם בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה
 בְּרוּךְ גִּזְרֵי וּמִקְוִים בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם
 שְׂכָר טוֹב לִירֵאָיו בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקִיָּם לְנֶצַח בְּרוּךְ פּוֹדֵה
 וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׂמוֹ בְּרוּךְ אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַאֵל
 אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּחַלֵּל בְּפִה עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו
 וְעַבְדָּיו וּבִשְׂרֵי דָוִד עֲבָדֶיךָ נְהַלְלֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחֹת
 וּבְזִמְרוֹת וְנַגְדִּלֶיךָ וְנַשְׁבְּחֶיךָ וְנַפְאֲרֶיךָ וְנַמְלִיכֶיךָ וְנַזְכִּיר שְׁמֶיךָ
 מַלְבְּנוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוּד חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר עַד
 עַד שְׂמוֹ הַגָּדוֹל בְּרוּךְ אֲתָה יי מֶלֶךְ מְהֵלֵל בְּתִשְׁבְּחוֹת : עֵיב

זִמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לַיי וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
 עֲלֵינוּ : לְהַגִּיד בְּכֶקֶר חֲסִדֶיךָ וְאִמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת : עֲלֵי
 עֲשׂוֹר וְעֲלֵי נֶבֶד עֲלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר : כִּי שִׁמַּחְתָּנִי יי בְּפַעְלֶיךָ
 בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרִנֵּן : מִדֵּי גִדְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ יי מֵאֵד עַמְּקוֹ
 מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ : אִישׁ בְּעַד רֹא יִדַע וּכְסִיל רֹא יִבִּין אֵת זֹאת :
 בְּפִרוֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיֵצוּ כֵר פּוֹעֲלֵי אֵוֹן לְהַשְׁמֵדֵם
 עַד עַד : וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יי : כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יי כִּי הִנֵּה
 אוֹיְבֶיךָ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כֹל פְּעֲלֵי אֵוֹן : וְתִרְם כְּרֹאֵם קִרְנֵי
 בְּלוֹתֵי בְּשֵׁמֶן רַעְנָן : וְחַבֵּט עֵינֵי בָשׂוּרֵי בְּקַמִּים עֲלֵי מְרַעִים
 הַשְׂמַעְנָה אֲוֵנֵי : צְדִיק כְּתִמָּר יִפְרַח כְּאֵרוֹ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה :
 שְׂתוּלִים בְּכִירַת יי בַּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד יִגְבּוּן
 בְּשִׁיבָה הַשָּׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ : לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל יי צוּרֵי וְלֹא
 עוֹלָתָה

עולתה בו :

יי מלך גאות לבש לבש יי עו התאזר אף תבון תכל כל
 חמוט : נכון בסאך מאז מעולם אתה : נשאו נהרות יי
 נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים : מקולות מים רבים
 אדירים משברי ים אדיר במרום יי : עדתיך נאמנו מאד
 לביתך נאווה קדש יי לארך ימים :
 יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו : יהי שם יי מבורך
 מעתה ועד עולם : ממזרח שמש עד מבוא מחיל שם
 יי : רם על כל גוים יי על השמים כבודו : יי שמך לעולם
 יי זכרך לדר ודר : יי בשמים הכין בסאו ומלכותו בכל
 משלה : ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מך :
 יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד : יי מלך עולם ועד
 אברו גוים מארצו : יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים :
 רבות מחשבות בלב איש ועצת יי היא תקום : עצת יי
 לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר : כי הוא אמר והי
 הוא צורה ועימד : כי בחר יי בציון אוה למושב לו : כי
 יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו : כי לא ימש יי עטו
 ונחלתו לא יעוזב : והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה
 להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : יי הושיעה המלך יעננו
 ביום קראנו :
 אשרי יושבי ביתך עיר יתלוד סלה : אשרי העם שבכת
 לו אשרי העם שוי אלהיו :
 תחלה לרוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
 ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד :
 גדול יי ומחלל מאד ולגדלתו אין תקר : הזר לרוד ישבח
 מעשיך וגבורתיך גירוי : הדר כבוד הודך ודברי נפמאתיך
 אשוחה

אשריחה : ועוזו נראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר
 רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו : חנון ורחום יי ארך אפים
 וגדל חסד : טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו : יודך יי
 כל מעשיך וחסדיך יברכוכה : כבוד מלכותך ואמרו
 וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר
 מלכותו : מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור
 ודר : סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים : עיני
 כל אלוך ישברו ואתה נותן להם את אכלם פעתו : פותח
 את ירך ומשביע לכל חי רצון : צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
 בכל מעשיו : קרוב יי לכל קוראיו לבר אשר יקראהו
 באמת : רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם :
 שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת
 יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו
 נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :
 הללויה הללי נפשי את יי : אהללה יי בחיי אומרה לאלהי
 בעודי : אל הכטחו בנדיבים כבן אדם שאין לו
 תשועה : תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום תהוא אברו
 עשהונותיו : אשרי שאל יעקב בעורו שברו עד יי אלהיו :
 עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בס השומר אמת
 לעולם : עושה משפט לעשוקים נותן לחם לרעבים יי מתיר
 אסורים : יי פוקח עורים יי זוקף כפופים יי אהב צדיקים :
 יי שמר את גרים יתום ואלמנה יעזר ודרך רשעים יענת :
 ימלוד יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :
 הללויה כי טוב ומרה אלהינו כי נעים נאווה תחלה : בונה
 ירושלם יי נדחי ישראל יכנס : רהיפא לשבורי
 לב ומחשב לעצבותם : מונה מספר לפוכבים לכלם שמות
 יקרא

יִקְרָא : גִּדּוּד אֲרוֹנָנוּ וְרַב כַּח לַתְּבוּנָתוֹ אִין מִסְפָּר : מְעוֹדָה
 עֲנוּיִם יי מִשְׁפִּיר רִשְׁעִים עֲדֵי אֶרֶץ : עֲנוּ לִי בַתּוֹרָה זְמִירוֹ
 לֵאלֹהֵינוּ כְּבִנּוֹר : הַמְּבַסֶּה שָׁמַיִם בְּעֵבִים הַמְּכִיז לְאֶרֶץ מִטָּר
 הַמְּצַמֵּחַ הַרִים הַצִּיד : נוֹחַן לְבַחְמָה לַחֲמָה לִבְנֵי עֹדֵב אֲשֶׁר
 יִקְרָאוּ : לֹא כְּבִנּוֹרֵת הַסּוּס יַחְפֵּץ לֹא בִשְׂוִקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה :
 רוּצָה יי אֵת יִרְאוּ אֵת הַמִּיחָלִים לְחֹסְדוֹ : שְׂבָחֵי יְרוּשָׁלַם
 אֵת יי הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן : כִּי חוֹק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּכַף בְּנֶיךָ
 בְּקִרְבֶּךָ : הַשֶּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חַטִּים יִשְׂבִּיעֶךָ : הַשְׁלַח
 אֲמַרְתוּ אֶרֶץ עַד מַחֲרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ : רִנּוֹתַי שְׁלַג בְּצִמּוֹר
 כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפּוֹר : מִשְׁלֵיךְ קָרְחוֹ כְּפִתִּים לִפְנֵי קָרְתוֹ מִי
 יַעֲמֹד : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסַס יִשָּׁב רֹחוֹ יִזְרוּ מֵיִם : מְגִיד
 דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֲסִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עֲשָׂה בֶן לְכָל
 גֹּיִם וּמִשְׁפָּטִים כָּל יַדְעוּם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵת יי מִן רִשְׁמִים הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים :
 הַלְלוּהוּ כָּל מְלֹאכֵיו הַלְלוּ כָּל צְבָאוֹי : הַלְלוּהוּ
 שְׁמֵשׁ וַיִּרַח הַלְלוּהוּ כָּל בּוֹכְבֵי אוֹר : הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם : יְהַלְלוּ אֵת שֵׁם יי כִּי חוּא צִוָּה
 וּנְבָרָאוּ : וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִנְתָּן וְלֹא יַעֲבוֹר : הַלְלוּ
 אֵת יי מִן הָאָרֶץ הַיְבֵנִים וְכָל תְּהוֹמוֹת : אֲשֶׁר וּבְרָךְ שְׁלַג וְקִיטוֹר
 רוּחַ סַעְרָה עוֹשֶׂה דְּבָרוֹ : הַהַרִים וְכָל גְּבְעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל
 אֲרָזִים : תַּחֲיָה וְכָל בַּחֲמָה רִמֵּשׁ וְצִפּוֹר בְּנֶף : מֶרְכֵי אֶרֶץ
 וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ : בַּחוּרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת
 וְקִנְיִם עִם נַעֲרִים יְהַלְלוּ אֵת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ
 הוֹדוּ עַד אֶרֶץ וּשְׁמַיִם : וַיִּרַם קָרָן לְעַמּוֹ תְהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו
 לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ :
 הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לִי שִׁיר חֲדָשׁ תְהַלְתוּ בְּקַחַל חֲסִידִים : יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל

יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָם : יְהַלְלוּ שְׁמוֹ
 בְּמַחּוֹל בַּתּוֹף וּבְנֹזֵר יִמְרוּ לוֹ : כִּי רוּצָה יי בְּעַמּוֹ יִפְאֵר
 עֲנוּיִם בִּישׁוּעָה : יַעֲזֹרוּ חֲסִידִים בְּכִבּוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁבְּכוֹתֵם :
 רוֹמְמוֹת אֵל בְּנִרְנָם וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
 בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת בְּלְאֻמִּים : לְאֲסוֹר מְלִכֵיהֶם בְּזֻקִים וּנְכַבְדֵיהֶם
 בְּכִכְלֵי בְרָזֶל : לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל
 חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִרְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֻזוֹ : הַלְלוּהוּ
 בְּנִבְנוֹרוֹתָיו הַלְלוּהוּ בְּרוֹב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּרַחֲקֵי
 שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּבְנֹזֵר : הַלְלוּהוּ בַתָּף וּמַחּוֹל הַלְלוּהוּ
 בְּמִנִּים וְעִנְבֵי : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה תַחֲלֵל יְהִי הַלְלוּיָהּ : כַּחַתִּיָּה

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שׁוֹבֵן יְרוּשָׁלַם
 הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
 נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ
 אֵת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

וַיְבָרֶךְ הוֹדֵךְ אֵת יי לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר הוֹדֵךְ אֵת
 יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם : לֵךְ יי
 הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַתְּנַצַּח וְהַהוֹדֵךְ כִּי כָּל בְּשָׂמִים
 וּבְאֶרֶץ לֵךְ יי חֲמִמְלָכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂה
 וְהַכְּבִיד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבְיָדְךָ כָּח וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ
 לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְתַלְלִים
 לְשֵׁם תְּפָאֶרֶתְךָ : וַיְבָרְכֵנוּ שֵׁם בְּבוּרְךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרִכָּה
 וְתַהֲלָה : אַתָּה הוּא יי לְבַדְּךָ אַתָּה עֲשִׂית אֵת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר
 בָּהֶם וְאַתָּה מְתִיָּה אֵת כָּלֵם וְצְבָא תְשָׁמִים לֵךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים :
 אַתָּה

אתה הוא יי האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור
 בשדים ושמת שמו אברהם : ומצאת את לבו נאמן לפניך
 וברות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני תחת האמורי
 והפרו והיבוס והגרנשי לתת לרוע ותקם את הברית כי
 צדיק אתה : ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם
 שמעת על ים סוף : ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל
 עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הוירי עליהם ותעש לה
 שם כהיום הזה : והיום בקעת לפניהם ויעברו ברוך הים
 ביבשה ואת רודפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עינים :
 וישע יי ביום שהוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל
 את מצרים מת על שפת הים : וירא ישראל את
 היד הגדלה אשר עשה יי במצרים ויראו העם את יי
 ויאמינו ביי ובמשה עבדו :

או ישיר משה ובני ישראל את השירה

הואת ליי ויאמרו לאמר

אשירה ליי כי גאה גאה סוס ורכבו רמה

ביים : עזי וזמרת יה

ויהי לי לישועה זה אלי ואנהו אלהי אבי

וארוממנהו : יי איש

מלחמה יי שמו : מרכבות פרעה וחילו

ירה ביים ומבחר שלשיו

טבעו ביים סוף : תהמות יכסימו ירדו

במצולות כמו אבן :

ימינד יי נאדרי בכח ימינד יי תרעץ אויב :

וברזב גאונך תהרס קמיד

תשלח חרונדך יאכלמו בקש : וברוח אפיד

נערמו

נערמו מים נצבו כמו נר

נזלים קפאו תהמות בלב ים : אמר אויב

ארהוף אשיג אחלק שלל

תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ירי :

נשפת ברוחך כסמו ים

צללו בעופרת במים אדירים : מי כמכה

באלים יי מי כמכה

נאדר בקדש נזרא תהלות עישה פלא :

נטיה ימינד תבלעמו

ארץ : נחית בחסדך עם זו גאלת נחלת בעודך

אל גוה קדשך : שמעו

עמים ירגזון חיל אחו ישיבי פלשת : או נבתלו

אדופי אדום אירי מואב

יאחזמו רעד נמנו כל ישיבי כנען : תפזר

עליהם אימתה ופחד

בגדל זרעך ידמו כאבן עד יעבור עמך יי

עד יעבור עם זו קניית :

תכאמו ותטעמו בחר נחלתך מכון

לשבתך פעלת יי

מקדש אלני בוננו יריך : יי ימלוך לעולם ועד :

יי ימלוך לעולם ועד :

יי מלכותיה קאים לעים ולעלמי עלמיא :

כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו ביים וישב יי עליהם את

מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :

כי ליי המלוכה ומושל בגוים : ועלו מושיעים בחר ציון

לשפוט את חר עשו ותיתה ליי המלוכה : ותיה יי למלך

על

על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :
נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר
תפארו ותרוםם וברך מלכנו תמיד מן העולם ועד
העולם אתה אל ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע
פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו
מלך עוזר וסומך אלא אתה .

אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות ארון כל
תולדות המהלל בכל השבחות המנהיג עלמו
בחסד ובריותיו ברחמים ויי ער לא יגוס ולא יישן המעורר
ישנים והמקיץ נרדמים מחיה מתים ורופא חולים פוקח
עורים וזקף כפופים המשיח אלמים והמפענח נעלמים
וקך לברך אנחנו מודים :

ואלו פיננו מלא שירה כים וגלשוננו רנה כרהמון גליו
ושפתותינו שבח במרחבי רקיע ועינינו מאירות בשמש
כירח וירינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו קלות כאילות
אין אנו מספקין להודות לך יי אלהינו ולברך את שמך
מלכנו על אחת מאלהי אלפי אדפים ורוב רבי רבבות
פעמים הפוכות נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו
מלפנים ממצרים גאלתנו יי אלהינו מבית עברים פדיתנו
ברעב ונתנו ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר
מלטתנו ומחלאים רעים ורבים דיתנו עד הנה עזרנו
בחמך ולא עזבנו חסדיך על כן אכרים שפלתנו בנו
ורוח ונשמה שנפחת באפנו ולשון אשר שמת בפינו הן
הם יודו ויקרכו וישבחו ויפארו וישוררו את שמך מלכנו
תמיד כי כל פה לך יודה וכל לשון לך תשבח וכל עין
לך תצפה וכל ברך לך הכרע וכל קומת לפניך תשתחוה
והלכות

והלכות ייראוך וכך קרב וכליות וזמרו לשמך כדבר
שנאמר כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך מציל עני מחוק
ממנו ועני ואכיון מגוולו : שועת עניים אתה תשמע צעקת
הדל תקשיב ותושיע : וכרונב רננו צדיקים בני ישראלים
נאווה תהלה :

כפי	י	שרים	תת	ר	ומס :
ובשפתי	צ	דיקים	תת	כ	רך :
ובלשון	ח	סידים	תת	ק	דש :
ובקרב	ק	רושים	תת	ה	לל :

במקלות רבבות עמך בית ישראל שכן חובת כל היצורים
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות

לחלל לשבח לפאר לרוםם להדר ולנצח על כל
דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך : ובכן
ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד שיר ושבחה תהלל וזמרה עוז ומשלחה
נצח גדולה גבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם
אתה אל ברוך אתה יי מלך גדול ומהלל בתשבחות אל
החודאות ארון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל
המעשים הבוחר בשירי וזמרה מלך (אל) חי העולמים
אמן :

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא כרעותיה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויבע קץ
משיחיה וישכלל היכליה ויפרוק עמיה בחיובן וכימיובן
ובחיי דכל בית ישראל בענגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא

זֶהָא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבַרְךְ לְעָלְמַי עַלְמֵי יִרְבְּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְתַפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְחַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שְׂוֵהָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וַנְחַמְתָּא דְאִמְרֵן בְּעַלְמָא וְאִמְרוּ אֲמֵן
וְאוֹמֵר סָחוּן בְּרַבּוֹ אֵת יְיָ הַמְּבֹרָךְ וְאוֹמֵר סָסֵל כִּלְתַּשׁ

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכו המלכים סקדוש כדוך סוף סקדוש
ראשון וסוף אחרון ומבלעדיך אין אלסים יסי שס ס' מכוונך
מעמס ועד עולם ושמו מרומם על כל כרכס ותסלס :

ועוטין בקול רס ברוך יי המבורך לעולם ועד :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך
עשה שלום ובורא את הכל הכל יודוך והכל
ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש כיי הכל ירוממוך סלה
יוצר הכל ריאל הפותח בכל יום הלחות שערי מזרח
ובקע חלוצי רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון
שבתה ומאיר לעולם ברו ורושבויו שברא במדת רחמים
המאיר לארץ ולהרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל
יום תמיד מעשה בראשית מרה רבו מעשיך יי כלם
בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך המלך המרומם לבדו
מאז המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם אלהו
עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו ארון עוני צור משגבנו
מגן ישענו משגב בעדנו אין ערוך לך ואין זולתך אפס
בלתך ומי דומה לך אין ערוך לך יי אלהינו בעולם הוה
ואין זולתך מלבנו לחיי העולם הבא אפס בלתך גאלנו
לימות המשיח ומי דומה לך ושיענו לתחית המתים :
אל ארון עד כל המעשים ברוך ומבורך כפי כל נשמה :
גדרלו וטובו מלא עולם דעת ותבונה סוכבים חודו :

המתנאה

המתנאה על חיות הקדש ונהדר בכבוד על המרבה :
זכות ומישור לפני כסאו חסד ורחמים מלא כבודו טובים
מאורות שבראם אלהינו יצדם ברעת פבינה וכהשכל
בח ונבורה נתן פהם להיות מושלים בקרב תכל מלאים
זיו ומפיקים נגיה נאה זיום בכל העולם שמהים בצאתם
ששים בבואם עושים באימה רצון קוניהם פאר וכבוד
נותנים לשמו צהלה ורנה לזכר מלכותו קרא לשמש
ונורח אור ראה והתקין צורת הלבנה שבת יתנו לו כל
צבא מרום תפארת וגדולה שרפים ואופנים וחיות הקדש :
לאל אשר שבת מכל המעשים וביום השביעי נתעלה
וישב על כסא כבודו תפארת עטה ליום המנוחה
עונג קרא ליום השבת זה שיר שבח של יום השביעי שבו
שבת אל מכל מלאכתו ויום השביעי משבח ואומר מזמור
שיר ליום השבת לפיכך יפארו לאר כל יצוריו שבח ויקר
וגדולה וכבוד יתנו למלך יוצר כל המנוחיל מנוחה לעמו
ישראל ביום שבת קדש :

שמך יי אלהינו יתקדש וזכרך יתפאר מלבנו בשמים
כמעל ועל הארץ מחתרת על כל שבח מעשי ידוך
ועל מאורי אור שיצרת המה יפארוך סלה :
תתברך לנצח צורנו מלבנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח
שמך לעד מלבנו יוצר משרתים ואשר משרתיו
כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול
דברי אלהים חיים ומלך עולם כלם אהובים כלם
ברורים כלם גבורים כלם קדושים כלם עושים באימה
ביראה רצון קוניהם וכלם פותחים את פיהם בקדושה
ובטהרה בשירה ובזמרה מברכין משבחין מפאריין

ומקרישין

וּמְקַדְשֵׁינוּ . וּמְעִרְיָנוּ . וּמְמַלְכֵינוּ אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא . וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל
מַלְכוּת שְׁמַיִם זֶה מִדֵּוָּה . וְנֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לְזֶה . לְהַקְדִּישׁ
לְיוֹצֵרָם בְּנַחַת רוּחַ . בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִיעֻמָּה קְדוּשָׁה כָּלֵם
בְּאֶחָד עֲנִיִּים בְּאִימָה וְאִוְמָרִים בִּירְאָה . קְדוּשׁ . קְדוּשׁ . קְדוּשׁ
יִי צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדִי : וְהַאֲפָנִים וְחַיּוֹת הַקִּדְּשׁ
בְּרַעֲשׁ גְדוֹל מִתְנַשְׂאִים . לְעַמְתָּם מְשֻׁבְּחִים וְאִוְמָרִים . בְּרוּךְ
כְּבוֹד יִי מִמְקוֹמוֹ :

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימֹרֵת יִתְנוּ . לְמֶלֶךְ יֵאל חַי וְקַיִים זְמִירוֹת
יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת וְשִׁמְעוּ . כִּי הוּא לְבִדּוֹ מְרוֹם וְקְדוּשׁ .
פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת . עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת . בַּעַל מַלְחָמוֹת . זוֹרֵעַ צְדָקוֹת .
מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת . בּוֹרֵא רְפוּאוֹת . נוֹרָא תְהִלּוֹת . אֲרוֹן
הַנִּפְלְאוֹת הַמְּחַרֵּשׁ בְּטוֹבוֹ כְּכֹל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית .
כְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אֲוִרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ . וְהִתְקִין
מְאֹדוֹת מְשֻׁמֵּחַ עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בְּרָא . בְּרוּךְ אַתָּה יִי יוֹצֵר
הַמְּאֹדוֹת :

אַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבְּתֵנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ . חֲמִלָה גְדוֹלָה וְיִתְרָה
חֲמִלָת עֲלֵינוּ אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ בְּעֵבֹר שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל
וּבְעֵבֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְךָ וְהִלְמְדוּ חֲקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנוּ שֶׁלֵּם בֵּין תַּחֲנוּנוֹ אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵנוּ . הַמְּרַחֵם
רַחֵם נָא עֲלֵינוּ . וְתֵן בְּלִבְנוּ בִּינָה לְהַבִּיחַ לְהַשְׁבִּיל לְשִׁמּוֹעַ
לְדַמּוֹד וְלִלְמַד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיִם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד
תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה . וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַק לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ .
וְיִחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וְיִרְאָה אֶת שְׂמֵךְ לֹא נִבְזֵשׁ וְלֹא נִכְלָם
וְלֹא נִכְשָׁל לְעוֹלָם וָעַד . כִּי בְשֵׁם קְדוּשָׁתְךָ הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא כִּטְחָנוּ . נְגִילָה וְנִשְׁמַחְהָ בִישׁוּעָתְךָ . וְרַחֲמֵיךָ יִי
אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶיךָ הַרְבִּיבִים אֵל יַעֲבֹדֵנוּ נֶצַח סֶלָה וְעַד מֵהָר
וְהַבָּא עֲלֵינוּ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם מֵהָרָה מֵאַרְבַּע בְּנִפְּוֹת כָּל הָאָרֶץ
וְשִׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צוּאֲרָנוּ . וְהוֹלִיכֵנוּ מֵהָרָה קוֹמְמִיּוֹת
לְאַרְצֵנוּ . כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אֲתָה וּבְנוּ בְחַרְתָּ מִכָּל עַם
וְלִשׁוֹן . וְקִרְבָּתֵנוּ מִלְּכֵנוּ לְשִׂמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַהֲבָה . הַחֲדוֹת
לְךָ וְלִיחֲדֶךָ לִירְאָה וְלִאַהֲבָה אֶת שְׂמֵךְ . בְּרוּךְ אַתָּה יִי
הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אֶחָד : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעַד : וְאַהֲבַת אֶת יִי אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לִבְּךָ
וּבְכֹל נַפְשְׁךָ וּבְכֹל מְאֹדְךָ : וְהָיוּ תְהִלָּתוֹת הָאֵלֵה אֲשֶׁר אֲנִי
מְצִיָּךְ חַיִּים עַל לִבְּךָ : וְשִׁנְנָתָם לְבִנְיָךְ וּדְבָרְתָם בְּשִׁבְחֶךָ
כְּבִיתֶךָ וּבְלִבְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁבְּכֶךָ וּבְקוֹמְךָ : וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת
עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ : וְכִתְבָתָם עַל מְזוֹזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ :

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֵל מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֲתָכֶם
חַיִּים לְאַהֲבָה אֶת יִי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכֹל לִבְבְּכֶם
וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטֶּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ
וְאִסְפָּה רֶגֶזְךָ וְתִירֶשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֶׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ
וְאִנְיָלֹת וְשִׁבְעֵת : הַשְּׁמֵרוּ לְכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם
וְעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה אַף יִי
בְכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהִאֲדַמָּה לֹא תִתֵּן
אֶת יְבוּלָהּ וְאִבְדֶתֶם . מֵהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יִי
נֹתֵן לְכֶם : וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לִבְבְּכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם
וְקִשְׁרָתֶם . אֲתֶם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם :
וּלְמִרְתֶּם . אֲתֶם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בְּסֵם בְּשִׁבְחֶךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלִבְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁבְּכֶךָ וּבְקוֹמְךָ : וְכִתְבָתָם עַל מְזוֹזוֹת

ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם וימי בניכם עד האדמה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ : ויאמר יי אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת עד כנפי כנדיהם לדרושתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם ולא התורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם וזנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם :

ס"ז חזר ה' אלהיכם אמת למשלים רמ"ח תיבות

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחכיב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומקבל וטוב ויפה והדבר הזה עלינו לעולם ועד אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קים ושמנו קים ויבסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת ודבריו חיים וקמים ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על אבותינו עלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות ורע ישראל עבדיך : על היראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים באמת ובאמונה חזק ולא יעבור : אמת שאתה רוא יי אלהינו ואלהי אבותינו מלכנו מלך אבותינו גאל אבותינו צורנו צור ישועתינו פורנו ומצילנו מעולם הוא שמך ואין לנו עוד אלהים ואתך סלה : עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור ברום עולם מושבך ומשפטך וצדקתך עד אפסי ארץ : אמת אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך

ותורתך ודרכך ישים על לבו : אמת שאתה רוא ארון לעמך ומלך גבור לריב ריבם לאבות ובנים : אמת אתה הוא ראשון ואתה רוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע : אמת ממצרים גאלתנו יי אלהינו מביית עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך ישראל גאלת ויום סוף להם בקעת וזרים טבעת וירידים עברוים ויבסו מים צריהם אחר מהם לא נותר : על זאת שבחו אהובים ורוממו לאל ונתנו ירדים ומירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים רם ונשא גדול גבור ונורא משפיל גאים עדי ארץ מגביה שפלים עד מרום מוציא אסירים פודה עניים עוזר דלים העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו תהלות לאל עליון גאלם ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כדם : מי כמכה באלם יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא : שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד כדם הודו והמליכו ואמרו יי ומלוך לעולם ועד : ונאמר גואלנו יי צבאות שמוקרוש ישראל ברוך אתה יי גאל ישראל :

אדני שפתי הפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה : (בשבת תשובה אומרים זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים) כתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים : מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם : אתה

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב לרוחשיע
(בקיץ מזריד השל) (ובחורף משיב הרוח ומזריד
הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו
לישני עפר מי כמוך בעד גבורות ומי רומה לך מלך
ימית ומחיה מצמיח ישועה:
(בשבת תשובה אומרים מי כמוך אברהם אבינו וזכר יצוריו
ברחמים לחיים)

ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המתים:
כחזום אומר שלום לכול

נקדישך ונעריצך בנועם שית סוד שרפי קדש חמש לשנים
לך קדושה וכן כתוב על יד נביאך וקרא זה
אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
בבורו: לעמכם משכחים ואומרים ברוך בבור יי ממקומו:
ויברכי קדשך כתוב לאמר יי מלוך יי לעולם אלהיך ציון
לדר ודר תלוייה: ע"כ

א. ה. קדוש ושם קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה.
(כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך אתה יי האל
הקדוש: (בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש):
שמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו כליל
התפארת בראשו נתת בעמדו לפניך על הר סיני
לשני לחות אבנים הזריד בידו וכתוב בהם שמירת שבת
וכן כתוב בתורתך: ושמו בני ישראל את השבת לעשות
את השבת להודותם ברית עולם: כיני וכין בני ישראל אומרים
היא לעולם כי ישבת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ
וכיום השביעי שבת וינפש: ולא נתת יי אלהינו לגויה
הארצות

הארצות ולא הנחלתו מלבנו לעובדי אלילים גם במנוחתו
לא ישכנו ערלים כי לעמך ישראל נתת באהבה לרוע
יעקב אשר בס בחרת:

ושמחו במך כותך שומרי שבת וקראי עונג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך והשביעי רצית
בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך
שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינחו בו כל ישראל
מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון ותחי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך:

בשבת ולאש מדש אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע
יפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזרון ירושלים
עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כר עמך בית
ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים ביום
ראש החדש הזה ביום מקרא קדש הזה ירחם בו עלינו
ולחשיענו וזכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה
ורחשיענו בו לחיים טובים בדרך ישועה ורחמים חוס
והגנו וחמוד ורחם עלינו והחשיענו כי אליך עינינו כי אל
מלך חנון ורחום אתה: ע"כ

ואתה ברחמך הרבים תחפץ בנו ותרצנו ותחיונה עינינו
בשובך

בְּשׂוֹכֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְחַיֵּה הַמְּתוֹרֵם שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּרנו צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִזְדַּרְהָ לָךְ וְנִסְפַּר תְּהַלְתֵּךְ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׂמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֵׁךְ שֶׁבָבַל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָבַר עַת עָרַב וּבָבַר וְצַחְרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ בְּחַמְדֶּךָ מִכִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ בִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ :

מוֹדִים דְּרַכְנָן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ כָּל בֶּשֶׂר יוֹצֵרנו יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בֵּן חַיֵּינוּ וְתַחֲנֵנוּ וְתַאֲסוּף גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת קַדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֲקִיד וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵנו שְׁלֵם עַד שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת :

כַּשֶּׁת חֲנוּכָה לְאוֹמְרוֹס

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַחֲחֻמּוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָרִים בְּזִמְנֵי הַזֶּה : בַּיָּמִי מִתְּתִיבָה בֵּן יוֹחָנָן בֶּהֱזָן גְּדוֹל חֲשׂוֹמֵנָאֵי וּבָנָיו בְּשִׁעְמָרָה מְלָכוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְחָם מִתּוֹרְתֶךָ וְלַתְּעַבְרִים מִחֲקֵי רְצוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צַרְתָּם רַבַּת אֶת רִיבָם דָּנַת אֶת רִיבָם נִקְמַתְתָּ אֶת נִקְמַתָם מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בִּיד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בִּיד מַעֲשִׂים וְרַשְׁעִים בִּיד צְדִיקִים וְטַמְאִים בִּיד טְהוֹרִים וְזוֹרִים בִּיד עוֹסְקֵי תוֹרְתֶךָ לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֶךָ

וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן בַּחַיִּים הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְנֵיךָ לְרִבִּיר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְשִׁתְּרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בַּחֲצוֹרוֹת קַדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׂמוֹנֵה יָמִים אֵלֶינוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת וְנִזְדַּרְהָ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה :

וְעַל בָּרַם יְהִיבְךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד שִׁמְךָ מְלַכְנוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל חַיִּים יוֹדֶיךָ סְלָה :

(כְּשִׂית אוֹמְרִים וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ) :

וְיִתְלָלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם בִּי טוֹב הָיֵאל יִשְׁוֹעַתָנוּ וְעוֹרַתָנוּ סְלָה הָאֵל הַטּוֹב בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱחָה הַהוֹדוֹת :

כְּחוֹסֵם סְלִיחַ לְכוֹר לְאוֹמֵר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּכִרְבָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּחֲזוֹן הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבָנָיו בְּהֵינִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאֲמוֹר : יִבְרַכְךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיַחֲנֶךָ : יֵשֵׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשָּׁם לָךְ שְׁלוֹם : וְיִשְׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵנִי אֲכַרְבֶּם :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַד כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וּבְרַכְנוּ אֲבוֹתֵנוּ כְּלָנוּ כְּאָחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתַּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים אֲהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַרְכְּנוּ וּלְכַרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עוֹן וְשְׁלוֹם : (בְּשַׁבַּת תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים

וּבְסִפְרָ חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרָגְנָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְנִזְדַּרְהָ טוֹבוֹת נוֹכַר וּנְכַתֵּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :
יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :
אלהי נצור לשוני מדע ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לבי
בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים עלי
לרעה מהרה חפר עצתם וקלקל מחשבותם יהיו כמוץ
לפני רוח ומלאך יי הוחה עשה למען שמך עשה למען
ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך למען
יחלצוני ידיך הושיעה ימינך וענני יהיו רצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :
עושה שלום במרומוי הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועד
כל עמו ישראל ואמרו אמן :

כשכת ראש חוש וכשכת חנוכה אומרים כאן סללי

סדר ההלל

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו
וצונו לקרא את החלל :

(כשכת חנוכה אומרים לגמור את החלל) :

הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי יהי שם יי מבורך
מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבוא מהלל
שם יחזה רם על כל גוים יי על השמים כבודו מי בוי
אלהינו המגביהו לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ :
מקימו מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו משיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה
הללויה

בצאת

בצאה ישראל ממצרים בית יעקב מעם לויעו היתה יהודה
לקדשו ישראל ממשלותיו הים ראה ויגוס הירדן
ישוב לאחור ההרים רקדו כאילים גבעות בכני צאן : מה
לך הים כי תגוס הירדן תסוב לאחור ההרים תרקדו
כאילים גבעות בכני צאן : מלפני ארון חולי ארץ מלפני
אלוה יעקב : החופכי הוצור אגם מים חלמיש למעינו מים :

כשכת חנוכה אומרים

לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך :
למה ואמרו הגוים איה נא אלהיהם ואלהינו בשמים
כל אשר חפץ עשה עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם :
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו אונים להם ולא
ישמעו אף להם ולא יריחון ידיהם ולא ימושון רגליהם
ולא יחלכו לא יהגו בגרונם כמותם יהיו עשיהם כל אשר
כטח בהם : ישראל כטח בוי עורם ומגנס הוא בית אחרון
כטחו בוי עורם ומגנס הוא יראי יי כטחו בוי עורם ומגנס
הוא : עיב

יי וברנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אחרון :
יברך יראי יי הקטנים עם הגדולים יסף יי עליכם
עליכם ועל בניכם ברוכים אתם ליי עשה שמים וארץ :
השמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם : לא המתים
יהללו יה ולא כל יורדי דומה ואנחנו נברך יה מעתה
ועד עולם הללויה :

כשכת חנוכה אומרים אסכתו

אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני : כי המה אוננו לי
ובימי אקרא : אפפוני חבלי מות ומצרי שאול
מצאוני צרד ויגון אמצא : ובשם יי אקרא אנא יי מלטור
נפשי

נִפְשִׁי : חֲנוּן יְיָ וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם : שִׁמְרֵם פְּתָאִים יְיָ
 דְלוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִי יְיָ גָמַל עָלַיכִי :
 כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינַי מִן הַמָּוֶת אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי :
 אֶת־חַדְקִי לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים : הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי
 עֲנִיתִי מְאֹד : אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי כֹל הָאָדָם כֹּזֵב : עַיִב
 מִה אֲשִׁיב לִי כֹל תִּגְמָלוּהוּ עָלַי : כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם
 יְיָ אֶקְרָא : נִדְרֵי לִי אֲשַׁרְם נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ יִקְר
 בְּעֵינַי יְיָ הַמּוֹתֵת לַחֲסִידָיו : אֲנָא יְיָ כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ
 כֹּן אֲמַתְךָ פִּתְחֵת לְמוֹסְרֵי : לֵךְ אֲזַבַּח זִבְח תּוֹרָה וּבִשְׁם יְיָ
 אֶקְרָא : נִדְרֵי לִי אֲשַׁרְם נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ : בְּחַצְרוֹת בֵּית
 יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :

תְּלַדוּ אֶת יְיָ כֹּל גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כֹל הָאֲמִים : כִּי נִבְרַע עֲלֵינוּ
 חֲסִדוֹ וְאֵמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ :
 חוֹדוּ לִי כִי טוֹב
 יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל
 יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֶהֱרֹן
 יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ

מִן הַמִּצֵּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה : יְיָ לִי לֹא אִירָא מִה
 יַעֲשֶׂה לִי אָדָם : יְיָ לִי בְּעִזְרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בִּשְׂנְאֵי : טוֹב
 לַחֲסוֹת בְּיְיָ מִמְּמוֹת בְּאָדָם : טוֹב לַחֲסוֹת בְּיְיָ מִמְּמוֹת בְּנִדְבִים :
 כֹּל גּוֹיִם סִבְבוּנִי בִשְׁם יְיָ כִּי אֲמִידָם : סִבְבוּנִי גַם סִבְבוּנִי בִשְׁם
 יְיָ כִּי אֲמִידָם : סִבְבוּנִי כְּרִבּוֹרִים הִעֲבֹו כְּאִשׁ קוֹצִים בִּשְׁם יְיָ
 כִּי אֲמִידָם : דַּחַח דְּחִיתַנִּי לְגַמַל וַיְיָ עֲזָרְנִי : עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי
 לִי לִישׁוּעָה : קוֹל רְנָה וִישׁוּעָה בְּאֵהֱלֵי צִדִּיקִים יְמִין יְיָ עֲשֶׂה
 חֵיל : יְמִין יְיָ רֹמְמָה יְמִין יְיָ עֲשֶׂה חֵיל : לֹא אָמוֹת כִּי אֶחֱיָהּ
 וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה : יִסּוֹר יִסְרְנֵי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנֵנִי : פִּתְחוּ

לִי שְׁעָרֵי צֶדֶק אָבָא כִּם אֹדְהָ יְהוָה : זֶה הַשַּׁעַר לִי צִדִּיקִים
 יִבְאוּ בוֹ : אֲוֹרֵךְ כִּי עֲנִיתַנִּי וְתַהֲיוּ לִי לִישׁוּעָה : אֲוֹרֵךְ אֲבֹן
 מֵאִסוּ הַבְּיָנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה : אֲבֹן מֵאֵת יְיָ הִיתָה זֹאת
 הַיָּהּ נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ : מֵאֵת זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה יְיָ נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה
 כּוֹ : זֶה אֲנָא יְיָ הַיִּשְׁעָה נָא : אֲנָא אֲנָא יְיָ הַצִּלִּיתָהּ נָא : אֲנָא
 בְּרוּךְ הַבָּא בִּשְׁם יְיָ בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ : בְּרוּךְ אַל יְיָ וַיִּאָּדָר
 לָנוּ אֲסִרוּ חַג בְּעִבּוֹתֵים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֵל אֱלֹהֵי
 אֶתְרָה וַיִּאָּדָרְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֵךְ : אֱלֹהֵי הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב כִּי
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כֹּל מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ וְצִדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ
 וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּלֶם בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבַּחוּ
 וַיִּפְאֲרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדְךָ : כִּי לֵךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נְעִים
 לְזִמְרָה : וּמַעֲשֵׂים וְעַד עוֹלָם אֶתְרָה אֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבְּחוֹת אָמֵן :

ואומר סמון קדיש מתקבל וקורס שינוי ספר תורה ואמר

אַתָּה הִרְאֵת לְדַעַת כִּי יְיָ הוּא רֵאֲלָהִים אֵין עוֹד מַלְבָּדוֹ :
 אֵין כְּמוֹךָ בְּאֵלֹהִים יְיָ וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ : יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 עֲמֵנוּ בְּאֲשֶׁר הִירָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵרֶץ יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵרֶץ יִשְׁלֵנוּ :
 הַיִּשְׁעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם :
 וַיְהִי בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֵר מִשָּׁה קוֹמְרֵה יְיָ וַיִּפְצֹו אֵיבֻיךָ וַיִּנְסוּ
 מִשְׂנְאֵיךָ מִפְּנֵיךָ : קוֹמְרֵה יְיָ לְמִנוּחֶיךָ אֶתְרָה וְאֵרֶץ עוֹד :
 כְּהִנֵּךְ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וְחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ : בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ אֵל
 תִּשָּׁב פְּנֵי מִשְׁיַחְךָ :

בְּרִיךְ שְׁמִיָה דְּמֵאֲרֵי עַרְמָא בְּרִיךְ בְּתַרְךָ וְאַתְרְךָ : יְהִיא
 רְעוּתְךָ עִם יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ לְעַדָם וּפְרָקוּן וּמִינְךָ אֶחָיו
 לְעַמְּךָ כְּבִירַת מִקְדָּשְׁךָ לְאֲמִטוּיָהּ לְנָא מִטּוֹב נְהוֹרְךָ וּלְקַבְלָא
 צְלוֹתָנָא

שחרית לשבת

צְלוֹתֵנָּה בְּרַחֲמֵי יְהוָה רַעֲיָא קְדָמָךְ דְּתוֹרִיד לָן חַיִּין בְּטִיבוּ
וְלַהּוִי אָנָּה עֲבָדְךָ פְּקִידָא בְּגוּ צְדִיקָיָא לְמַרְחָם עֲלֵי וּלְמַנְטֵר
יְתִי וְיִת כָּר דִּילֵי וְדֵי לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל אָנְתָּה הוּאֲמָן לְכֻלָּהּ
וּמְפָרְנָם לְכֻלָּהּ אָנְתָּה הוּא שְׁלִיט עַל כֻּלָּהּ אָנְתָּה הוּא
דְּשְׁלִיט עַל מַלְכוּתָא וּמַלְכוּתָא דִּילְךָ הוּא אָנָּה עֲבָדָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִידָא הוּא דְסַגִּידָנָא קַמִּיה מִן קַמֵּי דִיקָר אוֹרִיתִיה בְּכָל עֵרְוָן
וְעֵרְוָן לֹא עַל אֲנִשׁ רְחִיצָנָה וְלָהּ עַל כִּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא
אַרְא בְּאַלְהֵי דְשָׁמַיָּה הוּא אֱלֹהֵי דְקִשִּׁיט וְאוֹרִיתִיה
קִשִּׁיט וְנִבְיָאֵיהִי קִשִּׁיט וּמִסְגֵּי רַמְעַבְד טַבְּוֹן וְקִשִּׁיט בֵּיה
אָנָּה רַחֲוִין וְרַשְׁמִיָּה וְקִירָא קְדִישָׁא אָנָּה אִימֵר תְּשַׁבְּחָן
יְהוָה רַעֲיָא קְדָמָךְ דְּתַפְתַּח רַבֵּי בְּאוֹרִיתְךָ וְתִתְרַב לִי בְּנִין
דְּכָרִין דְּעַבְדִּין רַעֲוִיךָ וְתַשְׁלִים מִשְׁאַלְוִין דְּלִבָּא וְלִבָּא דְּכָל
עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְטַב וְלַחַיִּין וְלִשְׁלָם אָמֵן :

ויוולאו ספר תורה וסגלית כבוד אומר

כִּי מַצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדַבֵּר יְיָ מִירוּשָׁלַם :

בְּרוּךְ הַמְּקוֹם שֶׁנִּתְּנָה תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא :

אֲשֶׁרֵי הָעָם שֶׁכָּבַח לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעָם שֶׁנִּי אֱלֹהֵוּ : גְּדִלוֹ לִוִּי
אֲתִי וְנִרְזַמְמָה שְׁמוֹ יַחְדוֹ : וּסְקַל אִוְמֵר

רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לְהֵרֵם רַגְלֵיו קְדוֹשׁ הוּא : רוֹמְמוֹ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לְהֵר קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ :

אִיִן קְדוֹשׁ בְּוִי כִּי אִיִן בְּרַתְךָ וְאִיִן צִוֵּר בְּאַרְהֵינוּ : כִּי מִי

אֱלוֹהֵי מִבְּלַעֲדֵי יְיָ וּמִי צוֹר וּזְלִתֵי אֱלֹהֵינוּ : תוֹרָה צִוָּה לָנוּ

מֹשֶׁה מוֹדֵשָׁה קְהֵלֵת יַעֲקֹב : עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ

וְתוֹמְכִיהָ מֵאֲשֶׁר : דְּרַכִּיָּה דְרַכִּי נֹעֵם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם :

שְׁלוֹם רַב לְאַתְבֵּי תוֹרְתְךָ וְאִיִן דְּמוֹ מִכְּשׁוֹל : יְיָ עוֹ לְעַמּוֹ יִתָּן

יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

שחרית לשבת

כח

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הִבּוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ : הַכֹּל תָּנוּ עִזוּ לְאַלְהֵים
וְתָנוּ כְּבוֹד לְתוֹרָה :

ומנכוח ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומרים

חַזַּת תּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה צִוָּה
לָנוּ מֹשֶׁה מוֹדֵשָׁה קְהֵלֵת יַעֲקֹב :

חַזַּר תָּמִים דְּרַבּוּ אָמַרְתָּ יְיָ צְרוּפָה מִנֵּן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ :
וְקוֹרִין סֵפֶר תּוֹרָה וּמַפְטִירִין :

כשכת שלפני ראש חדש ואומרים

יְהוָה רַצוֹן מִדְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם • לְכִינֵן אֶת בֵּית חַיִּינוּ •
וְלְהַשִּׁיב שְׁבִינָתוֹ לְתוֹכּוֹ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהוָה רַצוֹן מִדְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם • לְרַחֵם עַל פְּלִיטָתֵינוּ •
וְלְעֲצוֹר הַמַּגָּפָה • וְהַמְּשַׁחֲוִית • וְהַחֲרִיב • וְהַרְעֵב • וְהַשְׁבִּי
וְהַכּוּזָה • מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהוָה רַצוֹן מִדְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם • לְקַיֵּם לָנוּ אֶת כָּל חֻמְמֵי
יִשְׂרָאֵל • הֵם וְנִשְׁיָהֵם וּבְנֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם בְּכָל מְקוֹמוֹת
מוֹשְׁבֹתֵיהֶם וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהוָה רַצוֹן מִדְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְפָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת
טוֹבוֹת • בְּשׁוֹרוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת • מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ
וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהוָה רַצוֹן מִדְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְפָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת
טוֹבוֹת • בְּשׁוֹרוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת • מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ
וְאָמְרוּ אָמֵן :

מִי שֶׁעֲשָׂה נְסִים לְאַבּוֹתֵינוּ וּמַמְצִירִים גְּאֻרִים • הוּא יִגְאֹר
אוֹתָנוּ וְיַשִּׁיב בָּנִים לְגִבּוֹלָם • בְּסִימֵן טוֹב יְהוָה לָנוּ רֹאשׁ

חֹדֶשׁ (פְּלוּנִי) בְּיוֹם (פְּלוּנִי וּפְלוּנִי) יַחְדָּשָׁהוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עֲלֵינוּ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם • לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה :

לְשִׁשּׁוֹן וְלְשִׁמְחָה • לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה • לְפִרְסָה וְלִכְלִכָּה •
לְשִׁמוּעוֹת טוֹבוֹת • וְלִבְשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת • וְלִגְשָׁמִים בְּעֵתָם :

ולרפואה

ולרפואה

ולרפואה

ולרפואה

ולרפואה

שחרית לשבת

וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה וְלִגְאוּלָּה קְרוּבָה וְאָמְרוּ אָמֵן :
כשכת שלפני ראש חדש אב כמקום ימי רלון אומרים

מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים • יִקְבֵּץ קְרוּשִׁים : יִגְנְשִׁים וְנָשִׁים לְעִיר
הַכְּנֻיָּה : וְיֵה זֶרֶה הַחֲדָשׁ לְטוֹבָה יִתְהַשׁ • וְרָצוּן יֵצֵו אֵל •
רַב הַעֲלִילָיָה :

ואמר כך ואמר מי שעשה כסו לזכותו ס"ל :

כשכת קודם עשרה כעכת ושכעה עשר בתמוז ט"ז מכת

אֲחִינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁמֵעוּ • צִום (פלוני) יֵהִיָּה יוֹם (פלוני)
יִהְיֶה אוֹרְהוּ הַקְּרוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמִחָה
בְּרַכְתֵּיב • כֹּה אָמַר יי צְבֹאוֹת צִום הַרְּבִיעִי וְצִום הַחֲמִישִׁי
וְצִום הַשְּׁבִיעִי וְצִום הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבִירַת יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן
וְלִשְׁמִחָה וְלִמְזֻעֵרִים טוֹבִים וְהָאֲמַת וְהַשְּׁלוֹם אֲהָבוּ •

ומבכך למלך ולקהל

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמְשַׁלֵּה לַגְּסִיכִים וּמַלְכוּתוֹ מַלְכוּת
כָּר עוֹלָמִים • הַפּוֹצֵה אֶת הַיָּם עֲבָדוֹ מִחֶרֶב רָעָה
הַנּוֹתֵן בַּיּוֹם הַרְּדֵךְ • וּבַיּוֹם עוֹיִם נִתְיַבָּה • הוּא יִבְרַךְ וַיִּשְׁמֹר •
וַיִּנְצֹר • וַיַּעֲזֹר • וַיְרַזֵּם וַיַּגְדֵּל • וַיִּנְשֵׂא לְמַעְלָה לְמַעְלָה •
לְאֲדוֹנָיו הַמְּלָךְ :

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו וְיִחְיֶיהוּ • וּמִכָּל צָרָה
וְנֹק וְצִלְהוּ • מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְרוּם וְיִגְבִּיחַ
כּוֹכֵב מְעַרְכָּתוֹ • וַיֹּאדֶךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ • מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת
לְעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחִינוּ • בְּיָמָיו וּבְיָמָנוּ
תִּשְׁעַ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְבִטָּח • וּבֹא לְצִוּן גּוֹאֵל • וְכֵן
יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

שחרית לשבת

כט

מִי שִׁבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד
וְשְׁלֹמֹה • וְכָל הַקְּהֹלֹת הַקְּרוּשׁוֹת וְהַטְּהוֹרוֹת • הוּא

יִבְרַךְ אֶת כָּל הַקְּהָל הַקְּרוּשׁ הַזֶּה גְּדוּלִים וְקַטְנִים • חַס
וּבְנֵיהֶם • וְנָשִׁיהֶם • וְתַלְמִידֵיהֶם • וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם מִלֵּבָא
דְּעֵלְמָא הוּא יִבְרַךְ יִתְכּוֹן וַיּוֹכֵה יִתְכּוֹן • וַיִּשְׁמַע בְּקֹל צְלוֹתְכֶון •

הַתְּפִרְקוֹן וְתִשְׁתַּחֲבוֹן מִכָּר צָרָה וְעִקְתָּא • וַיִּרְא מִמְּרָא דְיָ
בְּסַעֲרָכֶם • וַיִּגַּן בְּעַרְכֶם • וַיַּפְרוֹשׁ סִכַּת שְׂרֹמּוֹ עֲלֵיכֶם • וַיַּשְׁע
בְּיַדְכֶם אֲהַבָּה וְאַחֻה שְׁלוֹם וְרִיעוּת • וַיִּסְלַק שְׁנֵאתָ חָנָם
מִבְּנֵיכֶם • וַיִּשְׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צוּאֲרֵיכֶם • וַיַּקְיִים בְּכֶם
מִקְרָא שְׂכָתוֹב • וַיִּאֲרֵהוּ אֲבוֹתֵיכֶם יִסָּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלְיָ
פְעָמִים וַיִּבְרַךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר הִבְרַךְ לְכֶם • (כשכת תשובה
אומרים וַיְבָרְכֵנו הָאֵל בְּסִפְר חַיִּים טוֹבִים •) וְכֵן יְהִי רָצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן :

יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹר יִהְיֶה לְךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂכָנָה
לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂוִי אֲרֵהוּ :

תְּחִלָּה לְדָוִד אֲרוּמֶךְ אֱלֹהֵי הַמְּלָךְ וְאַבְרָכָה שְׂמֵךְ לְעוֹלָם
וְעַד : כָּל יוֹם אֲבָרְכָךָ וְאַהֲלִלָה שְׂמֵךְ לְעוֹלָם וְעַד :

גְּדוּל יי וּמַחֲלֵל מֵאֵד וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר : הוֹר לְדָוִד יִשְׁבַּח
מַעֲשֵׂיךָ וּבְבוֹרְתֵיךָ יִגְדֹּו : הַדָּר כְּבוֹד הוֹרְךָ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה : וְעִזּוֹ נִרְאֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדוּלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה : וְכֵר
רַב טוֹבְךָ יִבְעִיעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יי אֲרַךְ אַפִּים
וְגִדְל־חֶסֶד : טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמָיו עַד כָּל מַעֲשָׂיו : וַיִּרְדֵּךְ יי
כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכְכֶּנּוּ : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
וַיְבַרְכְּךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתִיו וְכְבוֹד הַדָּר
מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמְשִׁלְתְּךָ כָּל הוֹר

וְדָר : סוּמְךָ יִי לְכָל הַנוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכּוֹפְפִים : עֵינֵי
כָּל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם בְּעַתּוֹ : פּוֹתַח
אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : צְדִיק יִי בְּכָל דְרָכָיו וְחֹסֵד
בְּכָל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יִי לְכָל קוֹרְאָיו לְכָר אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ
בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
שׁוֹמֵר יִי אֶת כָּל אֲהֲבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים וְשׁוֹמֵד : הַהֲלֵת
יִי יִדְבַר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל בְּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד : וְאַנְחָנוּ
נְבָרֵךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

כְּרוּךְ יִי אֲשֶׁר נִרְזַן מִנוֹחַח לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹר אֲשֶׁר דִּבֶּר
לֹא נָפַל דְבַר אַחַד מִכָּל דְּבָרָיו הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
מֹשֶׁה עַבְדּוֹ : יְהִי יִי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ בְּאִשֶׁה הִיָּה עִם אֲבוֹתֵינוּ
אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁלַח : לְחַטּוֹת לְבַבְנוּ אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת בְּכָל
דְרָכָיו וּלְשָׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת
אֲבוֹתֵינוּ : וְיִהְיוּ דְבָרֵי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵתִי לִפְנֵי יִי קְרוֹבִים
אֵל יִי אֱרֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלֵה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן הַעֲתֵךְ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
יִי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : רֵא יְמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ
וְהִנֵּית בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלֵה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹר הַבְּרִית
בּוֹ כִּי אַז תְּצַלִּית אֶת דְרָכֶיךָ וְאֵז תִּשְׁכַּח : הֲלֹא צִוִּיתִיךָ חֹזֵק
וְאֵמֶץ אֵל תַּעֲרוֹץ וְאֵל תַּחַר כִּי עַמְּךָ יִי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר
תֵּלֵךְ :

ואומר חזון בקול רם שני פעמים

יְמַלֹּךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִוּן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ :

ומחזירין ספר תורה למקומו ואומרים

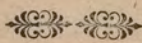
מִזְמוֹר לְדָוִד רִבּוֹ לַיִּי בְּנֵי אֱלֹהִים הֲבֵנוּ לַיִּי כְבוֹד וְעֵז : הֲבֵנוּ
לַיִּי כְבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִּי לַיִּי בְּהַרְרֵת קִדְשׁ : קוֹל יִי
עַל

עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יִי עַל מַיִם רַבִּים קוֹל יִי בִפְתַח
קוֹל יִי בְּהַרְרֵת : קוֹל יִי שׁוֹבֵר אֲרָזִים וְיִשְׁבֵּר יִי אֶת אֲרָזֵי
הַלְבָּנוֹן : וַיִּדְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וּשְׂדֵרוֹן כְּמוֹ בֶן רֵאמִים :
קוֹל יִי חוֹצֵב לַחֲבוֹת אֵשׁ : קוֹל יִי יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יִי מִדְּבַר
קָדֵשׁ : קוֹל יִי יַחֲלֵל אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲזוֹת וּבִהְיָכְלוּ כְּלוֹ
אוֹמֵר כְּבוֹד : יִי לְמַפּוֹל יִשָּׁב וְיִשָּׁב יִי מִדָּךְ לְעוֹלָם : יִי עֵז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יִי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

בשמיניסין ספר תורה לחיכל אומר חזון

שׁוֹבָה לְמַעֲוֹךְ וּשְׂכוֹן בְּבֵית מֵאוּיָךְ : כִּי כָל פֶּה וְכָל לִשׁוֹן
יִתְנֶנּוּ הוֹד וְהַדָּר לְמַלְכוּתְךָ : וּבִנְחָה יֹאמֵר שׁוֹבָה יִי
רַבְבוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל : הַשִּׁיבֵנוּ יִי אֱלֹהִים וְנִשְׁוֹבָה חַדְשֵׁימִינוּ
בְּקָרָם :

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהּ
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ וַיַּצְמַח פִּירְקָנִיהּ וַיִּקְרַב
מְשִׁיחִיהּ כְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אַמֵּן : יְהִי שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעַלְמֵי עַלְמֵי אֱלֹהִים יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְחַדֵּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְחַלֵּל שְׁמִיהַ דְּקוֹדְשָׁא
כְּרוּךְ הוּא לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא דְאִמְרֵיךָ בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אַמֵּן :

מוסף לשבת

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב . האל הגדול הגבור והנורא . אל עליון גומל חסדים טובים קנה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

(כשבת תשובה אומרים וזכרנו לחיים מלך הפן פתיים כתיבנו בספר חיים למענך אלהים חיים) :

מלך עוזר ומושיע ומגן . ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב לרושיע (בקיץ מזירד השל) (ובחורף משיב הרוח ומזירד

הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים . סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים . ומקים אמונתו לישני עפר . מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

(כשבת תשובה אומרים מי כמוך אב רחמן וזכר יצוריו ברחמים לחיים)

ונאמן אתה לתחיות מתים . ברוך אתה יי מחיה המתים :

בחדש אומר שליש לכו

פתר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה . עם עמך ישראל קבוצי משה . יחד בלם קדושה לך ישלשו .

בדבר האמור על יד נביאך . וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו : כבודו מלא עולם ומשרתיו שואלים איה מקום כבודו להעריצו : לעמדתם משבחים ואומרים . ברוך כבוד יהוה ממקומו : ממקומו הוא יפן ברחמייו לעמו . המיתרים שמו ערב ובקר בכל

מוסף לשבת

לא

בכל יום תמיד ואומרים פעמים באהבה . שמע ישראל יי אלהינו יי אחד : הוא אלהינו . הוא אבינו . הוא מלכנו . הוא מושיענו . הוא וישיענו . ויגאלנו שנית : וישמיענו ברחמייו לעיני כל חי לאמר . הן גאלתי אתכם אחרית בראשית : להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם : יברכרי קדשך כתוב לאמר . ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר תלוייה : עייב

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוד סלה . (פי אל מלך גדול וקדוש אתה) . ברוך אתה יי האל הקדוש : (כשבת תשובה אומרים המלך הקדוש) : למשה צוית על הר סיני מצורת שבת זכור ושמוזר ובו צויתנו יי אלהינו להקריב פה קרבן מוסף שבת פראוי :

יש אומרים במקום למשם לזאת תכנת סלח

תכנת שבת רצית קרבנותיה צוית פירושיה עם סדורי נסכיה מענניה לעולם כבוד ינחלו טועמיה חיים וכו ונס האותכי דבריה גדולה פתרו אז מפיני נצטוו צויו פעליה פראוי . ותצינו יי אלהינו להקריב פה קרבן מוסף שבת פראוי : יהי רצון וכו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותשיענו בגבולנו ושם נעשרה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין בסדרן ומוספין בהלכתן . את מוסף יום השבת הוה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור :

וביום

ויביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשורונים
סלת מנחה ברולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו
על עלת התמיד ונסכה :

ישמחו במרכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו משוכך והשביעי רצית
בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת : וזכר למעשה
בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו משוכך
שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנהיגנו
וי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינחו בו כל ישראל
מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש השבת :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ותפלתם שעה והשב
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך :

ואתה ברחמיך הרבים תחפץ בנו ותרצנו ותחנינו עינינו
בשוכך לציון ברחמים ברוך אתה יי המחזיר שבנתו
לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא
לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיד שבכל
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכר עת ערב ובקר
וצהרים רחום כי לא כלו רחמיך מרחם כי לא תמו
תסדיך כי מעולם קיינו לך :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיותנו וקיימתנו
בן חיינו ותחננו ותאסף גלייתינו לחצרות קדשך לשמור
חקך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים
לך ברוך אל ההודאות :

כשכת חוכם אומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה : בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו
כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם
מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים
עשית להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את רינם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזרים
ביד עסקי תורתך דך עשית שם גדול וקדוש בעולמך
ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן בהיום הזה
ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופגנו את היכלך וטחרו
את מקדשך ורדליקו גרות בתצרות קדשך וקבעו
שמונה ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם נסים
ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה :

ועל ככם ורחמיך וירחמם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :

(בשית אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך) :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך
אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

כחורה שלח לבור אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיך באמור : וברכך יי וישמך : ואר
יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום :
ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה תיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך . וברכנו אבינו בלנו
באחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורה
וחיים . אהבה וחסד . צדקה ורחמים . ברכה ושלום וטוב
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עוז
ושלום : (בשבת תשובה אומרים

ובספר תיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה
וגזרות טובות גובר ונכתב לפניך אנתנו וכל עמך
ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :
אלהי נצור לשוני מרע . ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום . ונפשי כעפר לכל תהייר . פתח לבי
בתורתך . ואחרי מצותיך תרדוף נפשי . וכל הקמים עלי
לרעה . מהרה הפך עצתם וקלקר מחשבותם : יהיו כמוץ
לפני רוח ומלאך יי דוחה : עשה למען שמך . עשה למען

ימינך

ימינך . עשרה למען תורתך . עשרה למען קדושתך . למען
יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני : יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני

עושה שלום במרומי הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל
כל עמו ישראל ואמרו אמן :

מוסף לשבת וראש חדש

אומר חרות ונכוונות וקדושת טהם וכמקום למשם טוית אומר

אתה יצרת עולמך מקדם . כלית מלאכתך ביום השביעי .
בחרת בנו מכל האמות ורצית בנו מכל השונות .
וקדשתנו במצותיך . וקרבנתנו מלכנו לעבודתך . ושמך
הגדול והקדוש עלינו קראת : ותתן לנו יי אלהינו באהבה
לשבתות למנוחה וראשי חדשים לכפרה . ולפי שתטאנו
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו . הרבה עירנו . ושמים
מקדשנו . וגלה יקרנו . ונטל כבוד מבית חיינו . ואין אנו
יכולין לתקריב לפניך קרבן ולאשכחן שיכפר בעדנו :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו
בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו . ושם נעשה לפניך
את קרבנות חובותינו תמידין בסדרן ומוספין בהלכתן . את
מוספי יום השבת הזה . ויום ראש החדש הזה . נעשה
וגקריב לפניך באהבה כמצות רצונך . כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך באמור :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשורונים
סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו
על עלת התמיד ונסכה :

ובראש

וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עוֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם
וְאֵיל אֶחָד כְּכֹשִׁים בְּנֵי שְׁנָה שִׁבְעָה חֳמִישִׁים :
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָר שֶׁלִּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לֶפֶר וְשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶד וַיִּזֶן בְּנִסְכּוֹ וַיִּשְׁעֵר לְכַפֵּר וְשְׁנֵי
תְּמִידִין כְּהִלְכֵתָן :

אֶלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וְלְבִרְכָה לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה
לְפָרְנֶסֶה וְלְכַבְלָה לְמַחִילַת חַטָּא וְלִסְלִיחַת עֲוֹן וַיִּהְיֶה
רֵחַ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוּף וְקוֹץ לְכָל צְרוּרֵינוּ תְּחַלֶּה וְרֹאשׁ לְפָדְיוֹן
נִפְשָׁנוּ כִּי בַעֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאֲמוֹת בְּחַרְתָּ וַתִּקְוֵי רֹאשׁ
חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְעַת :

וַיִּשְׂמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עוֹנֵג עִם מִקְדָּשְׁךָ
שְׁבוּעֵי בָרִם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְנוּ מִטּוֹבְךָ וְהִשְׁבִּיעוּ רִצּוֹן
כִּי וְקִדְשָׁתוּ חֲמִדַת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ וְזָכַר לְמַעֲשֵׂי
בְּרֵאשִׁית :

אֶלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצְוֵה נָא בְּמִנוּחַתֵּנוּ קִדְשֵׁךָ
בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שְׁבַענוּ מִטּוֹבְךָ
שִׂמַח נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ וְטַהֵר לְבָבוֹ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת וְהַנְחִיחֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבָּת קִדְשֶׁךָ וַיִּנְהוּנוּ כּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל
מִקְדָּשֶׁי שְׂמֶךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וַיִּהְיֶה
חֲדָשִׁים :

רִצְוֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַעֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתְךָ שְׁעָרֵי וְהַיְיָ
הַעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלַתְךָ מִזֶּה
בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וַתְּהִי לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל
עֲמֶךָ :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ וְתַחֲזִיקֵנוּ עַל
כְּשׁוֹבְךָ

כְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ
לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּרנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמַגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נִזְדַּרְהוּ לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹת לָךְ וְעַל נִסְיֵיךָ שֶׁכָּבַל
יוֹם עֲמָנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁכָּבַד עִת עֶרֶב וּבִקְרָ
וַצְהָרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ רַחֲמֶיךָ כִּי לֹא תִמּוּ
חֲסִידֶיךָ כִּי מַעֲלָם קוֹנֵינוּ לָךְ :

מוֹדִים וּדְרַכָּן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יְיָ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרַכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁהַחַיִּיתֵנוּ וְקִיַּמְתֵּנוּ
בֵּן חַיֵּינוּ וְתַחֲנֵנוּ וְתַאֲסוּף גְּלוּיֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵנוּ עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים
לָךְ בְּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדָאוֹת :

כַּשֶּׁכֶּת חֲנוּכָה אוֹמְרִים

עַל הַנְּסִיּוֹת וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שְׁעִשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָרִים
בְּזִמְן הַנֶּהָ : בְּיָמֵי מַתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשׂוֹנָא וּבְנָיו
כְּשֶׁעֲמַדְהָ מְלָכוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁבְּתָם
מִתּוֹרַתְךָ וְלִהְעַבִּירָם מִחֻקֵּי רִצּוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבוּ
עֲמַדָּה לָהֶם בַּעֲת צָרָתָם רַבָּה אֶת רִיבָם דִּנְתָּ אֶת רִיבָם
נִקְמַתְךָ אֶת נִקְמַתָם מִסֵּרַת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲשִׂים וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וּמַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְזָדִים
בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ דָּךְ עֲשִׂית שִׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ
וְלַעֲמֶךָ

וְלַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן בְּחַיִּים הַזֶּה
וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךְ לְדָבִיר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְטַהֲרוּ
אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִרְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ
שְׁמוֹנֵה יָמִים אֵלּוּ בְּהַלֵּךְ וּבַחֲדוּדָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְפִים
וּנְפִלְאוֹת וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה :
עַל בְּרָם יִתְבָּרַךְ וְיִרְוּמָם וְיִתְנַשְׁאֵם תְּמִיד שִׁמְךָ מִלְּכַנּוּ
לְעוֹלָם וָעֶד וְכֹל הַחַיִּים יוֹדֵךְ סְלָה :
(בשׂית אוֹמְרִים וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כֹּל בְּנֵי בְרִיתְךָ) :
יִתְהַלְלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב
הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲוֹרָתָנוּ סְלָה הָאֵל הַטוֹב בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַטוֹב שִׁמְךָ וְלֶךְ נָאָה הַזּוֹרוֹת :

כחורם שלח סבור אומר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְּשֻׁשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן
בְּנֵינוּ בְּהַנִּים עִם קְרוֹשֶׁיךָ בְּאִמּוֹר : יְבָרַכְךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר
יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנְךָ : יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֵּׁם לֶךְ שְׁלוֹם :
וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :
שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וּבְרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ כְּלָנוּ
כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה
וְחַיִּים אֲהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עֵז
וְשְׁלוֹם : (בשבת תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים
וּבְסֻפֵּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרָנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וּנְחֻמָּה
וְנִוְדָה טוֹבוֹת נִזְכָּר וּנְכַתֵּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם) :

ברוך

לח
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :
וְהָיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרֵי פִי וְהִגִּיזוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :
אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵ וּשְׁפָהוֹתֵי מַדְבַּר מְרֹמָה וּלְמַקְלֵלֵי
נַפְשֵׁי תְּהוֹם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכֹל תְּהוֹרָה פָּתַח לִבִּי
בַּתּוֹרָתְךָ וְאַחֲרַי מִצִּוְתֶיךָ תְּרַדְדֶה נַפְשִׁי וְכֹל הַקָּמִים עָלַי
לְרַעַה מִהֲרָה הֲפֵר עֲצָתָם וְקַלְקַר מַחֲשַׁבוֹתָם : וְהָיוּ כְּמוֹץ
לְפָנֵי רוּחַ וּמְלֶאכֶד יי דוּחָה : עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
יִמְיֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְרוֹשֶׁיךָ לְמַעַן
וְחִלְצוֹן יְרִידֶיךָ הוֹשִׁיעֶה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי : וְהָיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרֵי פִי
וְהִגִּיזוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני

עושה שלום במרומוי הוא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַד
כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרו אָמֵן :

אמר חזקת סמוסף סמון אומר קריש תקבל ואחר כך אומר

כֹּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאֲמַר וְעַמְּךָ כָּלֶם
צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נְצִיר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי
לְהַתְּפָאֵר : אָמַר רַבִּי יְהוֹדְרָה אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעָמְלוּ בַּתּוֹרָה
וְעוֹשֵׂה נְחִת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ גְּדַל בְּשֵׁם טוֹב וּנְפִטָר בְּשֵׁם טוֹב
מִן חַעֲלוֹם וְעָלְיוֹ אָמַר שְׁלֹמֹה כְּחֻכְמָתוֹ טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן
טוֹב וְיוֹם הַמָּוֶת מִיוֹם הַיָּלְדוֹ : לְמוֹד תּוֹרָה הֲרַבָּה וְיִתְנוּ
לֶךְ שִׁכְרַת הֲרַבָּה וְרַע מִתֵּן שִׁכְרָן שֶׁל צְדִיקִים לְעֵתִיד לְבָא :
רַבִּי תַנְיָיָה בֶן עֲקִישָׁא אוֹמַר רַצָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת
אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הֲרַבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שְׁנֵאֲמַר
יי תַּפְּץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיֵאֲדִיר :

אין באלהינו אין בארוננו אין במלכנו אין במושיענו :
מי באלהינו מי בארוננו מי במלכנו מי במושיענו :

נודה

נודה לאלהינו . נודה לארוננו . נודה למלכנו . נודה
למושיענו : ברוך אלהינו . ברוך ארוננו . ברוך מלכנו :
ברוך מושיענו : אלה הוא אלהינו . אלה הוא ארוננו .
אלה הוא מלכנו . אלה הוא מושיענו : אלה ראושיענו .
אלה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד :

יש כוונת לומר פטוס סקטורת

תנא דכי אליהו . כל השונה הלכות בכל יום מוכטח לו
שהוא בן העולם הבא . שנאמר תליכות עולם לו .
אל תקרי תליכות . אלא הלכות . אמר רבי אלעזר . אמר
רבי חנינא . תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר .
וכל בנך למידי וי ורב שלום בנך . אל תקרי בנך א א
בנך . יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך : למען אחי
ורעי ארברה נא שלום בך : למען בית יי אלהינו אבקשה
טוב לך : וראה בנים לבנך שלום על ישראל : שלום רב
לאהבי תורתך ואין כמו מכשול : וי עז לעמו יתן יי ויברך
את עמו בשלום : ואומר סתן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא . בעדמא די בריא כרעותיה .
וימליך מלכותיה . ויצמח פורקניה . ויקרב
משיחיה . בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מברך
לעלם לעלמי עלמיא יתברך . וישתבח ויתפאר . ויתורמם .
ויתנשא . ויתהדר . ויתעלה . ויתהלל . שמייה דקודשא
ברוך הוא . לעיקא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא :
ונחמתא . דאמירן בעדמא ואמרו אמן :

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי
תלמידיהון דעסקין באוריתא קדישתא די בארתא
הדין

הדין ודי בכל ארת וארת . יהא גנא ויהון וזכון שלמא
תנא וחסדא ורחמי ומזוני ריחי מן קדם אלתא מאריה
שמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא . חיים ושבע וישועה ונחמה
ושוכא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה וריוח והצלה . לנו
ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומו הוא
ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו
אמן :

ברכו את יי המבורך :

וענינס כקול רס

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

עלינו לשבח לארון הכל . דתת גדרה ליוצר בראשית .
שלא עשנו כגויי הארצות . ולא שגנו כמשפחות
הארמור . שלא שם חלקנו בהם . וגורלנו ככל המונם .
(שהם משתחיים לחבל וריק ומתפללים אלי אל לא יושיע)
ואנחנו משתחיים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא . שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ . ומושב יקרו בשמים
ממעל . ושכינת עזו בנבחי מרומים . הוא אלהינו ואין עוד
אחר . אמת מלכנו ואפס זולתו . כפתוב בתורה . וידעת
היום ותשבות אל לבבך . כי יי הוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

יש כוונת לומר על כן כקול לך ואלון עולם :

יי נחני בצדקתך למען שרדי הישר לפני דרךך . ויעקב
הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב
כאשר ראם מתנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא
מתנים :

לשבת זכור

נוסחים פה ליוורנו וכו"ק לומר קודם מי כמוך זם ספיוע

אך זה היום קויתתי
בו מצאתי ראיתי
אגילה אנדילה
מהרב היונה

בפספ אז קנני
צאן לטבח שמיני
אך שאקר בר חקר
חי אל אויב פנה

רשע נחש בריח
פתח מלך הדיח
תם רשע פא ישע
על יד איש חרבונת

חמו ובני הבית
חודי עלי פוית
זמרו דברו
עד שיבה עד זקנה

מהר שמחו גם גירו
יון שבר חובילו
הבינו הרנינו
בל פלך ומדינה

לשיר את נקמת צר
ישע מן המצר
אל צור אלי מבצר
בשמחה וברננה :
אגילה

איש יד צורר הרע
כי צדיק לא ברע
תבר רוח זרע
בשמחה וברננה :
אך שקר

אז בכח ואל
לשמיד את ישראל
מלא השבית גואל
בשמחה וברננה :
תם רשע

ברם על עץ נתלו
אך שרים נבחרו
חסדי אל לא יכלו
בשמחה וברננה :

זמרו

עמי אחי רעי
עמה אל תוך מעי
שישו אל שעשועי
בשמחה וברננה :

חוקו

לשבת זכור

חוקו באל לבטיח
קמים גבורי כח
נקומה נרומה
חיש תרוץ אלמנה

למכון שבתו השגיה
נתן כרת הרתיח
הובישו הובישו
ופרח שושנה

מוציא אסירים פודה
כל צר צורר צודה
יעתירו יקטירו
מרהרור עם לבנה

יקבץ מפור
מבין עם אכו
זכר טוב יזכר
יסיר עול כבוד

שפשו אויבים
תבור עצבים
השב לו נור
השב עבודה

כי יוסר היכל
מחר חרב תאכל
מלכנו כל יוכל
בשמחה וברננה :
נקומה

אזי האל רחמן
זכר זרע חמן
גם הם כשוד שלמן
בשמחה וברננה :
הובישו

מלך עולם ועד
תכרת כי בא מועד
פתח אהל מועד
בשמחה וברננה :
יעתירו

בגבורה נאור
כי עובר אל זר
אל עם כשה אובר
ירבש שש משור :
ולבש

עוברים ושבים
את חונו פור
והכרת עמלק ממור
לבן אלעזר :
השב לו

אורה

אורה שמך יהוה כי פריתה אותי אביעה חידות מני
קדם קדמותי ואומר ליהוה מחסי ומצדתי
אלהי אבטח בו ואומר קרא אקרא מהלך שמך יהוה
על הנסים שעשית בימי מרדכי ואומר במקהלות נעמי
וְקָנִי מִכַּמְכָּה בְּאֵלִים יְהוָה :

מי כמוד ואין כמוד מי דומה לך ואין דומה לך
אדון חסדך כל יחדל אמתך מבצר עז ומגדל כי היית
מעזי להל ומעזי לאביון בצר לו בימי חרפי
מקדמוני כי רב רוח יי והיום אם גרשוני עוני דודי
לי ואני לו גמלני מאז טובות גלויות ידועות ללבבות
גם אם יהיו הצרות קרובות אשרי כל חובי לו דמי
מתקוממי אזה ורגלי ארים בדבר כל חוזה הנה אלהינו
זה קוינו לו היום אביעה חידות היו מני קדם עתידות
נפלא כם המבין צפוני סודות יוצרי מבטן לעבד לו ויהי
בימי אחשורוש מלך הוקם על כבוד נשא ורם על כל
קצין וראש ויי הניח לו זמן בשנת שלש למלכותו
להראות לכל עבדיו חכמתו ואבני נזר מתנוססות על
אדמתו ועפרות זהב לו חלק לכל בני שושן נתן והקדיש
קדואיו כחתן בחצר גנת ביתן אורח מושב לו טעם
עשות רצון בר איש ויצרו ויחיו אונם לאיש יין עברו
ולתת לכל שואר די מחסורו אשר יחסר לו יחד אספו
כל הנדרשים גם נשתי המלכך עשתה משתהנשים
ומשתה הנשים באנשים שבעת ימים וספרו לו כטוב לב
המלך ביון אמר להביא לפני את יפת העין ותמאן
בדברו לאמר אין העוה פניה ותאמר לו לקדובים אליו
היושבים עלי כן שאל ויעצו ממין הוא המן לפורענות

מוכן

מוכן לבו יקבץ און רו מועצותיו בדת נתונות היו לעמי
דפואות צפונות כי לולי אנרות ראשונות גם פליטה לא
היתה לו נועץ לקרא לכל המוני להביא כל יפת תאר
לפניו ותנערה אשר תיטב בעיניו מהור ומהרנה לו סנסן
ליאיר האיר ורח ישיש כגבור רועץ ארח טרם מכה ציץ
דפואה פרח כי הפלר יי חסיד לו עמו גאמנה הרפה
תמה היא אסתד בת דודו כרה בחמה ובמות אביה ואמה
לקחה מרדכי לו פנעה חן ותלך והלום ותלקה אסתר
אל בית המלך גורת יהלום ומרדכי צוה לה לבי לשלום
כי הוא אדניך והשתתיו לו צדק לבשה בממלכתה לא
הנידה אסתר עמה ומולדת ותמלך אהבה וירב תפארתה
כי מני היתה לו קשב רב קשב צרור המור מסריסי המלך
הקבועים לשמור והנם חושבים על המלך לאמר הבה
נתחכמה לו רחשה אסתר למלך באמרו שפר בשם מרדכי
ונכתב בספר בקש ונמצא לפני צבי עופר כי בוד הרים
ישאו לו שניהם נתלו על העץ כי שמע מרדכי לשונם
כהועץ נשקה למלך פס המות רועץ אולי יפתה ונ כלה
לו תשועה זאת צפונה רדור אחרון נכתבה על ספר
הזכרון להיות לו מן המלך תגמול ויתרון כי פועל אדם
ישלם לו :

אחר כל אלה הדברים אחשורוש את המן הרים וינשאהו
מעל כל השרים ותועפות הרים לו נמנע מרדכי
מסנוד לרשע נין עמלק אשר מבטן פשע וזה הוסף על
חטאתו פשע לא יאבה יי סלוח לו יום ברעו לו כל עברי
המלך ומרדכי ברומו רועץ בקש לחרחר ריב על
עם כל והלך עובר ומתעבר על ריב לא לו יעץ תחבולות
כשכים

כְּשִׁבִים בְּצֵדוֹ . וַיְכּוּ בְּעֵינָיו בְּנֵאוֹן חֲמָדוֹ . לְשִׁלּוּחַ יָד בַּמַּדְבָּר
 לְבִדּוֹ . בּוֹ לְדַבֵּר יִחְבֵּל לוֹ : הַרְבֵּה כֶּסֶף וְהֵב לְבִלִי חוֹק .
 וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ זֶה עֵת לְשִׁחוּק . וַיָּבֵא עֲצוֹת מֵרְחוֹק . לְרִשְׁת
 מִשְׁבְּנוֹת לֹא לוֹ : וַיַּפֵּל פּוֹר וַיִּדְדוּ בְּגוֹרֵל הָרֶה . וַיֵּרָא כִּי בְּאֹרֶךְ
 מֵת אָבִי תִתְעוֹדֶרָה . וְלֹא זָכַר כִּי הִיא עֵת הַיִּידָה . חֲבִלִי
 וַיִּלְדָּה וַיָּבֵאוּ לוֹ : הַדּוֹב אֲזָרְבִּי יַעֲצוּהוּ רַעֲיוֹנָיו . וַיִּשְׁאַל שְׂאֵלָה
 מֵאֲדוֹנָיו . וְגַם הוּא שָׁנִי אֲרִיזוֹת שָׁנָיו . וּמִתְלַעֲצוֹת לְבִיא לוֹ :
 הֵן עַם אַחֲרֵי נִזְוָרוֹ . וְדַתִּיהֶם שׁוֹנוֹת וְדַתְךָ בֵּל יִנְצוּרוּ . רוּחַ
 וַיִּרְעוּ וְסוּפְתָהּ יִקְצוּרוּ . קָמָה אִין לוֹ : הַכִּינּוֹתַי כֶּסֶף לַגְּנוּזִיק
 יַעַד . לְאֶבֶר זֶה הַגּוֹי הַנִּנְעַל . כָּל הַבְּרִכִּים אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ
 לְבַעַד . וְכֵן הִפֵּה אֲשֶׁר לֹא נִשְׁק לוֹ : לְהֵבִיא אֶל גְּנוֹי הַמֶּלֶךְ
 אֲיוֹסֵף . עֲשֵׂרֶת אֲלָפִים בְּכָרִי כֶּסֶף . וַנִּפְשֵׁ אִבָּה לְבַל בִּירָה
 יוֹסֵף . פַּעַם אַחַת וְלֹא אֲשַׁנָּה לוֹ : וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ יְהִי לְךָ
 קִנְיָנְךָ . וְזֹאת טַבְעִיתִי עַל יַד יְמִינְךָ . וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ בְּטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ . וַיָּבֵא עַד קֶצֶוֹ וַאֲיִין עוֹזֵר לוֹ : יֵצֵא וְסוּפְרֵי הַמֶּלֶךְ
 נִקְרָאוּ . וַיִּכְתְּבוּ בְּכָל אֲשֶׁר הוֹרָהוּ . וּבְכָל עַם וְעַם רָצִים
 יֵצֵאוּ . שְׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר לוֹ : הִיָּה דְבָרוֹ נְחוּץ לְאֹמֶר . בָּרַם
 חָמֵר בְּיוֹם אַחֲרֵי לְזוּמֹר . בְּשִׁרְשָׁה עֲשֶׂר בְּאֹרֶךְ חָחַל וְגִמּוֹר
 לֹא אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹד לוֹ : קָרַע מַדְבָּרִי בְּגִדָיו לִפְנֵי אֵל . וַיִּצְעַק
 מִן עַל גּוֹלֶת אֲרִיאל . רַב־נִבִּים אִין לְיִשְׂרָאֵל . אִם יוֹרֵשׁ אִין
 לוֹ : טָרַף טָרַף שְׂאֵר חַמוּנֵי . מִי נָתַן לְמִשְׁפָּרָה יַעֲקֹב דְּמוּנֵי .
 וַיִּשְׂרָאֵר לְבִזְיוּנִים רַלֵּא יִי . זֶו חֲטָאנוּ לוֹ . נַעֲרוֹת אֲסַתֵּר
 חַיִּירוּתָהּ דְּבָר . שְׁמַעְנוּ צְעָקָהּ כִּיעֲנִים בַּמַּדְבָּר . וּמַדְבָּרִי
 בְּלִבוֹשׁ שֶׁק עֲבַר . לֹא יִדְעֵנוּ מַה הָיָה לוֹ : בְּגָדִים שִׁרְחָה
 לְהַלְבִּישׁוֹ . וְלֹא קָבַל מִמְרִירוֹת נִפְשׁוֹ . וְתִשְׁלַח לְחַתֵּךְ לְחַקְרוּ
 וְלִדְרָשׁוּ . לְדַעַה מַה יַעֲשֶׂה לוֹ : רוּחוֹ הוֹצִיא לְחַתֵּךְ וְחוּרָה .

ופרשת

וּפְרִשֶׁת הַכֶּסֶף לִפְנֵי שׁוֹה . וְהַפְתִּישְׁנָן שְׁלַח וְעַל אֲסַתֵּר צִוָּה .
 לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהַתְחַנֵּן לוֹ : בְּתִשׁוּבָתָהּ אָמְרָה לְרַחֲמוּנֵינוּ .
 דַּע כִּי כֵן מוֹת אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא וַיָּבֵא : לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ
 הַמֶּלֶךְ אֶת שְׂרָכִיט וְהָכּוֹ . בְּקָרְבֵי אִישׁ לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ : יִקְרַר
 כְּשִׁמְעוּ דְבָרֵי הַרְפָּה . צְעַק אֲתָהּ כִּי אִין מְנוּסָה . וְעַף יִי אֲשָׂא .
 כִּי חֲטָאתִי לוֹ : שְׁלַח לָהּ לְאֹמֶר אֶל הַדְּרָמִי . לְרַמְלַט בֵּית
 הַמֶּלֶךְ מִכָּל לְאָמִי . כִּי אֶת תְּאֵבְרֵי וְאוֹלֵי עַמִּי . אַחֲרֵי נִמְכַּר
 גְּאוּלָּה תְּהִיָּה לוֹ : מִמְקוֹם אַחֲרֵי יִשְׁלַח שְׁלוּמוֹ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרְמוֹי . כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמוֹי . עַל בֶּן אוֹחִיל לוֹ : וְתַעֲנֵהוּ לְךָ
 כְּנוּם כָּל חוֹבֵי פְדִיּוֹם . וְצוּמוּ עָלַי שְׁלֹשֶׁת יָמִים לִילָה וַיּוֹם .
 וְרַחֲמוּם פִּקְשׁוּ מֵאֵל נוֹרָא וְאִיּוֹם . וְאֵד תַּתְּנוּ דְרָמֵי לוֹ : אֵר
 נִדְרָשׁ בְּכָל רַב יִדְרָשְׁנוּ . כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמוֹי לְעַם יִקְרָאנוּ .
 וַיֹּאמֶר עוֹד זָכוֹר אוֹכְרֵנוּ . עַד בֶּן חָמוּ מַעֵי לוֹ : לְבִשְׂרָה חֵן
 בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְתִלְךָ . וְתִקַּר עַד מֵאֵד בְּעֵינֵי רַחֲמֶךָ . וַיְכּוּ
 בְּכָל אֲשֶׁר הוּא מוֹלֵךְ . וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ : הוֹפֵה בְנָשִׁים
 נִטַּע נְעִמָן . מַה שְׂאֵלְתֶךָ כִּי הִכַּל מוֹזֵמִן . וְהֹאמֶר יָבֵא הַמֶּלֶךְ
 וְהָמָן . אֶל הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לוֹ : לְמַחֵר קְרִאתֶם לְסוֹד
 נִכְמָם . וַיֵּצֵא הָמָן בְּיוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וְנִעְלָם . וְהוּא בְּמַלְכִּים
 יִתְקַלֵּם . וְרוֹזְנִים מִשְׁחָק לוֹ : וַיָּבֵא אֲרֻכְיוֹ וְוֹרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ .
 וַיִּסְפֵּר לָהֶם כְּבוֹדוֹ וּמִמְשַׁלְתּוֹ . וַיְגִידָה עוֹמֶרֶת לְעַמְתּוֹ . רַחֲמוּ
 הַמַּרְבֵּה לֹא לוֹ : יַעֲצוּהוּ עֲשׂוֹת עֵץ גְּבוּהָ חֲמִשִּׁים . לְתַלּוֹת
 עֲרֵיו קִדְשׁ קִדְשִׁים . וְלִדְרָכֵינוּ כְּחַפְצוֹ מִכָּל חֲרָשִׁים חֲרָשׁ
 חָכָם יִבְקֵשׁ לוֹ :

אלהים עדר צאנו בקר . ותדר שנת המלך ער יהי חזקך .
 בספר הוֹכְרוֹנוֹת וְהָיָה בְּקָר . וַיִּזְדַּע יִי אֶת אֲשֶׁר לוֹ :
 כְּמִצְאוֹ דְבָר מַדְבָּרִי מְפֹרֵשׁ . מַה נַּעֲשֶׂה יִקְרַר וְגִירוּתָהּ דְרָשׁ .
 וַיֹּאמֶר

ויאמרו כי לא פירש מה יעשה לו : גדה און המן בדרבו .
 מה לעשות באיש אשר המלך הפץ ביקרו : ויען וינקש
 במאמרו : פי כסיל מחתה לו : דבר לערותו בעדיו מלכים
 ולדלת לפניו אחד מהנסיכים : ולבו במחשבויו הולך חשבים
 ואין נוגה לו : השיבו המלך בן רבבה : עשה למרדכי היהודי
 ככל אשר אמרת : בן משפטך אתה חרצת : במשפט הזה
 יעשה לו : וישב מרדכי אל משמרתו : והמן נדחף אל ביתו
 ויועדו אהביו וורש אשתו : לבא לגוד לו : ורע ישורון זכור
 נבזויו : אם יש מרדכי אחד מבניו : אשר החלות לנפור
 לפניו : לא תוכל לו : חכמיו עורם מרברים עמו : וסריסי
 המלך הכתילותו לחקומו : ולא ראה כי יבא יומו : אדני
 ישחק לו : טרם בלות משתה היין : אמר המלך אל יפרת
 העין : שאלי כי הכל לנגדך באין : ותכך ותתחנן לו : ינתן
 לי נפשי בשאאתי : ועמי אדני המלך בבקשתי : כי נמברנו
 לצורך ולא מביתוי : האות לבו נתתה לו : כי מרה הפצי
 אחר זה הצער : וכלי הקרב שות שתי השער : הישאג ארית
 ביער : וטרף אין לו : לה אמר מי הוא זה מכל אנשי : ואי
 זה הוא מכל מגרשי : או מי מזושי : אשר מכתתי אתכם
 לו : מהרה לענותו המן זה הרע : אשר פרעות בגוי צדיק
 פרע : אזי לרשע רע : כי גמוד ידיו יעשה לו : נמלא חמה
 וקם אל גנו : ובשובו ראהו נופל על בנו : יגרו שמים עונו
 וארץ מתקוממה לו : סרים אחד גלה חטאתו : הן עץ עשה
 למרדכי בביתו : ויצו המלך לתלותו : על העץ אשר ריבין
 לו : עמדה אסתר לבקש על עמה : להשיב ספרי האף
 והחמה : כי נחם יי על מכה עצומה : ושב ורפא לו : פתשגן
 הכתב להיות היהודים : להרוג בשונאיהם עתידים : כי נפל

פחד מרדכי על המורדים : ושלום היה לו : צוה מרדכי על
 עם לא אלמן : מושיע רוב ונגיד ונאמן : והפקד על בית
 המן : ועל כל אשר יש לו : קדשתי לצוררי מזבח : ואכין
 לבניו מטבח : בעון אביהם המרצח : ואדה שמות היהודים
 לו : רציתי פרשנדתא דלפון אספתא : פורתא ארליא
 אריתא פרמשתא אריסי ארדי ויותא : גם קבורה לא
 חיתה לו : שודלתי שוללי וארני ריע : כי עלה משאור
 אכין גוע : וימלט עני משוע : ויתום ואין עוזר לו : תכתב
 זאת לדור אחרון : ולבני בנים תהיה לזכרון : וכד רמזכור
 אותה ירון : אשרי העם שבכה לו :
 אכלו רעים שרתו ושכרו : וימי הפורים בשמחה שמרו .
 ועם שמחתכם האכילנים זכרו : ושלחו מנורת לאין
 נכון לו : נפי אל מאו נשאני : ובנבכי הים העבירוני : ולכן
 כליתי יסרוני : דום לוי ותתחולל לו : יום צאת פרעה
 אחרי : לטרוף פאריה עררי : נצכו כחומה מימי משברי
 וירתעשו כי חרה לו : יצא צר אחרי עם קדושו : וישלח
 צור עננו להפרישו : להיות צל על ראשו : להציל לו :
 העבירו בכבשה וצדיו החריד : בינו ובין רודפיו הפריד :
 ולתחתיות מצולה אותם הוריד : חוקקי בסלע משבן לו :
 ובשוב הים לאירתו : נטבע פרעה וכל חמונו : כי הים
 הכבד מרכבות גאונו : וירא כי לא יכול לו : דתרות אפיריפ
 באהרים נפלו : ובעופרת במים רבים צללו : ודורשי יי
 שמו יתללו : בגבל עשור ומרו לו : הראנו ירו הנפלאה :
 על שפת הים נזראה : אשרה לוי כי גאה גאה בזמירות
 גרוע לו : דגלים עברו ביבשה : ולפניהם אל נערץ בקדושה
 או שוררו שירה חדשה : מי כמכה באלים יי :

